

Oligarşiye çok yakıştı!

İktidarı, muhalefeti,
polisi, medyası,
DKÖ'leriyle
her kesimin rengini
ortaya çıkaran
8 Mart...

Ekmek ve Adalet

Haftalık Dergi / Sayı: 150 / Tarih: 20 Mart 2005 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000 / 75 YKr
www.ekmekveadalet.net Mail:info@ekmekveadalet.net

Tecritte
118 ölümü
görmeyenler

6 Mart'ı
Gazi'yi de
görmüyor!

- HÖC:
SEKA direnişini satan
düzen sendikacılığıdır!
- Tecrite karşı direniş sürüyor

Ekmek
Adalet

www.ekmekveadalet.net info@ekmekveadalet.net

Göstermelik demokrasinin göstermelik soruşturması Bu güruhtan “6 polis” açığa alındı!

Polisin 6 Mart'taki Saraçhane-Beyazıt saldırısına karşı her kimsden yükselen tepkiler sonucunda iki polis başmüfettişi “olayları soruşturmak” üzere görevlendirildi. Müfettişlerin verdiği ilk rapor üzerine de Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından üç polis açığa alındı. Ardından üç polis daha açığa alındı.

AKP iktidarı ve İstanbul Emniyeti zevahiri kurtarma peşinde. Gerçekten bir soruşturma yaptıkları yok. Çünkü 6 Mart saldırısını aslında hala savunuyorlar. Ve her katliam sonrasında yaptıkları gibi, yine saldırıların değil, saldırıya maruz kalanları yargılamaya başladılar bile. Sadece tepkileri yatıştırmak, tartışmaları sonlandırmak için her zamanki gibi göstermelik soruşturma manevrasına başvuruyorlar.

Soruşturulması gereken bizzat AKP hükümetinin İçişleri Bakanlığı

↑ **Bakin bu fotoğrafa, saldırganlar üç-beş kişiyle mi sınırlı?**

↑ **Bu saldırının emrini veren “amirler” yok mu?**

↑ **Bu saldırının siyasi sorumlusu yok mu?**

ğidir. İstanbul Emniyet Müdürlüğüdür. İstanbul Terörle Mücadele Şubesi'dir.

Oysa açığa alınan polislerle bakıyorsunuz, Çevik Kuvvet Şubesi'nde görevli “meslekte yeni” polisler. Böylece saldırının “eğitimsiz polisin işi” olduğu demagojisi de kanıtlanmış oluyor!

Bugüne kadar ki “soruşturma” örneklerinden biliyoruz ki, eğer saldırıyı unutturabilirlerse, eğer

devrimci-demokrat güçler adalet için işin peşine düşmezse, göstermelik de olsa bir ceza bile vermeden bu dosyayı da kapatırlar.

Bu düzende her şey göstermelik. Demokrasisi, parlamentosu göstermelik, yargısı, soruşturması göstermelik. Bu ülkede göstermelik olmayan tek şey vardır: Faşizm! O, copuyla, F tipleriyle, yasaklarıyla, cezalarıyla, halka karşı terörüyle tartışılmaz bir gerçektir.

Halka karşı terörün hep “münferit” olaylar olarak gösterilmek istenmesindeki neden de faşizmi gizlemektir. Sanki 6 Mart'taki gibi bir saldırı bu ülkede ilk kez oluyor-muş, sanki bu ülkede işkenceler, infazlar yokmuş gibi konuşanlar da, oligarşinin demokrasicilik oyununun borazanlarıdır; onlar da polis saldırısına karşı çıkıyor görünürlük, faşizmi gizliyorlar.

6 Mart saldırısı, üç beş polisin değil, faşist düzenin saldırısıdır.

ÇAĞRI
DUYURU

Newroz İsyandır İsyân Cengiz Soydaşlar'la Büyüyor

Zulme isyanımızı bir kez daha haykırmak, halklarımızın kardeşliğini pekiştirmek için Newroz ateşimizin başında buluşalım.

Yer: İstanbul Gazi-Tepe

Tarih: 21 Mart 2005 Saat: 17.00
Haklar ve Özgürlükler Cephesi

Boranlardan

mize ulaşan mektuplarından özet bölümleri ve M. İnan Işık'ın direnişin ilerleyen günlerinde çekilmiş bir resmini okurlarımıza sunuyoruz. Sevgi Erdoğan Ekibi, direnişin 239. gününde. Direnişçilerin avurtları içine çökmüş, elbiseleri artık bol geliyor; ama elinde umudun simgesi, gözlerinde ışıltı eksik değil. Tecrite, yasaklara rağmen başucularında bayrağı devraldıkları Sevgi'nin resmiyle yürüyüşe devam ediyorlar.

***

“Yeni yıla farklı bir coşkuyla girdik. Sergül'ün ışıklı selamıydı bu. Öyle yürüyeceğiz 2005'i, yolun sonuna kadar. ... Hakkı dışarıdan selamını eksik etmiyor. Sezai Ankara'da parktaki ailelerin yanından yazmıştı. Herkesin gözü hapisanede. O sevgiye layık olacağım. Yanındaki, çevrendeki arkadaşlara kucak dolusu selam sevgi...”

Fehim Horasan

***

“Gönderdiğiniz toplu kartı aldım. Can yoldaşlarım, ben çok iyiyim. Hele ki dün 150. günümüzdü. Aşama aşama, gün gün hedefe, zafere biraz daha yaklaşmanın coşkusundayım. Sevgi Ablamız'ın adıyla çıktık yola, ona layık olacağız her anımızla ve zaferimizle.

Bir ayı aştı hastaneye kaçırılışım. Mekan değişikliğinden başka da bir şey değişmedi. Yaptığım suç duruyurusuna daha cevap gelmedi. Buradan geri F tipine götürmelerini istedim. Herkes topu birbirine atıp, biz sorumlu değiliz, sorumluluğu almayız diyor. Dirilerimizden de, ölülerimizden de korkuyorlar ve korkmaya da devam edecekler. Bizim için her şey çok açık ve net. Yürüyüşümüze engel olamadılar hiçbir za-

11. Ölümler Eki-bi direnişçilerinden, Sincan F Tipi'nden Fehim Horasan ve Kırklar'dan M. İnan Işık'ın eli-

man, olamayacaklar da. Bunun sıkıntısı ve korkusuyla yasalar, tüzükler vb. çıkartıyorlar ama hasım da biliyor bunların işe yaramadığını, yaramayacağını.

Bu arada 10 gün de misafirim vardı burada. 1 Nisan komposunun İzmir mağdurlarından Sabahattin fitik ameliyatı oldu. 10 gün boyunca beraber kaldık. Ama ne kalış. İlk gün ben çaykahve yapmaya kalkıyorum, o da peşimde. Zaten iki kişilik hücre dar yer. Bak Sebo dedim, elim ayağım tutuyor, refakatçilik yapmana gerek yok. Ertesi gün de ameliyat oldu, tabii bu sefer ben ona refakatçilik yaptım. Görenler, hangimiz ölüm orucunda şaşırıyorlardı. Velhasıl asıl olarak ayakta tutan şey, dayanımı-zın gücü ve iradesi...

Sanırım böylece nasılsın sorusuna da cevap vermiş oldum. Yolculuğum boyunca da destanımızın, büyük ailemizin, bizim irademizi daha fazla gördüm, hissettim ve son anıma kadar da bu irade ve güçle yol alacak dimdik ayakta varacağım hedefe.

Hepinizi sıkıca kucaklıyorum. Bütün Tekirdağ ahalisine selam ve sevgilerini iletiyorum. Zafere halayımızda buluşacağız.”

M. İnan Işık

Ekmeke Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

Ekmeke ve Adalet Dergisi
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Pembe Özlüm OLGUN
Genel Yayın Yönetmeni: Gülizar KESİCİ
Adresi: İnebey Mahallesi Küçük Langa Caddesi No:29 C-26
Akşahin Pasajı Aksaray-Fatih-İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayınçılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama
ISSN: 1304 687X

Fiyat: 750 000 TL/75 Ykr
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro
Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro
İngiltere: £ 2.5
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yayıncılık Florastır. 77 50733 Köln
Tel: 0049 221 280 87 74 - 0049 221 280 87 75
Faks: 0049 221 280 90 84
E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de

Adana: Ziya Paşa Bulvarı Tapanyığı İşmerkezi Kat:2 No:152
Tel-faks: 0 322 363 32 09

Ankara: GMK Bulvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Közay
Tel-faks: 0 312 419 27 38

Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Kanatlı Apt.
Kat: 4 D: 6 Tel-faks: 0 326 223 87 18

Bursa: Sakarya mah. Uluyol cad. Aydın İşhanı-2 No: 24 Kat: 2
Daire: 2 Osmangazi Tel-faks: 0 224 224 93 97

Hopa: Hopa İş Merkezi Zemin Kat: 1 HOPA
Tel-faks: 0 466 351 42 08
İzmir: Milli Kültürhanesi Cad. No: 17/104 Tepeköyü İş Merkezi
Konak Tel-faks: 0 232 482 29 54
Kocaeli: Hürriyet Caddesi Gökçe Kervan Saray İşhanı Kat:7
No:79 Tel-faks: 0 262 331 66 51
Malatya: Dabakhan Mah. Bakırcılar Çarşısı Sarıbeyoğlu İşhanı
Kat:1 No:43 Tel: 0 422 323 24 77
Mersin: Çankaya Mah. Türkhan İşhanı No: 106/9
Samsun: 19 Mayıs Mah. Talimhane Cad. Albayrak İşhanı
NO:24 Kat:2 Daire:9 Tel-faks: 0 362 435 25 80
Trabzon: Düzenli Ulusoy İş Merkezi Çömlekçi
Yokuşu No: 42 Tel-faks: 0 462 321 14 80

- 3... *Bu solculuk, demokratlık sorgulanacaktır!*
- 5... *6 Mart saldırısı ışığında düzenin tablosu*
- 9... *Faşist TCK'ya gerçekten karşı mısınız?*
- 10... *Polis varken, yaşamaya, yargıya gerek yok*
- 11... *118 ölümlü 'sözde ölüm orucu'!*
- 12... *Gazi sokaklarında dinmeyen öfke*
- 16... *70 milyon yoksullaştırdıkça...*
- 17... *Sağlık hakkı için eylemler*
- 18... *SEKA direnişini satan düzen sendikacılığıdır*
- 22... *TAYAD'dan yeni kampanya*
- 24... *Zindanlardan yayılan ışık*
- 26... *Hiç sönmeyen bir meşale Kızıldere*
- 29... *BES direndi, yasa geri çekildi*
- 32... *Tarihi gerçekler, demagojilerle gizlenemez!*
- 34... *'Munzur özgür olacak'*
- 35... *Zincirler, başeğmeyen kadınlarımızın yolunda kırılır*
- 36... *Gençlik 16 Mart'ı asla unutmayacak!*
- 38... *Cezalar, apolitikleştirme dayatmasıdır*
- 41... *Devrimi örgütlemeliyiz*
- 43... *"Sandra'ya Özgürlük" talepleri giderek artıyor*
- 44... *Marks devrim kavgasında yaşıyor!*
- 46... *İsrail teslimiyet istiyor*
- 49... *Burjuva demokrasisinin çivisi çıktı*
- 50... *Kahramanlar Ölmez*

Saldırıya tepki bile vermeyen, katliama, halkın adalet istemine duyarsız, 'duyarlılıklarını' düzenin belirlediği

BU SOLCULUK, DEMOKRATLIK SORGULANACAKTIR!

Son iki olay, solun çeşitli kesimleri açısından zaten uzun süredir varolan tabloyu yeniden gözler önüne serdi. Bunlardan birincisi, 6 Mart'ta Saraçhane-Beyazıt'ta devrimcilere yönelik saldırı karşısındaki tepkisizliklik, ikincisi ise, Gazi katliamının yıldönümünde solun bazı kesimlerinin hiç ortada görünmemeleridir. 6 Mart saldırısı karşısındaki tepkisizlik, Gazi'de olmamak, nasıl, neyle açıklanacaktır? Bu kesimlerden buna bir cevap gelmesi ihtimali son derece zayıftır; bunu açıklama ihtiyacı ve sorumluluğu bile duymayan bir solculuk türüyle karşı karşıyayız.

Önceki sayımızdan hatırlanacağı gibi, 8 Mart'ı Kadıköy'de kutlayan reformizm cephesi, Saraçhane-Beyazıt saldırısı karşısında bir protesto açıklamaları bile yapmadı. ÖDP, EMEP, TKP gibi partiler, DİSK, KESK, TTB, TMMOB gibi demokratik kitle örgütleri Gazi katliamının yıldönümü töreninde yoktular! Kitlel katılımları bir yana, temsili bir katılım bile sağlamadılar. Bakın bu sola: Devrimcilere saldırıyı "kanıksamış", halkın katledilmesini, adalet talebini "gündem" olarak görmüyor.

Bu partiler ve kitle örgütleri, her açıklamalarında, konuşmalarında halkın mücadelesini geliştirmekten, sol dalga yaratmaktan, muhalefeti birleştirmekten söz ediyorlar. Gazi'nin adalet için mücadelesi, ölüm mangalarından hesap sorulması demokratik bir talep değil midir? Halkın adalet için sokağa çıktığı yerde yoksanız, faşizmin saldırılarının karşısına dikilmiyorsanız, hangi halk hareketinden, hangi "toplumsal sendikacılık"tan, hangi birlikten söz edebilirsiniz? Gazi halkı, Gazi'deki halk örgüt-lülükleri, Gazi davasını sahiplenenler, muhalefetin bir parçası değil mi? ÖDP, EMEP, TKP, DİSK, KESK, TTB, TMMOB ve orada olmayan diğer örgütlenmeler... **"Şu nedenle Gazi'deki anmada yoktuk... şu nedenle 6 Mart'taki saldırıyı protesto etmedik"** diye tek bir açıklama yapabilirler mi halka? Tek bir neden söyleyebilirler mi?

Solun ve halkın bilmediği "büyük işleri" var hep. Ve yine pratikte karşılığı hiç görülmeyen "başka gündemleri" var. O büyük işleri, başka gündemleri, IMF'ye karşı mücadelede, işgale karşı mücadelede gördük, 19 Aralık'ta gördük, SEKA'da gördük... Emek Platformu'nun peşine takılmaktan başka gündemleri, o eylemlere eklenmekten başka pratikleri yoktur. Varsa açıklamalıdır. "Nedir o büyük işleriniz, başka gündemleriniz?" diye kaçınıcı soruşumuz. Fakat bir cevap yoktur. Tüm diğer sorularda olduğu gibi, cevapları suskunluktur. Tekrar söylüyoruz; o farklı gündemlerinizi açıklayın, Gazi'nin neden gündeminiz olmadığını açıklayın, tüm halk bilsin.

Herkesin bildiği gerçek şu ki; sorun başka işler, farklı gündemler sorunu değildir. Sorun bu ülkede nasıl devrimci olunacağı, nasıl demokrat olunacağıdır. Devrimcilikten, solculuktan, sosyalistlikten ne anlaşıldığıdır. Devrimciliğin demokratlığın bir vicdanı var mıdır, varsa nedir, bir adaleti var mıdır, varsa nasıl hayat bulur? Devrimciliğin ilkeleri nedir? Sayfalarca ve günlerce "sol muhalefetin durumu"nu tartışanlar, bunları tartışmazlar. Oysa bunlar tartışılmaksızın tüm tartışmaların altı boş kalmaya mahkumdur. Bu, gerçek ve somut bir tartışmadır. Herkesin teorisiyle, pratiğiyle, yaşam ve siyaset tarzıyla kendini içine koymak zorunda ol-

duğu bir tartışmadır. Ben komünistim, ben sosyalistim, ben devrimciyim demekle öyle olunmuyor. O zaman sosyalistlik nedir, devrimcilik nedir, emekçi örgütü olmak, ilerici parti olmak nedir? Bunları tartışıyoruz.

Açık söylüyoruz; biz böyle bir solculuğu, demokratlığı kabul etmiyoruz. Böyle bir solculuğun, demokratlığın, halka solculuk olarak sunulmasının karşısında durmaya da devam edeceğiz. Bu anlayışlarla uğraşmaya devam edeceğiz. Artık “duyarsızlıkla” açıklanması mümkün olmayan bu tavrın solculuk, devrimcilik olarak savunulması, sınıflar mücadelesine “sol”dan bir barikat örmekten başka bir anlama gelmemektedir. Bu solculuk, halkın memnuniyetsizliğini, sola sempatisini, sol özelemlerini düzene kanallandırmaktadır. Düzene karşı mücadele etmek isteyenlere burjuvazinin gösterdiği alan ve biçimde mücadele etmeyi önermektedir. Devrimin gelişmesinin önüne örülen her barikat, bizim için savaşılması gereken bir engeldir.

6 Mart’ta saldırılan devrimciler değil de, örneğin feminist bir grup olsaydı, bu kesimlerin tavrı böyle mi olacaktı? Hiç şüphesiz, hemen tepki gösterecek, hemen protesto edeceklerdi? Peki o zaman hangi saldırıya karşı çıkıp hangisine karşı çıkmayacağını belirleyen nedir? Solun değerleri açısından baktığımızda, vicdanı körelmiş, adalet anlayışını kaybetmiş bir soldur söz konusu olan. Hepsinde gizli olarak **tasfiyecilik** vardır. Devrimcilere saldırıyı “kanıksama”nın, tepkisiz kalmanın arkasında bu vardır. Devrimciliğin, radikalliğin, militanlığın, ideolojide, politikada, eylem biçiminde icazet ve düzen dışı olanın tasfiye edilmesinde gizli

bir hemfikirlik vardır. Birlik ve ittifaklarda yapılan tercihler, devrimcilerin yer aldığı birliklere karşı geliştirilen bozgunculuklar, bu tasfiyecilikten bağımsız değildir.

Devrimciliğin tasfiye edilmesi düşüncesi, onları kaçınılmaz olarak emperyalizmin ve oligarşinin tecrit politikasının da ortakları haline getiriyor. Bazıları bunu dolaylı ya-

parken, daha açık ifade edenler de var. Bazen “cam çerçeve” edebiyatıyla, bazen “emek örgütleri” dayatmasıyla, bazen yasallık gerekçesiyle, devrimcilerden ayrı olmak ve devrimcileri tecrit etmek politikası izlenmektedir. 6 Mart saldırısına karşı çıkmamalarının, Gazi’de olmamalarının nedenleri buralardadır.

Korkunç bir grupçuluk, korkunç bir iktidar hırsı egemendir bu sola. Ama bu iktidar hırsı halkın iktidarıyla ilgili değil, kendi iktidarı için duyulan bir hırdır. Bu hırs o kadar boyutludur ki, kendi adının önde olmayacağı, kendi damgasını vuramayacağı, kendi reklamını yapamayacağı, dayatmalarına boyun eğdiremeyeceği hiçbir birlik ve ittifakı yaşatmamıştır bugüne kadar. Bu ittifakların dağıtılmasının halkın mücadelesine vereceği zararı bir an bile düşünmemiştir. Adaleti, vicdanı olan bir solun yapacağı bir şey değildir bu. Ama reformizm yapmıştır ve yapmaya devam etmektedir. *Emekten yana olmak, halkın çıkarlarını savunmak, devrimin çıkarlarını her şeyin önünde tutmak, faşizmin karşısında yanyana durmak* gibi kavramlar onlar için anlamını büyük ölçüde kaybetmiştir. Bunlar eskiden kalan “kaba” söylemlerdir onlara göre. “Reel politika”da işler öyle yürümektedir. “Reel politika”da, her parti, her kurum, her kişi, önce kendi statüsünü korumayı amaçlar. “Reel politika”da devrimci, demokrat bir parti, sendika “hakkımızda dava açılır” diye herhangi bir sürecin en temel demokratik görevine ilişkin “yapamayız” diyebilir. “Reel politika”da “AB savunuculuğu”, devrimcilikle, sosyalistlikle, Marksistlikle bağdaştırılabilir.

“Gerçekçi olma” adına, devrimci politikanın ilke ve değerleri yerine burjuva politikasının pragmatizminin geçirilmesini kabul etmiyoruz. Bu anlayışı teşhir edeceğiz. Bu anlayışa karşı savaşacağız. Kendine solcu, devrimci, sosyalist, komünist, demokrat diyenlerden niye 6 Mart saldırısına karşı çıkmadıklarının, niye Gazi’de olmadıklarının hesabını sormaya devam edeceğiz. Bu hesabı bize değil, halka vermek zorundalar. Bunlara ilişkin “bize ne?” diyorlarsa, “biz farklıyız” diyorlarsa, bu kez halka kendilerini neyin ilgilendirdiğini, kendilerinin “farkının” ne olduğunu açıklamak zorundadırlar. Bunlar tartışılmalı ve açıklanmalıdır, hiçbir şey birbirine karışmaması için, solun değerlerinin ayaklar altına alınmaması için, solun değerlerini, kavramlarını çarpıtmak, içini boşaltmak için burjuvazinin kesintisiz sürdürdüğü saldırıya “sol”dan yapılan katkının önünü kesmek için, bunları tartışacağız ve soracağız.

... Biz böyle bir solculuğu, demokratlığı kabul etmiyoruz. Böyle bir solculuğun, demokratlığın, halka solculuk olarak sunulmasının karşısında durmaya da devam edeceğiz. Bu anlayışlarla uğraşmaya devam edeceğiz.

... Hiçbir şey birbirine karışmaması için, solun değerlerinin ayaklar altına alınamaması için, solun değerlerini, kavramlarını çarpıtmak, içini boşaltmak için burjuvazinin kesintisiz sürdürdüğü saldırıya “sol”dan yapılan katkının önünü kesmek için, bunları tartışacağız ve soracağız.

Kimi toplum-
sal olaylar vardır
ki, beklenmedik
bir şekilde, dü-
zeniçi çelişkileri
körüklediği gibi,
bütün düzen
güçlerini tavır
belirlemeye iter.
Belirleyecekleri
tavır ya da tavır-
sızlıkları gerçek
yüzlerini de bü-
yük oranda orta-

ya çıkarır. Geniş kesimler tarafından o ana kadar
çeşitli nedenlerle görülmeyen bu yüzler, bütün de-
magojilere, gizleme çabalarına karşın daha aleni-
leşir. 6 Mart günü yapılan 8 Mart Dünya Emekçi
Kadınlar Günü kutlamalarına saldırı ve ardından
yaşanan tartışmalar da böyle bir rol oynamıştır.
Tartışma halen çeşitli biçimlerde sürmektedir. Av-
rupa Birliği'ne üyelik sürecinin bir ürünü, sömür-
gecilik gerçeğinin bir yansıması olarak, tartışma-
nın bir tarafını AB oluştururken, iktidarından mu-
halefetine, polisinden medyasına, DKÖ'lerinden
aydınlarına kadar geniş bir kesimi, bu tartışmalar
ışığında değerlendirmek mümkündür.

OLİGARŞİye Çok Yakıştı; Suçlular Değil, Mağdur Olanlar Hakkında Dava Açıldı

Hapishane katliamlarından, demokratik göste-
rilere, infazlardan işkencelere kadar her olayda
görülen bir gerçektir; devlet adına suç işleyenler
aklanır, korunurlar. Bu olaylarda mağdur durum-
da olanlar ise, hayatlarını kaybetmemişlerse “sa-
nık sandalyesi”ne oturtulurlar. Ulucanlar ve 19-22
Aralık hapishane katliamları bunun en çarpıcı ör-
nekleridir. Bu nedenle, kanın oluk oluk aktığı ül-
kemizde hiçbir işkenceci, katliamcı, Susurluk te-
tikçisi yoktur
hapishanelerde,
aleni infazlarda
dahi tutuklan-
mazlar.

6 Mart saldı-
rısı da böyle ol-
du. Ağırıklı
HÖC'lülerin bu-
lunduğu Saraç-
hane'deki saldı-
rıyla ilgili olarak
polislere değil,
ama 56 kişi hak-
kında dava açıl-

6 Mart Saldırısı Işığında DÜZENİN TABLOSU

ğı açıklamalara paralel olduğuna dikkat edin! “Yo-
lu kapattılar... Yasadışı gösteri yaptılar... Onlar bi-
ze saldırdılar...” gibi onlarca yalanı uyduran polis-
tir. Bir iktidar olarak görevi, polisin vahşetini so-
ruşturması gerekirken, göstericileri suçlayan, yok
“niye 6 Mart'ta yaptılar” diye komplo teorileri ile
demagoji yapan AKP'dir.

Mahkemeler yine polisin halka karşı işlediği
suçları aklama konusunda kutsal görevini üstlen-
miştir. Bu düzende halka adalet olmadığı bir kez
daha görülmüştür. Gerçek de düzende adalet diye
bir şey yoktur. Susurluk'un bin operasyonunun,
infazların, katliamların, kayıpların araştırılmadığı,
soruşturulmadığı, katillerin görevlerine devam et-
tiği bir ülkede hiç kimse adaletten, hukuktan
sözedemez. Böyle bir ülkenin yargısı, ancak Su-
surluk hukukunu temsil edebilir, ki böyledir. AKP
ile, bu durumda değişiklik olacağını bekleyenler
bir kez daha dönüp 6 Mart'a ve bu davaya baksın-
lar.

AKP'nin Demokratlıkla İlgisinin Olmadığı Bir Kez Daha Görüldü

AKP'yi halkımıza demokrat, hak ve özgürlük-
lerden yana gösterenlerin nasıl bir suç işledikleri
ortaya çıkmıştır. AKP'nin kendini böyle pazarla-

dı. Ardından, da-
valar Beyazıt'ta-
ki saldırıyı da
kapsayarak sür-
dü ve şu ana ka-
dar 61 kişiye
“toplantı ve gös-
teri yürüyüşleri-
ne muhalefet et-
mek” iddiasıyla
dava açıldı. Da-
vanın, günlerdir
polislin ve AKP
iktidarının yaptı-

ması bir yanıyla
anlaşılabilir, çün-
kü düzen politi-
kacılığı yalan
üzerine kurulu-
dur. Herkes gör-
müştür ki; bu ik-
tidar faşist baskı
politikalarını ke-
sintisiz bir şekil-
de sürdürmekte,
hak ve özgürlük-
leri bir vitrin sü-
sü olarak gör-
mekte, muhalif-

Demokratik, meşru haklarını kullanmak istediler; hem vahşice saldırıya uğradılar, hem de haklarında dava açıldı

leri ve özelde devrimcileri susturmayı, her yol ve yöntemle sindirmeyi mübah görmektedir. Kısaca, klasik faşist bir iktidardır; gerisi yalan ve demagojiden ibarettir. Bu nedenle, gerçek yüzlerinin ortaya çıkmasından, demokrasicilik oyunun, AKP'nin demokratlık maskesinin yara almasından telaşa kapılmışlardır.

“Medya abartıyor, Avrupa’ya ihbar ediyor” sözlerinde ifadesini bulan bu kafa yapısı, Susurluk’un yıllardır uyguladığı, katliamları, baskıyı ve zulmü sansürle gizleme politikasının bir yansımasıdır. F tiplerinde 118 ölümün gizlenmesi için gösterilen olağanüstü çaba, görülmemiş boyuttaki sansür, bu konuda en çarpıcı örnektir. Bugün, Tayyip’in bu sözünü eleştiren medyanın, demokrat geçinenlerin, aynı sansürün gönüllü ortakları olduğu da unutulmamalıdır.

“Olaylar Türkiye’nin imajına zarar vermiştir” beyanatları göstermektedir ki; bu iktidarın sorunu, halk, insan değil, sadece koltuğun bekaası için vermesi gerektiğini düşündüğü imajdır. Her şey imaja ve halkı aldatmaya yöneliktir.

AB kendi hesabı nedeniyle eleştirmese, ne iktidardan ne de medyadan en küçük bir ses çıkmayacaktı. İktidar bir yandan yarım ağız *“yanlış yapıldığını”* söylerken, gerçekte ise faşist baskıları ve bunların uygulayıcısı polisi sonuna kadar savundu. Son olarak, **“polisi yıpratmayalım, iş yapamaz hale getirmeyelim”** diyen Erdoğan’ın kafası ile, **“polisini elini soğutmayalım”** diyerek binlerce infazı, işkenceye ölümü savunan Demirel’in mantığı arasında zerre kadar fark yoktur. Olması da beklenemezdi.

AKP iktidarının demokratlığı tamamen bir uydurmadan, AB’cilik uğruna ortaya atılan bir yalandan ibaretti. Bu yalan AB ve AB’ciler tarafından uydurulmuş ve halk inandırılmak istenmiştir. Bu iktidarın denetimindeki “İnsan Hakları Komisyonu”nun dahi, İstanbul’a “olayları incelemeye” gidip, vahşice saldırıya uğrayan bir tek insanla görüşmeyerek polisi, valiyi dinleyip “İnsan Hakları” raporu hazırlaması şarlatanlığının zemini böyle yaratılmıştır. Polisi aklamak için hazırlanan bu raporların “İnsan Hakları Komisyonluğu” ile ne alakası var? Ama, AKP’nin sorunu hiçbir zaman insan hakları olmamıştır.

AKP İktidarının halkın hiçbir kesiminin hak ve özgürlüklerine tahammülü yoktur. Söz konusu olan devrimcilerse, yoketmekten başka hiçbir şey düşünmezler. “Provokasyon” teorileri, “niye 6 Mart’ta yaptılar” saçmalıkları hep bu mantıktan besleniyor. Aslında, **“niye bu kadar gürültü koparıyorsunuz, biz devrimcileri sindirmek istiyoruz”** demek istiyorlar.

Her türlü yalan bu uğurda söyleniyor. Erdoğan,

Susurlukçu ‘çözüm’

6 Mart saldırısıyla ‘muhalefet’ de ilgilendi! Baykal, “olur mu kadına şiddet” diyerek, erkek polisler adına, bir erkek olarak özür diledi. Erkekler dövülebilirdi, bir demokratik hakkın kullanılmasının zorbalıkla bastırılması “sosyal demokrat” bir partiyi zaten hiç ilgilendirmiyordu!

Kimisi, ‘eğitim şart’ nakaratını yinelerken, kimisi bu işin ‘imaj bozmadan’ yapılmasına kafa yordu.

En dahiyane “çözüm” ise, eski polis şefi ve anlı şanlı Susurlukçu Mehmet Ağar’dan geldi. Ağar, kendisinin İstanbul Emniyet Müdürü ve Emniyet Genel Müdürü olduğu dönemde, bugün yaşananın çok daha boyutlusunun yaşandığını unutturarak, göstericilerin böyle yerlerde sürüklenmesi, coplanmasının yanlış olduğunu söyledi. Önerisi ise, göstericilerin “etraflarının çevirilmesi ve “bağırıp çağırıp yorulmaları” oldu!

Bir Susurlukçu ancak böyle düşünür. Demokratik bir eylem niye yapılır? Halka görüş açıklamak, bir konuda düşünce, tavır beyan etmek için. Yani, ne göstericilerin tecriti, ne de iktidarın “gösteri yeri” diye verdiği Beykoz Çayırı’nda tüm bir gösterinin tecriti, “demokratik eylem” olmuyor. Ama, susurlukçu için demokratik hak bir aksesuardan ibaret. Kafa, düşünceyi bastırmaya, tecrite çalışıyor. O da tüm düzen güçleri gibi düşünüyor. Vahim olanı, bu öneriyi “demokratlık” diye yapması. Öyle bir düzen ki, demokratlığın ölçütünün bu tür saçmalıklar olarak ortaya konması olağan görülüyor.

6 Mart saldırısını meşru göstermek için, göstericilerin *“esnafı korkuttuğu, çevreye zarar verdiği, trafiği engelledikleri”* yalanları söyleyebilmiştir. Aynı şekilde, Kızılay’da *“haftada bir gösteri yapılıyor, cam çerçeve kırılıyor”* yalanını uydurabilmiştir. Basına niye yayınlıyorsunuz diyen Tayyip’e göre, göstericilerin izinli yerde değil de Kızılay’da yapmasının nedeni ise şu: **“esnafın canını acıtmayı istediklerinden dolayı.”** Ne parlak zeka!!! Tayyip görmüş “bu kadar basit” gerçeği, ama başkası görmemiş; Vay be!!! Polis terörünü, **“polisini duygusallığı”** ile açıklayan bir kafadan hak ve özgürlükleri, işkenceye sıfır toleransı bekleyenler çok bekler.

POLİS’e ‘AB’ye Uyum’ Adına Yapılmak İstenen Makyaj Döküldü; Halka, Hak ve Özgürlüklere Düşmanlığı Alenileşti

En büyük teşhiri yaşayan, iktidarla birlikte polis olmuştur kuşkusuz. Sadece terörüyle değil, aynı zamanda terörü savunmak için her konuştuklarında kafa yapılarını gösterdiler.

Son olarak Emniyet Genel Müdürlüğü Sözcüsü Ramazan Er konuştu ve suçlunun vahşetin sahip-

leri değil, göstericiler olduğunu ispatlamaya çalıştı. “**Birçok ülkede benzeri olayların yaşandığını**” söyleyerek, polis terörünün olağan görülmesini isteyen Er, göstericilerin yolu trafiğe kapatmalarından dolayı polisin zor kullandığını ifade etti. Yalandan kim ölmüş. Halbuki, Saraçhane’de polisin müdahalesinin ardından protesto amaçlı kısa süre yol kapatılmıştır. Böyle bir vahşet karşısında en meşru haktır bu. Polisin, “*göstericilerin anayasal hak ve hürriyeti kullanmasını sağladığını*” söylemesi ise tam bir uydurmadır. Aksine, daha kitlenin tamamı dahi toplanmamıştır. Beyazıt’ta ise biten bir eyleme saldırılmıştır. Saldırıyı, “grup, Türkiye aleyhine sloganlar atmıştır” diyerek meşru göstermek tam da faşist zihniyetin bir yansımasıdır.

Kısaca Ramazan Er diyor ki, herkes yanlış gördü; **aslında saldıran polis değil, göstericilerdi!!!** Polisten beklenen de bu yalanlardır.

“AB’ye uyum” aldatmacası çerçevesinde bir süredir polise yeni bir “imaj” verilmek isteniyor. Makyajlar, türlü soytarlıklar buna hizmet ediyor. Ama, yüzleri öylesine yıpranmış ki, makyaj tutmuyor. Çünkü onların eğitimi budur. Sindirmek, susturmak üzerine eğitilirler, tüm halk onlar için potansiyel suçludur, düşünen, hakkını arayan herkes susturulması gerektir. Ama sanılmasın ki, bir psikolojik durumdan söz ediyoruz. Hayır, aksine “polis psikolojisinin bozukluğu” üzerine yapılan yayınlar, gerçeğin üzerini örtemeye hizmet etmektedir. Saraçhane ve Beyazıt’ta gördükleriniz, düzenin resmidir, oligarşinin politikasıdır. Faşizmin polisi bu politikayı uygulayacak şekilde eğitildiği için bu terör ortaya çıkmaktadır.

TÜSİAD Hak ve Özgürlüklerden Yana Değildir; Tüm Bu Zulüm, Sermaye Düzeninin İstikrarı İçindir

Patronlar örgütü TÜSİAD da, sahte demokratlığını gösterdi yine. TÜSİAD 11 Mart günü yaptığı açıklamada, polis saldırısını “kınadı” ve polislerin cezalandırılmasını istedi. TÜSİAD açıklamasında “Bizde, cezalandırma bir yana, bu vahim olayların sorumlularına sahip çıkılmaktadır” denilerek, iktidara yüklenildi. Erdoğan ise buna, “TÜSİAD kendi sorumluluk alanı içerisinde kalırsa isabetli olur” cevabı verdi.

TÜSİAD, Avrupa Birlikçiliği paralelinde zaman zaman “demokratikleşme raporları” hazırlar, kimi-leri bu raporlara umutlar bağlarlar. Gerçekte TÜSİAD’ın ne sınıfsal ne de yapısal olarak demokratiklikle, hak ve özgürlüklerle hiçbir ilgileri yoktur, olamaz. Zira, bu zulüm düzeni onların düzenidir, onların sömürüsü sürsün diye meydanlarda coplanıyor, hapishanelerde katlediliyor. Örneğin,

Polisler Anlatıyor: ‘Halkı Suçlu Görüyoruz’

Emniyet Genel Müdürlüğü’nce 2003 yılında hazırlanan, ancak ortaya çıkan sonuçtan dolayı, yine Genel Müdürlük tarafından yayınlanmasına izin verilmeyen bir rapor, çevik kuvvet polisleri nezdinde, polisin halka bakışını ortaya koyuyor. 17 Mart tarihli Radikal’de yer alan rapordan bazı bölümleri “yorum-suz” aktarmak bile yeterli olacaktır. İşte, AKP’nin polisleri kendi kendilerini anlatıyor:

- ◆ 15 kişilik basın açıklamasına 250 kişi gidiyoruz.
- ◆ Müdahalenin şiddeti üstlerimizin görüşüne göre değişiyor. Bazen ‘Yerde kimseyi görmeyeceğim’, bazen de ‘Ayakta kimseyi görmeyeceğim’ diyorlar.
- ◆ Biri ‘dağıt’ diyor, diğeri ‘kim dağıttı’ diye çıkışıyor. Eve giderken adam dövüyoruz. ‘Olay olsa da cop kullanalım’ diye bakıyoruz.
- ◆ Vatandaş potansiyel suçlu görüyorum. Amirlerimiz, müdahale ettirip, sonra ‘Emir vermedim’ diyor.

bu ülkenin hapishanelerinde 118 insanın ölümüne neden ses çıkarmaz TÜSİAD? Çünkü, bu katliam AB onaylıdır yani “Türkiye’nin imajı” dedikleri sorun yoktur şu an için.

Şu süreçte, AB sürecinin ilerletilmesi konusunda AKP iktidarının hız kesmesi temelinde sermaye, hükümete “dokundurmalar” yaparak, “istediklerimizi yerine getirmekte ayak sürürsen, böyle yaparız” mesajı vermeye çalışmaktadır. 6 Mart bunun bahanesi olmuştur.

Öte yandan Tayyip’in cevabına bakarak, sermaye ile restleştiği de düşünülsün. Polisi savunma telaşının yansımasından öte bir anlamı yoktur. Hükümetin 3 yıla yaklaşan pratiği ortadadır. AKP, tekellerin iktidarı olduğunu kanıtlamıştır. Ve aslolan da budur.

REFORMİZM Devrimcilerin Sindirilmesinde Düzenle Paralellliğini Yine Gösterdi

Bu süreçte malumun ilanını ortaya koyan kesimlerden biri de reformistler oldu. 5 Mart’ta Kadıköy’de Nil Karaibrahimgil’in “bütün kızlar toplandık” zırvalığıyla hoplayıp zıplayan reformist sol, 6 Mart saldırısı karşısında susmuştur. Çünkü, saldırının devrimcileri tecrit etmeye ve tasfiyeye yönelik olduğunu görmüştür. 8 Mart kutlamalarındaki ayrışma ortamını hazırlayarak da bu politikaya hizmet ettiğini bilmektedir. AB’nin, burjuva medyanın dahi tepki gösterdiği bir aşamada, usul yerini bulsun diye yapılan kınamaların hiçbir kıymet-i harbiyesi yoktur.

MEDYA Demokratlık Oyunuyla Kendi Gerçeğini Gizleyemez; Bu Polise, Bu İktidara Destek Veren Onlardır

İktidarı eleştiren, polisin vahşetini gösteren burjuva medya, “aman polisi yıpratmayalım” söylemini de elinden bırakmıyor. Asıl beyinleri de böyle çalışıyor. Doğan Medya ve AKP yalakası islamcı medya başta olmak üzere, 6 Mart saldırısına gösterilen tavır, tamamen AB endekslidir ve yukarıda TÜSİAD özgülünde dile getirdiğimiz, AB konusunda iktidarı sıkıştırmanın malzemesi olarak görülmektedir.

Medya dönüp arşivlerine bakmalıdır. Ama sadece yayınladıklarına değil, aynı zamanda sansüledikleri gerçekler de bakmalıdır. Son üç yıldaki gazeteleri, TV arşivlerini izleyen biri, bu iktidarın Türkiye’yi güllük gülistanlık haline getirdiğini düşünür. AKP iktidarı, Türkiye Cumhuriyeti tarihinde, burjuva basın tarafından en fazla korunan, suçları örtbas edilen iktidar ünvanını kazanmıştır. Tayyip’in medyayı suçlamasındaki pervasızlığın kaynağını düşünmelidirler. Bu pervasızlığı veren kendilerinden başkası değildir. Keza, her demokratik eylemi polisin bakış açısıyla veren, polisin ve

iktidarların istediğini sansürleyen de bu medyadan başkası değildir.

Basın Konseyi Başkanı Oktay Ekşi, Tayyip’in sansür isteğini şöyle değerlendiriyordu: “Medya, dışarıya Türkiye’yi jurnal etmesin, kötü görüntüler başkaları tarafından fark edilmesin beklentisine girmek, gerçekleri hep birlikte saklayalım, üstünü örtelim... demektir” dedi.

Çok doğru. Peki aynı Oktay Ekşi, aynı basın yayın kuruluşları, 118 ölümü gizleme konusunda neden bu iktidarla aynı safta yer alıyorlar?

***

6 Mart saldırısı ve sonrası yaşanan tartışmalar, bu düzenin üzerine örtülmek istenen AB şalını aralamış, gerçek yüzler görülmüştür. AB’nin eleştirisini baz alarak, “bakın AB’ye üyelik ne kadar yararlıymış” diyen Mehmet Altanlar da bu gerçeğin farkındadırlar ve halkın hak ve özgürlükler arayışını yanlış yere yönlendirmek istemektedirler. Baskılara, saldırılara karşı mücadele, faşizme karşı mücadeledir. Halk olarak, faşizme karşı direnir, mücadele edersek hak ve özgürlüklerimizi de kazanabiliriz.

Sayı 150

8

20 Mart
2005

Aksu’nun Hizbullahçı evlatları anlatıyor: “Polis teşkilatının emrindeydik...”

“Ekim 1992 ve 1998 yılları arasında Batman polisi ile çalıştım... PKK’li olduğu gerekçesiyle hakkında işlem yapılan ancak delil olmadığı için serbest bırakılan Mustafa adlı bir kişiyi öldürdük...”

Batman Cezaevi’ndeysen sahte raporlar ve ev izinleriyle çıkararak verilen işleri yapıyordum... Saat 22.30 civarında bir bayan ve bir erkek geçmeye başladı. Polis İzzet eylemi bu şahıslara karşı gerçekleştireceğimizi söyledi... Ateş ettik...”

Bunları anlatan bir Hizbullah itirafçısı. adı, Murat Kurtboğa. Anlatılan Susurluk Devleti’nin çalışma tarzlarından biri.

Önce işkence ve az ceza rüşvetiyle itirafçılaştırılıyor, sonra polisin gözetiminde halka karşı cinayetlerde kullanılıyor.

Bütün bunların birkaç polisin marifeti olmadığı açık. Yalnız Batman’da değil, her şehirde kurulmuştu bu mekanizma. Her şehirde polisin bu tür ekipleri vardı. Bu mekanizmanın polisin en üst yetkililerinin, İçişleri Bakanlığı’nın dolayısıyla hükümetin bilgisi dışında olmadığı açıktır.

Bugünkü AKP hükümetinin İçişleri Bakanı olan Abdülkadir Aksu, anlatılan dönemin de başkanlarındandır. Aksu, PKK’ya karşı “eli tesbihlilerin çoğaltılması” politikasının mimarlarından biridir. Tabii o eli tesbihlilerin ellerine silah da verildi, sonra o silahlarla binlerce faili meçhul gerçekleştirildi, mezarevler yaratıldı.

Hizbullahçı bunları, kendi örgütü tarafından gerçekleştirilen sorgulamasında anlatmış ve kasete kaydedilmiş. Kaset, Hizbullah lideri Hüseyin Velioğlu’nun öldürüldüğü Beykoz operasyonunda polisin eline geçmiş.

Bu açıklamalar üzerine bugüne kadar hiçbir soruşturma yapılmamış. Açıklamalar geçen hafta basına yansıdı. Yine hiçbir soruşturma, tek bir demec bile yok. KİMLERİN bilgisi dahilinde kuruldu bu mekanizma? Hiçbir savcı soruşturma açmayacak mı? İçişleri Bakanı Aksu göstermelik de olsa, “adı geçen polisleri soruşturacağız” bile demiyor. Çünkü AKP, Susurluk’un her şeyiyle savunucusudur. Cemil Çiçek bunu daha iktidara geldikleri gün açıklamıştı. Aksu hergün icraatlarıyla gösteriyor zaten. Başbakan Tayyip de günlerdir “polisimizin elini soğutmayalım” diyerek Susurluk ağızyla konuşmuyor mu zaten?

Faşist TCK'ya Gerçekten Karşı Mısınız?

1 Nisan'da yürürlüğe girecek olan Yeni Türk Ceza Kanunu'nda (TCK) basına yönelik kısıtlamalar, baskıcı ve susturmaya yönelik maddeler tartışılmaya devam ediyor.

Medya patronları toplanarak, deklerasyon hazırlayıp hükümete iletmeyi kararlaştırdılar. Belirlenen bir heyet de önümüzdeki günlerde "yasanın ertelenmesi ve eleştirilen yönlerinin değiştirilmesini" istemek üzere hükümetle görüşecek. Uzun yıllardan sonra ilk kez bir "gazeteci eylemi" gerçekleşti ve 500 gazeteci İstanbul'da yürüyüşle yasayı protesto etti.

Hükümetin bu tepkiler karşısındaki, en azından şu an için, tavrı, yasada değişiklik olmaya çağı yönünde.

TCK'yı Niye Görmezden Geldiniz?

Basının tartışmaları ibretliktir; halkı aydınlatmak, haber vermekle görevli gazeteciler, TCK'daki bu maddeleri "**neden görmedik, nasıl fark etmedik**" diyorlar. İktidarla al gülüm ver gülüm ilişkisi olunca görülmez elbette.

Bakın, Enis Berberoğlu ne diyor;

"Son iki yıldır hiçbir önemli meseleyi tartışmadık... Hep daha yüce hedefler veya milli birlik ve beraberlik uğruna, kimi zaman iyi saatte olsunlar alınmasın diye kestirme kararlar desteklendi." (13 Mart Hürriyet)

Mesele basit bir teknik sorun, yani inceleme sorunu değil. Kaldı ki, ister medya gruplarının iktidardan rant temelindeki çıkarları, isterse AB'cilik eksenindeki çıkarlar nedeniyle, bu iktidarın hiçbir icraatına bakılmadı, hiçbir yasanı okuma gereği dahi duymadınız. AB istedi, iktidar yerine getirdi, siz alkışladınız! Yani sorun teknik değil, Türkiye'de basının yapısal bir soru-

nudur ve bugün TCK'da ortaya çıkan bu durum, yarın yine çıkar.

Basın Konseyi Başkanı Oktay Ekşi, basın yasasını demokratik bir yasa diye desteklediklerini ancak 2.5 ay sonra hazırlanan Yeni Ceza Yasası ile, hapishanesiyle, gardiyanlarıyla, demir parmaklıkları karşılarında bulduklarını söylüyor. Oysa, destekledikleri de basına özgürlük getirmiyordu. Ama başka türlü izah etmeleri mümkün değil.

"Türkiye'nin görüntüsü hızla değişiyor. San-ki son iki-üç yıl içinde hiçbir gelişme yaşanma-mış, demokratikleşme adımları atılmamış..."

Bu sözler, Yeni Şafak yazarı Ali Bayramoğlu'na ait. Oysa, sosyologluğu bir yana bırakarak, AKP'nin icraatlarını "büyük devrim" diye yutturan da kendisiydi.

Genel ruh hali ve tartışmalar, bu çerçevededir. Bugüne kadar hiç olmadık şekilde iktidarı, daha doğrusu TCK ve Tayyip'in medyaya 6 Mart'la ilgili "yazmayın" sözleri eleştiriliyor.

Sormak hakkımızdır;

Tayyipiler basına bunları söyleme cesaretini nereden alıyor? Kim alıstırdı onları böyle sansürcü basına? TCK'yı niye görmezden geldiniz bugüne kadar? Niye hala basın dışındaki faşist yasaları görmezden geliyorsunuz?

Bu gerçekleri görmeden, tartışmadan, medya kendi gerçeğini masaya yatırmadan hiçbir yere varamaz. Belki bugün sonuç alabilir, iktidara geri adım atabilirler, ama ya yarın? Ya o hep sözünü ettikleri basının sorumlulukları?

Hala, TCK'daki onlarca faşist, baskıcı maddesi görmeyip, sadece kendileriyle ilgili olanı tartışmaları dahi, gerçekte faşist TCK'ya karşı olmadıklarının göstergesi değil midir?

Bütün Yazarlara, Basına Çağırımız

Baskı yasalarına karşıysanız, TCK'nın tümünü tartışın; örneğin direnme hakkının cezalandırılmasını, terör demagojisiyle düşüncenin yokedilmek istenmesini, düşünceyi yasaklıyor diye kaldırılan maddenin yerine, nasıl bir başka maddede daha ağırının getirildiğini tartışın.

Tayyip'in sansür isteğine karşıysanız; ölüm oruçlarını neden sansürlediğinizi tartışın. "**Kim-se duymasın biz istediğimiz gibi yönetelim, zulmedelim**" anlayışına nasıl hizmet ettiğinizi tartışın. Tartışın ki, gerçekten hak ve özgürlüklerden yana olduğunuzu görelim. Tartışın ki, ucu kendine dokunduğunda hak ve özgürlükleri hatırlayan riyakarlar olmadığınızı anlayalım.

"Polisin Elinin Kolunun Bağlanması"

Yaygarasına Bir Hatırlatma

AKP, polisin, MİT'in, jandarmanın itirazlarını görürşerek, TCK ve CMUK'daki düzenlemelerden dolayı kaybettikleri kimi yetkilerini genelgeyle iade etti. Polisin ve şakşakçılarının söylemi, "polisin elinin kolunun bağlanacağı" şeklindeydi.

Kaç kez duyduk bu sözü? Ne zaman hukuktan, yasalardan sözedilse bu söylenir. 1992 yılında, CMUK'daki değişiklikte gözaltında avukat bulundurma hakkı tanındığında da aynı sesler yükselmmişti. Geçen 13 yıl, bırakın polisin elinin kolunun bağlanması, polis devleti kurulmuştu, polis terörü arşa ulaştı, gözaltında onlarca insan katledildi. Mesele, yasalardaki değişiklik değil, fiili olarak polis devletinin varlığıdır.

Polis varken, yasamaya, yargıya gerek yok: Onlar hem savcı, hem yargıç, hem infazcı

İstanbul Emniyet Müdürlüğü, Saraçhane-Be-yazıt'taki terörlerini açıklamak için Dışişleri Ba-kanlığı'na gönderdiği bilgi notunda, içlerinde İs-tanbul Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği Ka-dın Komisyonu'nun, Haklar ve Özgürlükler Cep-hesi'nin de olduğu birçok yasal dergiyi, derneği, "yasadışı örgütler paralelinde faaliyet gösteren gruplar" olarak tanımladı.

Polisin sıkça başvurduğu bu hukuksuzluğa karşı 12 Mart günü bir açıklama yapan **Haklar ve Özgürlükler Cephesi (HÖC)**, "**Polis varken, ya-samaya, yargıya gerek yok: Onlar hem savcı, hem yargıç, hem infazcı**" dedi.

Açıklamada şu ifadelerle yer verildi.

"Bu kurumların hiçbirinde böyle bir yar-gı kararı yoktur. Ama polis kendini hem savcı, hem yargıç yerine koymakta sakınca görmez.

Bu yıllardır böyledir. Yıllardır polis, yasal ku-rumları "yasadışı örgütlerin yan örgütleri" olarak, hak ve özgürlük mücadelesi yürütenleri "terörist" olarak ilan etmiş, ilan etmekle de yetinmeyip ku-

rumları basmış, insanları sokak or-talarında infaz etmiştir.

Ve en az bunun kadar vahim ola-nı da, hiçbir yargı kurumunun, hiç-bir burjuva medya kuruluşunun po-lisin bu "hüküm"lerine itiraz etme-mesidir. Mahkemeler polis fezleke-leriyle karar vermiş, medya, polis direktifleriyle yayın yapmıştır.

Polise göre, kendisi gibi düşün-meyen herkes teröristtir. Bu devlet bir polis dev-leti olduğu için de, ilerici, devrimci, demokrat her kişi ve kurum onyıllardır bu ülkede "terörist" ola-rak suçlanıyor, her türlü zulme maruz bırakılıyor.

İşte bu nedenle İstanbul Emniyet Müdürlü-ğü'nün "bilgi notu"ndaki bu ifadeler, sıradan kul-lanılmış ifadeler değil, polis devletinin belgesidir.

Polis kendisini bu düzenin yasalarının ve yar-gısının da üstünde görüyor. Başta hukukçular, yargı kurumları ve basın yayın kurumları olmak üzere, herkes bu polis terörüne tavrı almalıdır."

Sayı 150
10
20 Mart
2005

Susurluk hukukundan manzaralar: EYLEMİ İZLEMEK DE SUÇ!

2004 yılında, Ankara'daki 6 Kasım YÖK protesto eylemini kaldırımdan izleyen 2 kişi hakkında dava açıldı.

Hatırlanacağı gibi, 6 Kasım eylemlerine po-lis saldırmış ve her yana gaz bombası atmıştı. Eylem anında, kaldırımda durarak, olayları izle-yen Hüseyin Gölpinar ve İbrahim Kara isimli ki-şilerin fotoğraflarını çeken Ankara polisi, tuta-nakla birlikte savcılığa gönderdi. Savcı Kürşat Karyal, polisin bu yasadışılığına onay vererek, iki kişinin, 2911 Sayılı Toplantı ve Gösteri Yü-rüyüşleri Yasası'na muhalefet etme, karayolları-nı trafiğe kapatma, görevli memura mukave-met suçlarından yargılanmasını istedi.

Polis, "eylemi kaldırımdan izlediler" yazdığı tutanakla, sıradan her vatandaş hakkında uygun bir "suç unsuru" bulabileceğini ispatlamış oldu.

Polis ve mahkemelerin, demokratik bir eyle-me dava açması dahi bir hukuksuzluğun göster-geciyken, eylemle ilgileri olmadığı polis tutana-ğıyla da tespit edilen insanların yargılanması, hukukun ne düzeyde polis denetiminde oldu-ğunu gösteriyor. Düşünün ki, savcılık polis tuta-naklarını okumadan, gördüğü isme ceza istiyor. Polis ise, her türlü eylemi tecrit etmek için, izle-yenleri de suçlamaktan çekinmez.

HÖC'lüler, Abdullah Gül'ü Londra'da Protesto Etti

Dışişleri Bakanı Abdullah Gül, resmi görüşmelerde bulunmak için gittiği Londra'da 14 Mart günü, Haklar ve Özgürlükler Cephesi üyeleri tarafından protesto edildi.

HÖC üyeleri, İngilizce olarak "Türkiye F Tipi Hapis-hanelerinde 118 İnsan Öldü Duydunuz mu" yazılı pan-kart açarak, döviz ve kırmızı bayraklar taşıdılar. Gül'ün bir toplantıya katıldığı London School of Economics önün-de protesto eylemi düzenleyen HÖC üyeleri, Türkiye'de-ki insan hakları ihlallerinin sürdüğünü, F tipi hapis-hanelerdeki tecrite karşı ölüm orucu direnişinin devam etti-ğini söylediler ve bu içerikte kuşlamalar yaptılar.

İki saat süren gösteri boyunca, 6 Mart terörüne, tec-rite ilişkin konuşmalar yapılırken, "Katliamları Durdurun, F Tipi Hapishaneler Kapatılsın, İzolasyona Son, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganları atıldı.

118 ölümlü ‘sözde ölüm orucu’!

Faşizm, bir olguyu, bir kavramı “sözde” diye başlayarak ifade ediyorsa; orada kopkoyu bir inkarcılık ve kendi suçunu gizleme telaşı vardır. Bununla, sözü edilen olayın varolmadığı havası vermek isterler. “Sözde Ermeni soykırımı, sözde Kürt dili, sözde bayrak” gibi...

Şimdi bunlara bir de “sözde ölüm orucu” eklendi.

İstanbul Emniyet Müdürlüğü, polislinin 6 Mart Saraçhane ve Kızılay saldırısını savunma telaşı içinde açıklama yapıyor. Emniyet yetkilileri Hakan Aydın Türkeli ve İlyas Burunak, yine bildik “teröristler” çarpıtmalarıyla “bilgi” veriyor basına. Göstericilerin nasıl “yasadışı örgütlerle bağlantılı olduklarını” is-

patlamak için flama sopalarını, pankartları “kanıt” olarak sunuyor polis şefleri. “Kanıtlar” arasında, çoğu ölüm orucu olmak üzere, kadın şehitlerin resimleri de var. Ama, Türkeli’nin dilinde, ölüm orucu birden “sözde ölüm orucu” oluveriyor.

118 insanın öldüğü bir olaya “sözde” diyen, sayı saymayı da bilmiyor anlaşılan. 118 insan da “sözde” mi öldü? Öyleyse o resimler niye bu kadar korutuyor, niye bu yasak?

Faşistin mantığı yoktur, bilimselliği ise hiç aramayın, onlar bilimi ancak Mengele gibi kullanmasını bilirler. Faşist baskıyı meşru göstermek için her türlü demagojiye arsızca başvurmaktan çekinmezler. Şimdi

dü - şünün; bu kafaya ne anlatabilirsiniz?

Meydanlarda coplarıyla terör estirenlerin İstanbul’daki en üst amirleridir bunu söyleyenler. Polislerin nasıl öyle vahşileşebildiklerini, bu kafaya bakarak çok rahat anlayabilirsiniz. 118 insanın ölümünü sözde diye geçiştiren bir zihniyet eline copu aldığı anda ne yapmaz? AKP’nin ölüm orucunu, 118 ölümü yoksayma yaklaşımıyla, polisin “sözde” nitelemesindeki mantık aynı. “Sözde” dedikleri direnişi kıramamaktan dolayı yaşadıkları çaresizlik de aynı.

Tecritçiler İnsana Düşmandır

**Elleri kelepçeli tutsaklar,
devrilmiş ring
aracından üç saat
boyunca çıkarılmadı**

2 Mart günü Bayrampaşa’dan yola çıkan sevk aracı, Tekirdağ F Tipi Hapishanesi’ne 20 km kala kaza geçirerek devrildi. Kazada, ringde bulunan tutsaklar üç saat boyunca araçtan çıkarılmadılar.

Tıpkı F tipleri gibi, bu ring araçları da hücre, tecrit sistemine göre yapılmıştı. Tutsaklar iki ayrı bölmede elleri kelepçeli vaziyette tutuluyordu. Kaza anında; ilk hücrede 4 devrimci tutsak, ikinci hücrede ise üç siyasi ile iki adli tutsak bulunuyordu. Birbiri üstüne istiflenen tutsaklar yara bere içinde o şekilde tam üç saat tutuldular. Ne kelepçeleri açıldı, ne hücrelerinin kapıları açılarak kaza geçirmiş araçtan çıkılmalarına izin verildi. Askerler ve rütbeli subay kazanın ilk anında araçtan çıkarken, kısa süre sonra gelen ambulans ile hastaneye kaldırıldılar. Bu esnada da doktorlar, subaylar devrilmiş aracın içindeki tutsaklara dönüp bakmadılar. Üç saat sonra yeni bir ring aracı getirildikten sonra, tutsaklar devrilmiş araçtan çıkarılıp yine aynı şekilde kelepçeli vaziyette yeni ringle hastaneye götürüldüler.

Resmen oligarşinin askerlerinin bilerek, isteyerek cana kastettikleri olay sırasında ringdeki tutsaklardan Hüseyin Akpınar, o anı şöyle anlattı:

“Ring birden sallanmaya başladı. Ringin gittiği tarafa fırladık, yan devrilmiştik. Askerlerin olduğu bölüm üstümüzde kaldı. Birkaç kişiden inleme, ağlama sesleri geliyordu bu esnada. Askerlerden geldiğini anladık. Yaralı askerler çıkarken bizleri de çıkarmalarını söyledim. “Hayır, çıkarmayız” dediler, “yeni ring çağırdık, gelmeden çıkarmayız.”

Tartıştık. Zincirleri çözmelerini, vücudumuzun ağırı sızı içinde olduğunuzu, hareket edemediğimizi, istiflenmiş durumda olduğumuzu söyledim. “Olmaz” diyorlardı. Tam üç saat böylece bekletildik. Yeni ring geldi, çıkarıldığımızda bir sürü asker, polisler, ambulanslar, kameralar vardı. Hastaneye götürüldüğümüzde, orasının hangi hastane olduğunu dahi söylemediler bize.”

“Canından sorumlu oldukları” tutsaklar öldü mü kaldı mı, acil hastaneye yetiştirilmeleri mi gerekiyor; oligarşinin subaylarını ilgilendirmiyor. Çünkü onlar 19 Aralık’ta da “canlarından sorumlu oldukları” tutsakları diri diri yakmışlar, kurşunlamışlardı. Burada çürümüş bir ahlakın resmini görüyoruz. Bir savaşta ahlaklı bir düşman dahi yaralıyı ölüme terk etmez. Ama, oligarşi savaş ahlakı da taşıyor.

GAZİ SOKAKLARINDA DİNMEYEN ÖFKE

**Bu sokaklar;
dalga dalga
yürüyüşümüzü,
kızıl bayraklarla
geçişlerimizi tanır.
Bu sokaklar bizimdir!**

Sayı 150
12
20 Mart
2005

Gazi'nin devrimci kimliğini, yozlaştırma politikalarıyla yoketmeye çalışanlar, katliam ve baskıyla halkı sindirmek isteyenler bir kez daha yarıldıklarını gördüler. 12 Mart 1995 Gazi ayaklanmasının ve katliamının 10. yıldönümünde yine binler olup aştık, kızıl bayraklarımız ve marşlarımızla yine geçtik Gazi'nin yoksul sokaklarından. Ve bir kez daha dost düşman herkes Gazi'nin sokaklarında haykırılan umudun sloganlarıyla, kızıl bayraklıların görkemli kortejiyle gördü ki; Gazi tercihini çoktan yapmıştır. Gecekonduların ilk yapıldığı günden bu yana yanbaşında gördüğü, evlatlarını saflarına gönderdiği devrimci hareketle tek bir vücuttur.

HÖC ve Şehit Aileleri Alibeyköy'de

12 Mart Gazi ayaklanması ve katliamının yıldönümünde, ilk anma, ayaklanma şehitlerinin bazılarının bulunduğu Alibeyköy Mezarlığı'nda gerçekleştirildi. Haklar ve Özgürlükler Cephesi ile Gazi Cemevi ve şehit aileleri sabah saatlerinde mezarlığa geldiler. Saygı duruşu ve yapılan konuşmaların ardından, 200'den fazla kişi sloganlarla şehitlerini selamladılar. HÖC imzalı "İktidarlar Katilleri Koruyor" pankartı ve şehitlerin resimleri taşınarak gerçekleştirilen anmanın ardından kitle, Gazi Mahallesi'ne hareket etti.

Gazi Bizimdir, Gazi Devrimcidir

Gazi Mahallesi'ndeki anma, Eski Karakol'da

kortejler oluşturulmasıyla başladı. Şehit aileleri ve cemevinin ardından kortej oluşturan Haklar ve Özgürlükler Cephesi, 900 tane kızıl bayrak ile 4 adet "İktidarlar Katilleri Koruyor" yazılı pankart açtılar. Önde kızıl bantlı başörtüleri ile TAYAD'lıların yer aldığı HÖC kortejinin ardından, diğer sol gruplar kortejlerini oluşturdular ve kendi pankartlarını açtılar.

Gazi esnafının neredeyse tamamının kepenklerini kapattığı görülürken, ilk şehitlerin verildiği Nalbur Durağı'na doğru yürüyüşe geçen kitle, Gazi sokaklarını sloganlarla inlettii. Nalbur Durağı'na karanfiller ve şehit fotoğrafları bırakılarak saygı duruşuna geçildi. Burada öfkeli sloganlar coşkuyla atıldı ve şehit aileleri adına Sezgin Engin'in abisi Ergin Engin bir konuşma yaptı. "Katledilen evlatlarımızın acısı ve öfkemizle büyüttüğümüz ayaklanmayı unutmadık" diyen Ergin Engin, oligarşinin katliam saldırısı karşısında halk olarak ayaklandıklarını dile getirdi. Ergin şöyle devam etti:

"Evlatlarımızı katlettiler, mahallemizin her taşına kanımız aktı. Cenazelerimizi omuzlarımızda taşıdık. Omuzlarımızda öfkemiz, yüreğimizde öfkemizle ayaklandık. Bu on yıl boyunca devlet saldırılarına son vermedi. Mahallemizde mafya çetelerini örgütledi, gençlerimizi uyuşturucu fuhuş içinde boğmaya, yozlaştırmaya çalıştı. Devrimci mücadeleyi yoketmek, mahallemizi ahlaksızlığa çaresizliğe mahkum etmek için elinden

gelen her şeyi yaptı. Gazili olmanın onuruyla yaşamaya, öfkemizi büyötmeye devam ediyoruz. Devrimci evlatlarımızla onur duyuyoruz ve bugün yine Gazi sokaklarında adalet talebimizi haykırıyoruz."

Gazi'de 10 Yıldır Dinmeyen Öfke Seli

Burada yeni katılımlarla birlikte, kitle "Gazi Şehitleri Ölümsüzdür" sloganlarıyla cemevine doğru yürüyüşe geçti. Büyük bir coşku gözlenen binlerce kişi, yürüyüş boyunca sık sık "Ne İstiyoruz Adalet Kim İçin Halk İçin Yaşasın Halkın Adaleti, Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, Gazi Şehitleri Ölümsüzdür, Yaşasın Gazi Ayaklanmamız" sloganları attı. 2500 kişi Gazi sokaklarını ineltirken, kızıl bayraklarıyla 1500 kişilik HÖC kitlesi hep bir ağızdan Gazi marşını söyleyen, dalga dalga akan bir öfke seline dönüşüyordu.

Aileler cemevinde şehitler için yemek verdiği sırada, kitle sloganlarla katilleri lanetmeye devam etti. Polisin belli noktalarda yığınak yaptığı görülürken, özellikle yeni karakol önüne panzerleri yığdılar. Havada ise polis helikopteri kitleyi taciz etmek için sürekli Gazi üzerinde uçtu.

Yemeğin ardından kortejler Gazi Mezarlığı'na doğru yürüyüşe geçti. Halkın biriken öfkесinin ayaklanmaya dönüşmesinin kıvılcımı olan, 12 Mart günü taranan kahvenin önüne gelindiğinde, karanfiller bırakıldı. Kapısında siyah bir bez üzerine, "Bu kahvehanede 12 Mart 1995'te taranmıştır. Bugün 12 Mart 2005 halen failleri bulun(a)mamıştır" yazılı olan kahvenin önünde sloganlar daha gür ve öfkeyle atıldı.

Devrimciler ve Gazi Halkı Omuz Omuza

En önde şehit ailelerinin bulunduğu devasa kortejde, yaşlısı genci, kadını erkeği ile HÖC korteji cemevinin arkasında yer aldı. Daha sonra "Yaşasın Gazi Ayaklanmamız" pankartı ve 200 kişilik kitlesiyle ESP yürüdü. Gazi halkının yanında yer alan devrimci gruplardan biri de Partizan'dı. "12 Mart'ın Öfkесini Kuşanarak Gazi'nin Hesabını Soralım" pankartı taşıyan 60 kişilik Partizan kitlesinin ardından 25 kişiyle Alinteri

vardı. Proleter Devrimci Duruş, "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız" yazılı pankartın arkasında 30 kişiyle yerini alırken, BDSP de 40 kişilik kortejiyle "Gazi'nin Katili Sermaye Devletidir" diyordu. Ardından, DHP 130 kişilik coşkulu kitlesiyle katliamı unuttuklarını

haykırıyordu. DEHAP'ın 200'e yakın kişiyle kortej oluşturduğu görüldü. Mücadele Birliği Platformu, Toplumsal Özgürlük Platformu, Kaldıraç, Odak, KÖZ, SODAP, Halkevleri, SDP, Pir Sultan da 30 ila 50 arası kişiden oluşan kortejlerle anmada Gazi halkının yanındaydılar. Reformist solun olmayışı dikkat çekerken, yürüyüş esnasında HÖC'lüler, Gündoğdu ile Gazi Marşları'nı birkaç kez söyledi ve umudun sloganlarını haykırdı.

Şehitlerimizi Saygıyla Anıyoruz

"Gazi Şehitleri Ölümsüzdür" sloganıyla mezarlığa giren kortej, Gazi şehitlerinin bulunduğu mezarları karanfillerle donattı. Şehit aileleri adına yapılan konuşmada şehit evlatlarını unutmayacakları dile getirilirken, Gazi davası avukatları da konuşmalar yaparak, devletin katliamcılara sahip çıkmasına değindiler. Saygı duruşunun ardından Grup Yorum adına İnan Altın kısa bir konuşma yaptı. Altın, Gazi ayaklanmasının bugün

Katledilen, sokaklara akıtılan, adaletsiz bırakılan bu halkın öfkесi, adalet arayışı hiç bitmeyecek

Sayı 150

13

20 Mart
2005

1 Mayıs Mahallesi Şehitlerini Unutmadı

Gazi Mahallesi'nde katliam gerçekleşirken, halkın sokaklara döküldüğü yerlerden biri de 1 Mayıs Mahallesi'ydi. Halkın üzerine ateş açan Susurluk devletinin polisleri Hakan Çubuk, İsmihan Yüksel, Genco Demir, Hasan Puyan ve İsmail Baltacı'yı katletmişti.

13 Mart günü 1 Mayıs Mahallesi'nde de anma vardı. 1500 kişi, "10. Yılında Gazi ve 1 Mayıs Şehitleri Ölümsüzdür", "Şehitlerimizi unutmayacağız", "Unutturmayacağız" yazılı pan-

karlar arkasında yürüdü. HÖC'ün de yer aldığı sol gruplar anmaya kitlesel olarak katılırken, 1 Mayıs halkı "Şehitler Burada Katiller Nerede", "Tecrit Kaldırılsın Ölümler Durdurulsun" dövizleri ile şehit fotoğraflarını taşıdı.

Yürüyüş sırasında, Gazi halkına destek vermek için 1 Mayıs Mahallesi'nde eylem yapanlara pusu kurarak ateş açan faşistlerin, pusu kurdukları okulun önüne gelindiğinde "10. Yılında Gazi ve 1 Mayıs şehitleri Ölümsüzdür" yazılı pankart asıldı okula. Okul önünde konuşan Pir Sultan Abdal Derneği eski Başkanı Mustafa Özgül, 12

Eylül darbesi ile hız kazanan halkın devrimci muhalefetine yönelik saldırıların devam ettiğini belirterek; "O gün katlederek sindiremedikleri kitleleri, bugün çeteleşmelerin önünü açarak uyuşturucuya, madde bağımlılığına ve her türlü yozlaşmaya gözyumarak yıldırma istemektedirler. Bizleri dün Maraş'ta, Çorum'da, Sivas'ta katlederek, yakarak bitiremediler. Cezaevlerindeki tutsaklara saldırıp zulme karşı siper olan aç bedenleri yokederek sindiremediler. Biz 1 Mayıs halkı olarak her türlü baskıya ve yozlaşmaya, bedeli ne olursa olsun karşı duracağız" dedi.

Özgül'ün ardından Grup Mithra'nın verdiği dinletiyi eylem sona erdi.

Sayı 150

14

20 Mart
2005

kendisini güçlü bir şekilde hissettirmeye devam ettiğini belirtti. Bütün engellemelere karşın, 12 Mart'ın faşizme karşı mücadelenin simgelerinden biri haline geldiğini belirten Altın, "bu tarihi yaratan kahraman şehitlerimizi saygıyla anıyoruz" dedi. Ardından Grup Yorum "Bize Ölüm Yok" marşını söyledi.

Şehit ailelerinin yıllar geçmesine rağmen dinmeyen öfkesi mezarlıkta da kendini gösterirken, HÖC'ün pankartlarında ifade edilen gerçek de bir kez daha bilinçlerde canlandı; katilleri iktidarlar koruyordu. Mezar başında yapılan anmanın ardından, kitle yine sloganlarla tekrar cemevine doğru yürüyerek anma programını bitirdi.

Yaşasın Gazi Ayaklanmamız HÖC Gazi Şehitlerini Her Yerde Selamladı

Gazi katliamının unutulmadığının haykırıldığı yerlerden biri de Ankara'ydı. Ankara Haklar ve Özgürlükler Cephesi üyeleri, katliamın yıldönümünde Yüksel Caddesi'nde toplandılar. "Katilleri İktidar Koruyor" yazılı pankart açan HÖC'lüler adına açıklama yapan Hakan Yılmaz, bütün iktidarların katilleri koruduğunu belirterek, "Çünkü katliam MGK tarafından karar altına alınmış, kontrgerilla tarafından uygulanmıştı" diye ko-

nuştı. HÖC üyeleri, "Yaşasın Gazi Ayaklanması", "Katil Polis Halka Hesap Verecek" sloganlarını attılar.

Dersim Haklar ve Özgürlükler Cephesi de Yeraltı Çarşısı üzerinde toplanarak bir basın açıklaması ile şehitleri andı. "Gazi Katliamını Unutmadık Unutturmayacağız" pankartı açan HÖC'lüler, Gazi halkını baskılar ve katliamlarla sindiremeyeceğini anlayan oligarşinin, yozlaştırma politikalarını devreye soktuğunu belirttiler. Eylemde, "Gazi Şehitleri Ölümsüzdür, Halkız Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı. Demokratik Halk Platformu da eyleme destek verdi.

Gençlik Federasyonu üyesi İstanbul Gençlik Derneği, 12 Mart günü, Gazi'deki anmaya katılmadan önce, İ.Ü. Fen-Edebiyat Fakültesi önünde bir anma yaptı. Hergele Meydanı'na kadar yapılan yürüyüşün ardından, 12 Mart şehitleri için saygı duruşunda bulunan gençlik, katliamların halkın muhalefetine ezmek, baskı altına almak için devlet tarafından bilinçli olarak yürütüldüğüne dikkat çeken bir konuşma yaptı. Derneğin müzik topluluğunun dinletisinin ardından, "Gazi şehitleri ölümsüzdür, Gazi'nin Hesabını Soracağız, Mahir, Hüseyin, Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş" sloganlarıyla anma son buldu.

Erzincan Gençlik Derneği üyeleri, 12 Mart günü, Vakıflar İşhanı önündeydi. Kızıl bayrakların taşındığı eylemde, "12 Mart Gazi Katliamını Unutmadık, Unutturmayacağız" pankartı açıldı.

Açıklamada halkın ayaklanmasının faşizme karşı olduğu belirtilirken, "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganları atıldı.

Eskişehir Gençlik Derneği tarafından Esnaf Sarayı önünde yapılan eylemde ise, "Gazi Katliamının Sorumlusu Devlettir! Gençlik Federasyonu" pankartı taşındı. Açıklamada konuşan Engin Genç, "Baskılar, katliamlar boşuna susmayacağız yılmayacağız! Her yer Gazi olacak! Gazi'nin ateşi sönmeyecek" dedi.

Sivas Gençlik Derneği, Hürriyet Meydanı'nda basın açıklaması yaparak katliamcılarını teşhir etti, şehitleri andı. Eylemde konuşan Cemil Kaya şunları söyledi; "Maraş'ta, Çorum'da, Sivas'ta, 19 Aralık'ta ve birçok katliamda saldıran oligarşinin hedefi emekçi halkımızdır. Bizler Gençlik Federasyonu olarak bir kez daha haykırıyoruz ki katliamlara geçit vermeyeceğiz."

Mersin Temel Haklar da Gazi katliamının yıldönümünde dernek binasında basın açıklaması yaparak, katliamı lanetledi ve ayaklanmanın şehitlerini andı. Dernek başkanı Murat Türkmen'in ardından konuşan Gençlik Dernekli Cihan Güler, "Gazi bize hesap sormayı, direnmeyi, kazanmayı öğretiyor" dedi. Temel Haklar üyesi Hasan Biber ise, örgütlenmeye dikkat çekti. Anma, şiir ve müzik dinletisiyle son buldu.

Konya Gençlik Derneği ise, şehitlerimizi dernek binasında düzenlediği bir etkinlikte andı. Katliama ilişkin konuşmaların yapıldığı anmada, "Gazi katliamını unutmadık, unutturmayacağız..." denildi.

İzmir HÖC Temsilciliği 13 Mart günü Ege Temel Haklar önünde toplanarak bir yürüyüş gerçekleştirdi. "İktidarlar Katilleri Koruyor" pankartı açılan yürüyüşte, Gazi şehitlerinin resimleri, meşaleler ve kızıl bayraklar taşındı. Sloganlarla Karşıyaka Çarşı Girişi'ne gelen HÖC'lüler, yaptıkları açıklamada, Gazi'ye saldıranın devlet olduğunu, direnen ve evlatlarını şehit verenin ise Gazi halkı olduğunu söylediler. Açıklamada, "Gerçek adaleti istiyorsak Gazi halkının adalet talebini yükseltmeliyiz" denildi.

Muğla HÖC üyeleri, 16 Mart günü Sınırsızlık Meydanı'nda düzenledikleri eylemde, Gazi katliamı ile birlikte 16 Mart ve Halepçe katliamlarını da lanetlediler. "12 Mart GAZİ 16 Mart BEYAZIT ve HALEPÇE'Yİ Unutmayacağız" pankartı açılan eylemde kızıl bayraklar ile "Adalet İstiyoruz, Katliamlarının Sorumlusu Susurluk Devletidir, Tecrite Karşı Büyük Direniş 5. Yılında Hücreleri Yıkılım" dövizleri taşındı. SGR, Öğrenci Koordinasyonu, YDG, DGH, DÜK ve BAGEH'in de destek verdiği eylemde, Sezgin Zengin bir konuşma

Ankara

yaptı. Eylem, Grup ANADOLU'nun Gazi ve Beyazıt marşlarını seslendirmesi ve sloganlarla sona erdi.

M a l a t y a HÖC üyeleri, 13 Mart günü Merkez Postahane önünde 12 Mart, 16 Mart ve Halepçe katliamlarıyla ilgili basın açıklaması yaptılar. ESP'nin de destek verdiği eylemde "Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz, Katiller Halka Hesap Verecek" sloganları atıldı.

Kayseri Gençlik Derneği'nin ÖDP il binasında yaptığı anmaya BES, Eğitim-Sen, ESP, Kızılbayrak, Yunus Emre Derneği de destek verdi. Konuşmaların ardından şiir, müzik dinletisi ve katliamı anlatan belgesel film gösterimi yapılırken, "Gazi Katliamını Unutmadık Unutturmayacağız, 12 Mart'tan Günümüze Katliamların Sorumlusu Devlettir" dövizleri ve resimler açıldı.

Okmeydanı Temel Haklar binasında, **Bağcılar**'da Karanfiller Kültür Merkezi'nde, **Alibeyköy**'de Eyüp Temel Haklar binasında Gazi katliamıyla ilgili toplantılar gerçekleştirildi. Toplantılarda ayaklanmayı yaşayanlar ve diğer gecekondu bölgelerinden Gazi halkına destek için gidenler sözalarak, yaşadıklarını anlattılar. Okmeydanı'ndaki toplantıda konuşan, Gazi ayaklanmasının önderlerinden Ali Haydar Çakmak'ın babası Sadık Çakmak, katliam karşısında cemevinin önünde toplanan halkın, Ali Haydar'ın "hedef karakol" demesi üzerine karakola yöneldiğini, halkın üzerine kurşunlar sıkıldığını söyledi ve "halk kurşunlara karşı taşla, demir çubuklarla, sopalarla karşılık verdi" dedi.

Katliam, Berlin IKAD'da yapılan bir etkinlikle de lanetlendi. Ayaklanmada şehit düşenlerin anıldığı etkinlikte, "Devlet katliamlarına Küçük Armutlu'da hapishanelerde devam etti. Baskılar katliamlar ile halk yıldırılamaz" denildi.

Erzincan

70 Milyon yoksullaştırıldıkça Onlar en zenginler listesinde yükseliyor

“Dünya bir avuç tekeller tarafından paylaşıldı.” (Lenin)

**“Ülkemizde işgalci düşmanın ziyafet sofralarından kalan artıklarla beslenen bir avuç hain, kurdukları zulüm çarkını insafsızca çeviriyorlar.”
(Mahir Çayan)**

**Suyun başını tutan, dünya halklarını aklıktan, susuzluktan inim inim inleten
EMPERYALİST TEKELLER ve
bizim gibi ülkelerdeki
İŞBİRLİKÇİ
OLİGARŞİLER’dir.**

**Halkın kanı, alınteri, onların kasalarına dolar olarak giriyor.
Yukarıdaki resime iyi bakın:
Orada yoksulluğumuzun,
bağımlılığımızın, zulmün sorumlusu olan
OLİGARŞİNİN RESMİNİ görüyorsunuz.**

Burjuva basın-yayın, haberi “övünerek” verdi. **“8 Türk dünyaya zenginler ligine girmişti”!**

Forbes Dergisi tarafından her yıl açıklanan dolar milyarderleri listesinde, geçen yıl 6 Türk tekелci burjuvası vardı, bu yıl sayıları 8’e çıktı.

Listenin birinci sırasında Microsoft tekelinin sahibi Bill Gates’in yer aldığı en zenginler listesinde yeralan tekелci Türkler şunlar: Rahmi Koç, Ferit Şahenk, Bülent Eczacıbaşı, Erol Sabancı, Şevket Sabancı,

Aydın Doğan, Ahmet Nazif Zorlu ve Hüsnü Özyeğin.

Ülkemizdeki işbirlikçi tekелci burjuvazinin “başarısı” bununla da sınırlı değil; listedeki işbirlikçi asalakların sayıları artarken, daha önceden listede yeralanların 691 dolar milyarderleri arasındaki sıraları da yükseldi. **“Geçen yılki sıralamada 1.4 milyar dolarlık servetiyle 406. olan Rahmi Koç, bu yıl 4.9 milyar dolarlık servetle 691 milyarder arasında 103. sıraya yükselmeyi başardı.”**

Halk yoksullaşıyor, Koçlar’ın serveti bir değil, iki değil, üç-dört kat artıyor. Sahibi olduğu gazeteler, halkı yoksullaştıran bu ekonomi politikaların ne kadar doğru, zorunlu olduğunu yazarken, Aydın Doğan’ın serveti büyüyor.

Oligarşi içi it dalaşında büyük darbe yiyen Kemal Uzan, Turgay Ciner geçen yıl yeraldıkları listede bu yıl yeralamadılar. Ama onların yerine Hüsnü Özyeğin gibileri çıktı.

Emekçilerin sorunlarına yer vermeyen burjuva basının “ekonomi sayfaları”nda hemen hergün bir holdingin cirosunun, kârının ne kadar büyüdüğüne dair haberler okuyabilirsiniz. **Nasıl oluyor bu?** Sürekli krizden, darboğazdan sözedilirken, sürekli IMF’den borç dilenilirken, işçinin, memurun ücretleri sadakaya çevrilip, köylüye sübvansiyonlar kesilirken, nasıl oluyor da holdingler kârlarına kâr katmaya devam ediyorlar?

Böyle oluyor, çünkü düzen onların düzeni. Ülkemizi bu oligarşi yönetiyor. Ve “kriz” adına

uygulanan ekonomi politikalar da, “olağan” dönemlerin ekonomi politikaları da, hep oligarşinin çıkarları doğrultusundadır.

Onlar, kelimenin gerçek anlamıyla bir avuçturlar. Bu ülkenin ekonomisini denetim altında tutan 5-6 ailedir. Unutmayın ki Forbes Dergisi’nin listesinde yazılı servetler, sadece ‘kişisel’ servetlerdir; holding olarak, “aile” olarak servetleri ve denetledikleri sermaye miktarı bu rakamların onlarca katıdır.

Emperyalizm, tekелciliktir. Emperyalizme bağımlı oligarşilerin de esas gücü, işbirlikçi tekелci burjuvazidir. Dünyanın en zengin üç kişisinin servetinin Afrika ülkelerinin toplam gelirinden daha fazla olması, Koç, Sabancı, Eczacıbaşı, Zorlu, Doğan gibi beş ailenin kazancının onmilyonlarca insanımızın kazancından daha fazla olması, işte bu tekелci ve oligarşik yapının sonucudur.

Türk halkından hiçbir Türk’ün, onların “en zenginler” listesine girmesinde övüneceği, “başarı” diyeceği bir şey yoktur. Onlar “Türkiye’nin en zenginleri” değil, **“Türkiye’nin en büyük asalakları”**dır. Sülük gibi yapıştıkları ise, halkın sırtından başka bir yer değildir. Onlar çok çalıştıkları, “işlerini bildikleri” için değil, üretim araçlarını ellerinde tutabildikleri, bizi sömürebildikleri ve iliğimizi, kanımızı emebildikleri için o listededirler. Bir avuç asalağın, 70 milyonun sırtına kene gibi yapışıp asalakça yaşamasından daha büyük bir adaletsizlik var mıdır? Oligarşik yönetim, en büyük adaletsizliktir.

Sağlık Hakkı İçin Eylemler

Sağlıkçılar, 14 Mart Tıp Bayramı çerçevesinde düzenledikleri etkinliklerde **"Sağlık hakkına, iş güvencesine ve hastanelerimize sahip çıkıyoruz"** dediler. 17 kuruluşun düzenlediği eylemlerde, AKP iktidarının sağlık politikası ve Sağlıkta Dönüşüm Programı eleştirildi.

"Hastaneler F Tipi Olmasın"

14 Mart günü İstanbul'da, İTO ve SES üyesi 150 kişi İstiklal Caddesi'nde yaptıkları eylemde, sağlıkçıların sorunları ve taleplerini dile getirdiler. *"Savaşsız, Sömürsüz Bir Dünyada Herkese Eşit Ücretsiz Sağlık, Hekimlere Geçinebilecekleri Ücret"* pankartı taşıyan emekçiler adına, Gencay Gürsoy bir konuşma yaptı. 16 Mart günü ise, Vakıf Gureba Eğitim Hastanesi'nde bir eylem gerçekleştirildi.

16 Mart günü Ankara'da yapılan açıklamada ise, AKP hükümetinin halkın sağlığıyla oynadığı belirtildi. SES Ankara Şubesi ve Ankara Tabip Odası üyeleri Abdi İpekçi Parkı'nda biraraya gelerek taleplerini yinelediler. Sağlık Bakanlığı'nın

Radyoloji Bölümü'nde çalışan sağlık personelinin, çalışma saatlerinin 5 saatten 7.5 saate çıkarıl-

masını protesto eden açıklamada konuşan SES Ankara Şube Başkanı Adem Bolat, hükümetin amacının "kamu sağlık kuruluşlarının kârını maksimize etmek" olduğunu dile getirdi. *"AKP Sağlığa Zararlıdır, Ruhsatsız İşyeri İstemiyoruz, Hastaneler F Tipi Olmasın, Performansa Göre Döner Sermaye Etik Değerlerin Yok Edilmesidir, Radyoloji Kliniklerini F Tipine Çevirmeyin"* dövizleri taşıyıp sloganlar atan sağlıkçılar Sağlık Bakanlığı'na yürüdü. Bakanlığa yaklaştırılmayan emekçiler, 10 metre uzağında bir basın açıklaması yaparak **"Sağlık Bakanlığı kamuoyunu yanıltmaktadır"** dediler.

SSK Yenışehir Dispanseri'nin gerekçesiz bir şekilde kapatılmasına karşı Danıştay'a başvurarak, burada da bir açıklama yaptılar.

İşten Atılan Deri İşçileri Direnişte

Alibeyköy ve Çorlu'da çalışan Deri-İş üyesi toplam 56 işçi işten atıldı. Sendikaya üye oldukları için Çorlu'da 18 Şubat, Alibeyköy'de ise 28 Şubat'tan itibaren direnişte olan işçiler, 16 Mart'ta Zeytinburnu'nda bulunan "İleri Deri" önünde eylem yaptılar. "Direne Direne Kazanacağız", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz" sloganları atılan eyleme TEKSİF Bakırköy Şubesi ve Tez Koop-İş 1 No'lu Şubesi üyeleri de destek verdi. Eylemde konuşan Deri-İş Genel Başkanı Yener Kaya, iş yerinde hiçbir sosyal hakkın olmadığını, bu nedenle işçilerin sendikaya üye olduklarını söyledi. Türk-İş 1. Bölge Başkanı Faruk Büyükkucak da patronların işçiyi kayıt dışı çalıştırmak istediğini belirtti.

Tüm Bel-Sen Yöneticileri Yargılandı

Oligarşi hak arayanları sindirme politikasını sürdürüyor. Meydanlardaki coplara, açılan davalar eşlik ediyor... Tüm Bel-Sen Yöneticileri, Fatih Cumhuriyet Savcılığı'nın haklarında açtığı davada, 17 Mart'ta Fatih 5. Asliye Ceza Mahkemesi'nde yargılandı. 7 Temmuz 2004 tarihinde, Belediyeler Kanunu Yasa Tasarısı'nı protesto etmek için İstanbul Büyükşehir Belediyesi önünde yaptıkları eylemden dolayı yargılanan Tüm Bel-Sen yöneticileri, protestonun demokratik hakları olduğunu dile getirdiler.

Gazeteciler Yürüdü

TCK'nın basına yönelik baskıcı maddelerini yeni fark eden gazetecilerin tepkileri sürüyor. Bu çerçevede, 17 Mart günü İstanbul'da bir yürüyüş düzenlendi.

SEKA Protestoları Sürüyor

HÖC Antalya Temsilciliği, 15 Mart günü Kışla Han Meydanı'nda yaptığı basın açıklamasında, **"SEKA'yı değil F Tipini kapatın"** dedi. Funda Özceylan tarafından okunan açıklamada, direnişin, SEKA'nın kapatılmaması temel talebi kabul ettirilmeden bitirildiği hatırlatılarak, **"Düzen sendikacılığı SEKA'daki rolünü oynamış ve direnişi düzenin programını bozmayacak bir sonuçla bitirmiştir"** dedi. Özceylan ayrıca Gazi katliamına da yer vererek, katliam kararının MGK'da alındığını söyledi.

SEKA'daki Türk-İş ihanetine ilişkin bir başka eylem de, 15 Mart günü Kocaeli'de 'SEKA ile Dayanışma Platformu'na gerçekleştirildi. Belediye İşhanı önünde yapılan açıklamada **"SEKA meselesi bitmedi, tekrar gündeme gelecektir. Çünkü bu mesele emperyalizme bağlılık meselesidir. Artık direniş TEKEL, TELEKOM, PETKİM, TÜPRAŞ ve Liman-İş çalışanlarının devraldığı bir bayraktır"** denildi.

Emekçiler, Emekten Yana Tüm Güçler!

SEKA Direnişini Satan Düzen Sendikacılığıdır Kazanmak için, işbirlikçi sendikacılığı aşmak zorundayız!

Haklar ve Özgürlükler Cephesi, 13 Mart 2005 tarihli, 71 No'lu açıklaması ile, SEKA direnişini değerlendirdi. SEKA direnişinin, tüm işçilerin, emekçilerin, sendikaların, devrimcilerin ve genel olarak halkın tüm kesimlerinin çıkarması gereken dersleri olduğu bir direniş olması nedeniyle, bu açıklamayı yayınlıyoruz.

SEKA direnişi, 51. gününde, "SEKA'nın kapatılmaması" temel talebini kabul ettirmeden sona erdirildi. Düzen sendikacılığı rolünü oynamış ve direnişi düzenin programını bozmayacak bir sonuçla bitirmiştir.

SEKA işçisi, yasallığa boyun eğmeden meşruluğunun bilinciyle, bedeller ödemeyi göze alarak militanca bir direniş gerçekleştirmiştir. Ülkemizin dört bir yanında emekçiler, devrimci güçler, yüreklerinden gelen bir inançla SEKA direnişini sahiplenerek eylemler gerçekleştirdiler. Ancak bunlar sonuç almaya yetmedi!

Haklar ve Özgürlükler Cephesi olarak, direnenleri, direnenlerle omuz omuza saf tutanları selamlıyor, direnişi satanları lanetliyoruz.

İşçiler, memurlar olarak bilmekteyiz ki, işbirlikçileri lanetlemek, bu kadere değiştirmeye yetmemektedir. SEKA direnişini iyi incelemeli, bize ne öğrettiğine bakmalıyız. Her direnişten öğrenmesini bilmezsek, kazanmasını öğrenemeyiz.

Haklar ve Özgürlükler Cephesi, SEKA direnişinden karamsar sonuçlar çıkaranlara katılmadığı gibi, direnişin başarıyla, zaferle bittiğini söyleyenlerin değerlendirmelerini de yanlış bulmaktadır. Biz burada gerçekleri ortaya koyacağız. Demagojiler, sahte zafer çılgınlıkları arasında gözlerden kaçınılmak istenen gerçeklere dikkat çekeceğiz. SEKA direnişini doğru değerlendiremediğimizde, kaderimizi işbirlikçi sendikacıların elinden alacak yöntemleri bulamadığımızda, işbirlikçi sendikacılık bizi her direnişte satmaya devam edecektir.

Onlarca grevde, direnişte olduğu gibi, SEKA'da da kaderimizi kendimiz belirleyemedik; sonucu bizim adımıza işbirlikçi sendikacılık belirledi. **Yenilen işçiler değil, sisteme uyum sağlayan sendikacılık anlayışıdır.** İşçiler arasında yapılan oylama, göstermelidir. **Bu karar SEKA işçilerinin değil, Türk-İş'in, işbirlikçi sendikacı-**

lığın kararıdır. İşçiyi alternatifsiz bırakan, başka bir şey yapılmayacağı düşüncesini veren, direnişin desteklenmesini engelleyen ve nihayetinde işçiye ekonomist bir mantığı veren, işbirlikçi sendikacılıktır. Bu koşullar altında düzenlenen bir oylamada ortaya çıkan sonuç, işçinin iradesi olarak görülemez.

1 Türk-İş bu direnişi sürdürebilir miydi?

Tek kelimeyle, **hayır!** Sistem içi sendikacılık, hiçbir direnişi başka bir yere götüremez.

Türk-İş bir devlet sendikasıdır. Sınıf sendikacılığıyla, sınıfın çıkarlarıyla ilgisi yoktur. Türk-İş'in politikaları, oligarşi içi çelişkilere göre belirlenir. Devlet, işçi sınıfını denetim altında tutmak için, oligarşi içi güçler, birbirlerini güçsüzleştirmek için Türk-İş'i kullanır. Türk-İş'in tarihi boyunca böyle olmuştur bu. MGK paralelinde politika yapar. İktidardaki partiyi destekliyorsa, sesini çıkarmaz, MGK politikaları, eğer bir iktidarın düşürülmesini gerektiriyorsa, Türk-İş o zaman muhalefetin başını çeker.

Halka karşı darbelerin destekçisidir. Emperyalizme, kapitalist sömürüye karşı değildir. Böyle olduğu için de tarihinin hiçbir döneminde sınıf sendikacılığı yapmamıştır.

"SEKA Kapatılamaz!" demek özünde, emperyalist politikalara karşı olmaktır. SEKA'nın

ve benzeri tüm KİT'lerin kapatılamaması için sonuna kadar mücadele etmek, hem emperyalizmle, hem işbirlikçi iktidarla çatışmak demektir. Türk-İş bunu yapmayacağı için, SEKA direnişini daha ileri bir noktaya taşıyamazdı.

Türk-İş, özelleştirmeye de karşı değildir. Özelleştirme karşıtlığı, “ulusalcı” geçinen kesimlerin AB karşıtlığına paraleldir. Genelkurmay'ın ve Türk-İş'in gündeminde AB karşıtlığı yoksa, özelleştirmelere karşı da hiçbir eylem yoktur. SEKA direnişini bir süre için sahiplenir görünmesi de bunun sonucuydu. Emek Platformu'nun toplantısında, diğer örgütlenmelerin destek teklifini reddeden, “bu lokal bir meseledir” diyerek her yerin SEKA olması anlayışına daha baştan set çeken Türk-İş yönetiminden başkası değildir.

Kısacası, işçi sınıfımız gerçekte Türk-İş ihanetlerini iyi bilir. İşçi sınıfının ve tüm halk muhalefetine Türk-İş'ten bekleyeceği bir şey yoktur. Türk-İş'in karşısına Türk-İş'i aşacak bir güç çıkaramadığımız sürece, Türk-İş her direnişimizi satmaya devam edecektir. **Meselemiz**, Türk-İş'e mahkum olmaktan kurtulma meselesidir.

2 SEKA direnişinde sol sendikalar ve örgütler görevini yaptı mı?

Bu sorunun cevabı da ne yazık ki, **hayır!** SEKA'da Türk-İş'in aşılmasını sağlayacak olan direnişin fiilen sahiplenilmesi ve sürece farklı direniş biçimleriyle müdahale etmektir. Oysa, başta DİSK ve KESK olmak üzere, solun geneldeki tutumu dayanışma ziyaretlerinin ötesine geçmemiştir.

Emekçi kitleler içinde, yılların birikimiyle SEKA direnişini sahiplenme havası oldukça güçlenmişti. 4 Mart iş bırakma kararına katılımın yaygınlığı da bunun bir göstergesiydi. DİSK ve KESK, bu potansiyeli de değerlendirerek Türk-İş'i aşabilirlerdi. Belki çok yaygın olmayan ama radikal, güçlü eylemlerle sürece müdahale edebilirlerdi. Devrimci sendikacılığın yapması gereken bu değil miydi? Ama bırakın bağımsız olarak böyle bir eylemlilik geliştirmeyi, 4 Mart'ta SEKA direnişini desteklemek için alınan kararı bile militan bir anlayışla hayata geçirmediler. Bunu zorlamadılar bile. **NEDEN?** Neden sürecin adeta **seyircisi** oldular?

Sanki **direnişin yenilmesini istediler**. Çünkü, Türk-İş'e malolacak bir zafer, “sendikal rekabette” özellikle DİSK'e vurulmuş bir darbe olacaktı. Kendi direnişleriyle ve zaferleriyle değil, karşı tarafın başarısızlıklarıyla varolmaya çalışan rekabetçi sendikacılık anlayışı, başka sendikala-

rın öncülüğündeki bir direnişi desteklemeyecektir. Nitekim bu anlayış nedeniyledir ki, işçilerin, memurların mücadelesi “her koyunun kendi bacağından asıldığı”, kimsenin kimseyi ciddi anlamda desteklemediği bir hale dönüşmüştür. SEKA'da da bu tablo özünde değişmemiştir.

Diğer kitle örgütlerinin durumu da farklı değildi. Tabipler Odası, Mimarlar Odası, iddialı, büyük konuşmalar yaptılar. Ama pratikte ne yaptılar? Birkaç dayanışma ziyaretinde yerelmanın dışında yaptıkları tek bir şey yoktur. Peki yapabilecekleri başka şeyler yok muydu? Vardı ve yapmadılar. Kürt milliyetçiliğinin ise zaten gündeminde yoktur SEKA. DEHAP'ın, parti olarak da, yönetiminde bulunduğu kitle örgütlerinde de SEKA direnişini güçlendirme yönünde bir tutumu olmadı. Burada kısaca Emek Platformu'na da değinmeliyiz. Emek Platformu SEKA direnişinde ne yaptı? Böyle bir platformun olmadığı görüldü. Emek Platformu'nun emeğin sorunlarına, emekçilerin taleplerine sahip çıkmayla bir ilgisinin olmadığı ortadadır. Emek Platformu diye bir şey yok gerçekte; Türk-İş'in öteki sendikaları peşine takıp denetim altında tuttuğu bir yapı vardır.

SEKA direnişinin sonucu ve bu sonucun ortaya çıkmasında kimin ne rol oynadığı doğru değerlendirilmelidir. SEKA'daki sonuca “zafer”, “başarı” denilirse, işçi hareketinin karşı bulundugu sorunlar görülemez. Görülmeyen soruna çözüm bulmak da mümkün olmaz ve “işçicilik” edebiyatına, Emek Platformu kuyrukçuluğuna devam edilir.

Görünürdeki “yaygın destek ve sahiplenme” tablosuna rağmen, gerçekte ciddi bir sahiplenme, ciddi olarak direnişi yaygınlaştırma anlayışı yoktur, gerçek budur.

Reformizmin SEKA direnişi üzerine söyledikleriyle yaptıkları birbirine paralel değildir. Ve burada aynı Türk-İş'te olduğu gibi, görünürdeki sahiplenmeyle, pratikteki tavır arasında bir samimiyetsizlik vardır.

KESK, DİSK, TMMOB, TTB yöneticileri ve

HÖC SEKA'da kurduğu çadır-la direnişi fiili olarak sahiplendi

Sayı 150

19

20 Mart
2005

HÖC, bir çok kente eylemlerle direnişe sahip çıktı. Direnişin sesini Taksim'e taşıdığı için saldırıya uğradı

Sayı 150
20
20 Mart
2005

bu kitle örgütlerinin yönetiminde etkin olan siyasi hareketler, SEKA'yı neden izlemekle yetindiklerinin, göstermelik bir destek politikası izlediklerinin hesabını üyelerine, halka ve tarihe vermek zorundadırlar.

Sözleriyle eylemleri arasındaki samimiyetsizliğin kaynağı, onların emperyalizmle ve iktidarla çatışmaktan kaçan politikalarıdır. Özelleştirme Amerikan ve Avrupa emperyalist tekellerinin politikasıdır. Avrupacılığı savunanlar, özelleştirmeye direnemez. Öte yandan, IMF programları, işçilerin militan direnişleri, halk ayaklanmaları olmaksızın durdurulamaz. Reformizm ise, düzenle bedel ödenecek her çatışmadan kaçmaktadır. Samimiyetsizliğin kaynakları bunlardır. KESK, DİSK ve bu kitle örgütlerinin yönetimindeki siyasi hareketlerin bu anlayışı aşılmadıkça, bu güçlerin de halkın mücadelesine önderlik edemeyeceği bellidir. **Meselemiz**, işbirlikçi sendikacılığı olduğu kadar, icazetçi, Avrupacı anlayışı da aşmaktır.

3 Kim saldırıyor? Kime karşı direneceğiz?

Özelleştirmeler, emperyalist tekellerin ülkemizde uzun süredir uyguladığı "kapitalizmin yeniden yapılandırılması" politikasının sadece bir parçasıdır. Bu programın içinde, ülkemizin her karışının emperyalist yağmaya açılması, köylülüğün tasfiye edilmesi, halkın baskı ve zorla yoksulluğa razı edilmesi, bu vahşi sömürüyü sürdürebilmek için halkın tüm kesimlerinin örgütsüzleştirilmesi, devrimci düşüncelerin ve örgütlenmelerin yok edilmesi gibi birçok yan vardır.

Özcesi; ekmeğimize, aşımıza, işimize, hak ve özgürlüklerimize, örgütlenmelerimize saldıran emperyalizmdir. Emperyalistler adına bu programı uygulayan işbirlikçi iktidarlardır. Emperyalizme ve işbirlikçi iktidarlara karşı açıkça cephe alınmadan ne özelleştirmelere, ne programın öteki uygulamalarına karşı direnilemez.

Nitekim direnilememektedir. Hepimiz biliyoruz, IMF'nin istediği ve işçisiyle, memuruyla, köylüsüyle, esnafıyla hepimizi birer **KÖLE** yapan yasalar birer birer çıkarılmaktadır. Biner biner işten atıyoruz. Hangi saldırı durdurulabildi? Sözü edilen tüm bu sendikal anlayışlar, hangi saldırının karşısında birleşip barikat örebildi? Birleşmiyorlar bile! Çünkü sınıfın çıkarlarını değil, düzen içi politikalarını, çıkarlarını düşünüyorlar.

Emperyalizmin bir özelleştirme programı var, adım adım onu uyguluyor. Gerçekten özelleştirmeye karşı olan ve bu konuda mücadeleye kararlı olan bir sendikanın yapacağı şey, SEKA direnişini yaymaktı. Ama hiçbir sendika böyle bir anlayışa sahip olmadı.

Özelleştirmelere, IMF programına nasıl direnilir? İşbirlikçi sendikacılığın, reformist sendikacılığın buna bir cevabı yoktur. Çünkü böyle bir sorunları ve amaçları yoktur. Onlar, savundukları işbirlikçi, devletçi, Avrupacı sendikacılık anlayışıyla özelleştiren, halkı yoksullaştıran sistemin bir parçasıdır.

Nasıl ki, Türk-İş'i MGK ve çeşitli düzen partileri kullanıyorsa, DİSK ve KESK'i de Avrupa kullanıyor. Bakın, daha önce başkanlığını İstanbul Sanayi Odası Meclis Başkanı Hüsamettin Kavi'nin yaptığı "AB-Türkiye Karma İstişare Komitesi'nin başkanlığına Süleyman Çelebi getirilmiştir. Tekelci burjuvazinin çıkarlarıyla, emekçilerin çıkarları bir olabilir mi? Sendikalar tekellerin programını destekleyemezler.

Meselemiz; Özelleştirmelere, işten atılmalara, yoksulluğa, açlığa, zulme, örgütsüzleştirmeye karşı mücadelenin özünde emperyalizme karşı bağımsızlık mücadelesi olduğunu görmektir.

4 Nasıl direneceğiz? Nasıl kazanacağız?

Özelleştirmelere, köleleştirme yasalarına, açlığa karşı, her direnişi emperyalistlere ve işbirlikçilerine karşı bir direnişe çevirerek, tüm emek güçlerinin ve halk güçlerinin birliğini sağlayarak ve militanca, devrimci bir anlayışla direnebiliriz. Haklar ve Özgürlükler Cephesi, SEKA direnişinde bu anlayışla yer aldı. Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin Taksim'de yaptığı destek eylemine vahşice saldırıldı, buna rağmen ülkenin birçok ilinde gösteriler yaparak, bildiriler dağıtarak SEKA direnişinin tüm halkın direnişi olduğu anlayışını yaydı. SEKA önünde kurduğu çadırla direnişin **fiili olarak sahiplenilmesinin** örneğini verdi. Polisin tehditlerine, Türk-İş sendikacılarının engellemelerine, gözaltılara rağmen orada bir direniş mevzisi kurdu. Düşünün,

DİSK, KESK, TTB, TMMOB, onlarca siyasi hareket, yüzlerce demokratik kurum, onar-yirmişer insanını oraya gönderseydi ve orada binlerce kişi SEKA'lılarla gece gündüz birlikte olsaydı direnişin kaderi Salih Kılıç'ın iki dudağı arasında kalır mıydı? Haklar ve Özgürlükler Cephesi, halkın diğer kesimlerinin fiili desteğini sağlama anlayışıyla İstanbul'un bazı semtlerinde esnafı kepenk kapatmaya çağırmış ve esnaf bu çağrıyı yürekten uygulamıştır. Bugün için direnişin seyrini değiştirmeye yetmedi bu faaliyetlerimiz. Ama bu yapılanlar bir anlayışı gösteriyor.

SEKA, bir resim gösteriyor bize. Bu resmi onlarca grevde, direnişte gördük. **"Sendikanın ihaneti"**, bu resmin hiç değişmez karesidir. Bu sendikalardan başka bir şey de beklenemez. Öyleyse bu durumu değiştirmek için yapmamız gereken şeyler var.

Sınıf sendikacılığını geliştirmeliyiz. Halkın, tüm emekçilerin devrimci mücadelesini geliştirmeliyiz. Sendikaların yönetimine devrimci işçileri getirirken, gerektiğinde işbirlikçi sendikacılığa karşı da direnebilecek taban örgütlenmeleri oluşturmaliyiz.

Bunu başaramazsak, her direnişte yeniliriz. Her direnişte satacaklardır. Bunu söylemek, bugünkü koşullarda direniş gereksizdir anlamına gelmez. Tersine, işçi sınıfı ve halkımız, bütün bu gerçekleri yine ancak ve ancak direnişler içinde görecektir ve yine ancak direnişler içinde sınıf sendikacılığını, devrimci örgütlenmesini gerçekleştirecektir. Her direnişte sonuç alamayabiliriz. Ama her direnişte, bağımsız, demokratik Türkiye'ye doğru bir adım daha atarız, devrimin zorunluluğunu biraz daha açığa çıkarırız.

Evet, bu bir ekmek kavgasıdır; ama görmeliyiz ki, emperyalizme karşı bağımsızlık için mücadeleden ekmeğimizi koruyamayız. Ek-

**Sınıf sendikacılığını geliştirmeliyiz.
Halkın, tüm emekçilerin devrimci mücadelesini geliştirmeliyiz.
Sendikaların yönetimine devrimci işçileri getirirken, gerektiğinde işbirlikçi sendikacılığa karşı da direnebilecek taban örgütlenmeleri oluşturmaliyiz.**

meğimizi elimizden alan emperyalizm ve işbirlikçi iktidarlardır. Emperyalizmin politikalarına barikat olunmadan iş güvencesi sağlanamaz. Sınıf sendikacılığı anlayışını savunanların, devrimcilerin, solcuların tüm emekçilere, halka söylemesi ve göstermesi gereken budur. Bunu yapmayan sendikacılık, düzen sendikacılığı, bunu yapmayan solculuk düzen solculuğudur.

İşçiler, memurlar, köylüler, esnaflar, tüm halk kesimleri; gerçekte güçlü olan biziz. SEKA direnişi zaferle sonuçlanmasa da bize bunu göstermiştir. Direnişin, işgalin meşruluğunu kabul etmek zorunda kalmıştır işbirlikçi iktidar. Direnmek, başlı başına güçtür. Birleşerek direnmek ise, iktidarlara geri adım attıracak bir güçtür. **Nasıl örgütleneceğiz, nasıl direneceğiz, hangi anlayışla mücadele edeceğiz?** Bu soruların cevapları çok sır değildir. Yeter ki bulunduğumuz her yerde, fabrikada, atölyede, işyerinde, kahvehanede, evlerimizde bu soruları soralım, tartışalım, doğru yolu göreceğiz. Bunu gördükten sonra ise, geriye bir tek mücadele etme, işbirlikçi, düzen sendikacılarına sırtımızı, devrimcilere yüzümüzü dönme cesaretini göstermek kalır. Ekmeğimiz, aşımız, işimiz, onurumuz, çocuklarımız için bu cesareti göstereceğiz, çünkü başka çare yoktur.

Sayı 150

21

20 Mart
2005

'SEKA Direndi Türk-İş Sattı'

İzmir HÖC Temsilciliği, 12 Mart günü Kemeraltı'nda bir basın açıklaması düzenledi. "SEKA'yı Değil F Tipini Kapatın" pankartının açıldığı eylemde "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "SEKA'yı Kapatıran Emperyalistler ve İşbirlikçileridir", "SEKA İşçisi Direndi Türk-İş Sattı", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak" dövizleri taşındı. Eylemde konuşan Yurdağül Işık; Türk-İş ihanetine değinecek, direnişin emperyalistleri ve işbirlikçi iktidarı rahatsız ettiği için işbirlikçi sendika tarafından satıldığını belirtti.

Türk-İş İhanetine Protesto

Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin de içinde yer aldığı "SEKA İşçileriyle Dayanışma Platformu", direnişi satan Türk-İş'i protesto etti. SEKA'nın Kocaeli Büyükşehir Belediyesi'ne devredilmesini onaylayan Türk-İş'in Gümüşsuyu'ndaki 1. Bölge Temsilciliği önünde toplanan platform bileşenleri, "Sendika ağalarının barikadı aşılmadan SEKA direnişinin başarı şansının olmadığını" dile getirdiler. Eylem, "Türk-İş'in Ağası, Kaça Sattın Vatani", "SEKA, TEKEL İşçisi Yalnız Değildir" sloganlarıyla sona erdi.

TAYAD'dan Yeni Kampanya

Büyük Direnişin başladığı ilk günden, hatta asıl olarak Büyük Direniş başlamadan aylar önce başladı TAYAD'lıların F tiplerine ve tecrite karşı mücadelesi.

Bu mücadelede yüzlerce kez saldırılara maruz kaldılar, gözaltılar, işkenceler, tutuklamalar yaşadılar; YILMADILAR. Direniş 5. yılına girdi, YORULMADILAR. Solun duyarsızlık duvarıyla karşılaştılar birçok kez, fakat bir kez olsun UMUTSUZLUĞA KAPILMADILAR.

TAYAD'lılar yeni bir kampanya başlatıyorlar. Kampanyanın gündemi belli: **TECRİT**. Kampanya için hazırlanan ilk bildirinin başlığında iki cümle göze çarpıyor: **"Hapishanelerde Neler Oluyor? Bilmek Hakkınız!"** ve **"TECRİT'te ölüm var!"**

TAYAD'lılar zulme ve zulmün sansürüne karşı aman-sız bir mücadele sürdürüyorlar. Büyük Direniş içinde onların mücadelesi de tutsak yakınları cephesinden başlı başına bir destana dönüşmüş durumda. Sabrın ve büyük tahammülün destanı. *"Sabrın çiçeklerini açtığı yerde"*, son sözü yine direnenlerin söyleyeceği inancıyla, cunta hapishanelerinin önlerinde başlayan mücadele geleneği, bugün daha ileri bir mevzide sürüyor.

"Büyük Direniş boyunca bu kaçınıcı kampanyanız?" sorusuna bir TAYAD'lı hemen cevap vermez; çünkü 5 yılın neredeyse tümü onlar için bir kampanya yoğunluğunda yaşandı. Sorular sordular, cevaplar verdiler, açlığa yattılar, yolları kestiler, bildiriler dağıtıp pankartlar astılar, paneller, kurultaylar düzenlediler... TAYAD'lıların sadece "destekleyen" olmadığı, kendilerini sadece "içerideki yakınlarını sahiplenme"yle sınırlamadığı, bizzat direnişin bir parçası olup ölümlere yattıkları, şehitler verdikleri bir direniş bu.

Sansürün karanlığı altında birçok kesim, hapishanelerdeki ölümleri onların giydikleri önlükle-

rin, dağıttıkları bildirilerin üzerinde okudu. Her Ankara yürüyüşleri büyük bir çılgılığa dönüştü. Abdi İpekçi Parkı'nda gün gün, an an direnişin sesini taşıdılar. **"Duydunuz mu?"** diye haykırdılar her yerde.

Bu haykırışı ülkenin dört bir yanına yaymak için başlatıyorlar bu kampanyayı da. Tecriti, 118 ölümü duymayan kalmasın diye yeni bir kampanya açıyorlar. Bugün 118 olan ölüm sayısı, yarın **KAÇA ULAŞACAK?** diye herkese sorumluluklarını hatırlatıyorlar.

Kampanyanın bildirisi **TECRİT**'in uluslararası niteliğine ve sadece tutsaklara yönelik olmadığına dikkat çekiyor: **"Amerika'nın Guantanamo'su,**

Hapishanelerde Neler Oluyor? Bilmek Hakkınız!

TECRİT 'TE ÖLÜM VAR!

F Tipi hapishanelerde,
TECRİT 118 insanı öldürdü!

Gazeteler yazmıyor, televizyonlar göstermese de bu ülke-

Bu tarihi hatırlayacaksınız:
O gün, 8 bin 335 asker, bin-

Irak'ın Ebu Gureyb'i, Türkiye'nin F tipleri var!.. Guantanamo'da, Ebu Gureyb'te ve F tiplerinde AYNI politika uygulanıyor: **TECRİT!"**

Sansür, tüm temel hak ve özgürlüklerin ihlali-dir. TAYAD kampanyası, aslında tecrit nezdinde öncelikle sansüre karşı bir kampanya olacak. Çünkü tecrit, sansürle birlikte sürdürülüyor. Şöyle diyor TAYAD'lılar bu konuda:

"Tecrit nedir, neden uygulanıyor, haberin var mı?... 118 kişi nasıl öldü, neden öldürüldü; Türkiye bunun cevabını bilmiyor. Gerçeğin üzerinde kopkoyu bir sansür bulutu var."

"Hapishaneler, sistemin aynasıdır"; sansür, sizleri bu aynaya bakmaktan mahrum bırakı-

yor. Hapishanelerde ne olup bittiğini bilmeyen, bu ülkenin nasıl yönetildiğini de tam olarak göremez.”

Bu sorular, bizi kim yönetiyor, nasıl yönetiyor sorularını içeriyor. Dolayısıyla kampanya sadece tecrit ve hapishaneler sorununu değil, **Türkiye gerçeğini** gündeme getirmiş oluyor.

Tecrite karşı direniş çağrısı

Hapishanelerde neler olduğunun bilinmesi, bu faşist gerçeğe, tecrit gerçeğine karşı mücadele çağrısına dönüşecek TAYAD kampanyasında. Tecritin sadece tutsaklara karşı değil, tüm halka karşı olduğu, dolayısıyla tüm halkın tecrite karşı direnişe katılması çağrısı yapılacak. Bu kampanya elbette tecriti hala gündemine almamakta ısrar eden sol kesimlere de yöneltilmiş bir çağrı ve eleştiri olacaktır.

Kendine ilericiyim, devrimciyim, demokratım, haklar ve özgürlüklerden yanayım diyen hiç kimse, TAYAD’lıların kampanya bildirisinde yeralan **“Tecrite karşı direnişe katıl! Tecrite karşı tüm halk olarak direnelim!”** çağrısını *“kendi dışında-kilere yönelik bir çağrı”* olarak göremez. Bu çağrı aynı zamanda onlarıdır. Ya sansürün doğrudan veya dolaylı bir parçası olmaya devam edecekler, ya da bu çağrıya kulak vereceklerdir. Onların tecrit karşısındaki tavırsızlığı, tecritin bilincinde olmayan, gerçeklerden büyük ölçüde habersiz kitlelerin tavırsızlığından daha farklı bir muhteva taşıyor çünkü. Geniş kitleler düzenin suçuna “bilmeden” ortak olurken, onlar için bu sözkonusu değildir.

Sorunu ve kampanyayı “TAYAD’lıların sorunu” olarak gören anlayışlar, tecriti teorik olarak biliyor, ancak ülkemizdeki pratiğinden hiçbir şey anlamıyorlar demektir. Doğrudur; bugün F tiplerinde direnişi sürdürenler çoğunlukla TAYAD’lıların yakınlarıdır. Doğrudur, 118 şehidin tabutunun büyük bölümü sadece TAYAD’lıların omuzundan geçmiştir. Doğrudur, acılar en fazla TAYAD’lıların yüreklerini yakmıştır. Ama TAYAD’lıların 5 yıllık mücadelesi, sadece “yakınlık”tan kaynaklanan bir mücadeleye değildir. Zulme maruz kalan, direnen herkesin yanında olmuştur TAYAD’lılar. TAYAD’lıların pratiği, faşizmin zulmü ve yöntemleri karşısında *“senin sorunun, benim sorunum”* denilmemesi gerektiğinin örneğidir. TAYAD’lılar bu kampanyayla **“her alanda tecrite karşı mücadeleyi yükseltme”** çağrısı yapıyor. Bu çağrının hedefinin sadece tutsak yakınları olmaması demektir.

TAYAD’lıların “tecrit” gerçeğini anlatan sesine her yerde sesimizi katalım, tecrite karşı mücadele çağrısına her alandan katılalım!

Yusuf Kutlu Anıldı

“Çünkü hayata iki defa gelinmez!”

Yusuf Kutlu, büyük direnişin 86. şehidiydi. 3. ölüm yıldönümünde yakınları ve yoldaşları başucunda onu andılar.

13 Mart’ta Antakya İkinci Beldesi’nde bulunan mezarı başında düzenlenen anmada, Yusuf Kutlu’nun son mektubu okundu. Onur olmadan yaşamın bir anlamı olmadığını anlatıyordu bu mektubunda Yusuf; *“ölüme yürüyüşüm hayatı sevdiğimdendir. Çünkü hayata iki defa gelinmez.”* diyordu. Başucunda o onuru savunanlar vardı, türküleri, marşlarıyla o onuru savunacaklarını ilan ettiler bir kez daha.

Mezarlık girişinde toplanarak “Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez” pankartıyla Yusuf Kutlu’nun mezarına doğru yürüyenler, sloganlarıyla “Yusuf Kutlu’nun Ölümsüzlüğünü” haykırdılar. Deniz Kutlu’nun ağabeyi Yusuf’un mücadelesini anlatmasının ardından aile geleneklerine uyularak mezar başında Kur’an okundu. Anma Yusuf Kutlu’nun ailesinin evinde verilen yemekle sona erdi.

Tutsak Ürünleri Muğla’da

“Dört duvar içinde susturacaklarını sandılar ama onlar yarınlara olan inancıyla savaştılar ve savaşımaya devam ediyorlar. Tıpkı Ahmed Arif’in söylediği gibi ‘içerde dışarda, sırada, masada’ yılmadan haykırdılar sevdalarını ve paylaştılar umutlarını, emellerini ve düşlerini.”

Tutsak ürünleri sergisinin Muğla’da yapılan açılışı bu sözlerle başladı. İl il dolaşan “üreterek direnen, direnerek üretenlerin sergisi”, 13-15 Mart günleri arasında Muğla’daydı. Muğla HÖC’ün organizasyonu ile İnsan Hakları Derneği binasında açılan tutsak ürünleri sergisinin açılışına Grup Arjin de türküleri ve marşlarıyla katıldı. Üç gün boyunca sergiye gelen Muğlalılar direnen iradenin tecrit altındaki üretimlerini hayranlıkla izlediler.

zindanlardan yayılan ışık

direnışimizin
5.
yılındayız

HÜCRELERİ
YIKACAĞIZ!

118. şehit!

ZULME BOYUN
EĞMİYORUZ!

Direnışin bayrağı
DHKP/C Davası Tutsakları
Sevgi ERDOĞAN
Ölüm Orucu Ekibi'nde

Sevgi Erdoğan Ekibi ilk
şehidini verdi: Sergül
Albayrak Sevgi'nin bayrağını
Taksim'in ortasında
dalgalandırarak
ölümsüzleşt...

Aydın kimdir? Nasıl yaşar, düşünceleri, duyguları nasıl şekillenir veya daha açık sorarsak, beyni her daim ülkesinin, halkının sorunlarıyla meşgul olmayan, yüreği ülkesinin, halkının sorunlarıyla yanıp tutuşmayana aydın denir mi?

İki örneği yanyana sunacağız şimdi size.

Birincisi; burjuva medyanın gündeminde günlerdir Türk Ceza Kanunu'na itirazları var. Burjuva medya aylardır uyudu, zahmet edip TCK'nın kendilerine ilişkin bölümlerini bile incelememişler. Bu ülkenin "aydınları" olduklarını iddia ederler, ama bırakın halkı aydınlatmayı, kendileri uyuyorlar, kendileri, kendi sansürcülüklerinin, kendi AB'ciliklerinin karanlığı içindeler. Emperyalistlerin istediği ve onayladığı her şeyi sorgusuz-sualsiz "iyi" olarak kabul edip halka da böyle kabul ettirmeye çalışıyorlar. Sorgulamayan, soruşturmayan, araştırmayan aydın olur mu?

İkinci olarak, Tekirdağ F Tipi'nde tutuklu bulunan TAYAD Başkanı Tekin Tangün'ün mektubundan bir bölüm aktarıyoruz şimdi.

"Bazen gazetelerde yazılanlar, basındaki tartışmalar üzerinden, bazen de kendi yaşadıklarımızı, kendi gündemimizi anlatan mektuplar yazıyoruz. Doksan civarında köşe yazarına sürekli yazıyoruz. Bir de bizi ilgilendiren yazı-haber vs. olduğunda onlara yönelik hemen cevap verdiğimiz mektuplar oluyor. Örneğin şimdi 12 Mart Gazi katliamı, 16 Mart Beyazıt katliamı üzerine yazdığımız mektuplar var. Susurluk gerçeğini teşhir eden, o gerçeğin sürdüğünü anlatan mektuplardı. Bu arada sen de okumuşsundur, TBMM İnsan Hakları Komisyonu F tiplerini gezdi, basında çıkan haberler oldu. O gelişme üzerine ilk elden mektup ve fakslarımız oldu, bugünlerde hala da yazmaya devam ediyoruz bunun üzerine. ... Ayrıca arada hazırladığımız karikatür kartlarımız oluyor. Mesela şimdi 1 Nisan'da yürürlüğe girecek Yeni Ceza İnfaz Kanunu'na ilişkin üç karikatür kart hazırladık. Bunların ilk postasını elimizdeki DKÖ, parti, sandika, oda vb. adresi olan kurumlara gönderdik. 250-300 civarında yere gönderildi. İkinci postayı çoğaltmaya başladık şimdi. Bu ay sonuna kadar onları da bitirmiş oluruz."

Doksan civarında köşe yazarına mektuplar, Türk Ceza Kanunu'na ilişkin herkesi uyarmak için yüzlerce yere gönderilen kartlar... Nasıl bir sorumluluk duygusu, nasıl bir emekçilik, nasıl bir duyarlılık!

1984 Ölüm Orucu'nu anlatan bir marşta "karanlığı şimşek çakıp yaranlar" diye anılıyordu ölüm orucunun şehitleri. Tüm özgür tutsaklar bu işlevi üstlenmiş gerçekte. Bir yandan "şimşek çakıp" aydınlatırken, bir yandan da daimi ve kesintisiz bir ışık kaynağı olarak yer alıyorlar bu ülkenin sınıflar mücadelesinde.

"Karanlık; tecrit demek, karanlık; sansür demek, karanlık; yalan, demagoji, duyarsızlık, kanıksamak, bilinçsizlik demek... Çakan şimşekler ya da küçük, ince, zayıf ama sürekli ışık hüzmeleri, durmaksızın aydınlatıyorlar bu karanlığı. Biliyorlar ki devrimcinin görevi budur.

Onlar hiç kuşkusuz bu ülkenin en kitlesel aydın birikimini temsil ediyorlar. Onlar bu halkın hafızasını temsil ediyorlar. Herkes unutsa, tüm dünya unuttursa onlar unutmuyor. Herkes aldatılsa, oyalansa,

onlar yine de gerçeği herkesin önüne seriyor. Ülkemiz için, halkımız için TECRİT ALTINDA DA OLSAK ne yapabiliriz diye düşünüyor, emek harcıyorlar. TECRİT ALTINDA düşüncelerinden, örgütlülüklerinden, kolektif yaşamlarından vazgeçmiyorlar. “Koşuş”larda olduğu gibi, hücrelerde de bir devrimci gibi yaşıyorlar. Günlük yaşamlarının disiplininden, sabah içtimalarına, eğitim çalışmalarından kolektif üretimlerine, ruh haline kadar devrimci yaşamlarının tüm temel yanlarını hücrelerde de sürdürüyorlar. “Yenilgi” yok onların direnişlerinde; dolayısıyla yaşamlarında “yenilginin ruh hali” de yok. Oligarşinin tecrit dayatmasına karşı 118 şehitle sürdürülen direnişin ve bu direnişi mümkün kılan devrimci iradenin sağladığı bir yaşam biçimidir bu. Eğer bugün F tiplerinde, tecrit altında da yukarıda aktardığımız yoğunluk içindeyseler, misyonlarını yerine getirmeye devam ediyorlarsa, bunun sayesinde.

“DÜŞÜNCE” kimin tekelinde?

Ne gariptir ki, bir aydının işlevini olabilecek en iyi şekilde yerine getiren devrimci tutsakların bu özelliği bilinçli bir şekilde yadsınıyor. Tekin Tangün, aynı mektupta buna da değiniyor: “düşünce suçluları” denirken devrimci tutsakların bunun dışında tutulmasına dikkat çekiyor ve şunları söylüyor:

“Bağımsızlık isteyen, tecrite karşı mücadele eden, haklar ve özgürlük mücadelesinde yeralan insanları tecrit etmek için kurulan polis komploları, ciddiye alınıyor mahkemelerde. ... Bir ara, geçen yıl, birkaç istisna hariç neredeyse TAYAD’ın tüm yönetim kurulu buradaydı. Devletin saldırganlığı, hazımsızlığı, tecrit politikası ortada zaten. Ama sadece bununla da sınırlı değil yaşananlar. Solcu, demokrat geçinen kesimler de sessizlikleri ve ilgisizlikleri, duyarsızlıklarıyla tecrit etmeye çalışıyorlar bizi. Görmüyorlar, duymuyorlar. Tabii ki bal gibi görüyorlar da, duyuyorlar da, ama tam da devletin yaptığı gibi ‘terörizm’ edebiyatını kendi üsluplarınca dile getirerek nasıl bir solcu-demokrat olduklarını gizlemeye çalışıyorlar. AB’ci sözde bir ‘demokrat’a öyle ya da böyle bir dava açılrsa, bir ton laf ediyorlar, mahkemelerine katılmalar, destek vermeler vs. Güya onlar düşünce suçlusu oluyor. Sanki ‘DÜŞÜNCE’ sadece profesörlerin, tanınmış gazetecilerin, tanınmış aydınların tekelinde; halkın düşüncesi yok, devrimcilerin düşüncesi yok. Bağımsızlık, sosyalizm ideali düşünce değil. Yazık... Bir yandan da iyi oluyor diyorum.

Bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşen kadınlarımız; namusu için, onuru için, sevdikleri için ölümü göze alan, kendilerini feda eden kadınlarımız... Kadının gerçek kurtuluş yolunu onlar gösteriyorlar. Anıları önünde saygıyla eğiliyoruz.

Tekin Tangün

Belki kütüphaneler dolusu kitap okusaydık, oportünizmi, reformizmi, sosyal demokrasiyi böyle kayrayamaz, tahlil edemezdik. Yani bütün bunların bizim üzerimizdeki etkisi sadece acıma ve kızgınlık hissi değil aynı zamanda bir bilinç de yaratıyor. İdeolojik olarak, ahlaki olarak, adalet anlayışı olarak, halka ve düşüncelerimize duyduğumuz bağlılık, yani ‘BİZ’ olarak kendimizi çok daha güçlü hissetmemize neden oluyor.”

Sanatçı Selda, son çıkardığı albümde ölüm orucu direnişçilerini anlattığı parçasında şöyle diyor: “*Selam sana aydınlığın tutsağı / döşeginde bile gürlüyor sesin.*”

Onların sesi hiç susmuyor. Ve bu susmayan sesler, 19 Aralık’a, F tiplerine rağmen değişmeyen düşünceler, tecrit politikasının da iflasını belgeliyor. Oligarşi, devrimci tutsakların “koşuş tipi” hapishanelerden “dışarıyı yönettiğini” söylüyordu, bunun için yakıp yıktı oraları, F tiplerini bunun için yaptı. Ama işte bakın, ne tutsakların düşüncelerini değiştirebildi, ne de o düşüncelerin dışarıya taşınmasını. Onlar düşünceleriyle yön veriyorlar yine dışarıya. Halâ dışarıyı için IŞIK olmayı sürdürüyorlar. Bunu engellemek için mektupları yasaklanıyor, imha ediliyor, ama yine de engellenemiyor düşünceleri; Sergül olup Taksim’de haykırıyorlar düşüncelerini. Bir mizah dergisi olup beyinlerde yeni yeni ışıklar yakıyorlar. Tüm bunlar engellense de tabutlarıyla yine düşüncelerini taşıyorlar dışarıya. Direnenlerin asla yenilmeyeceğinin, tarihsel olarak haklı ve doğru düşüncelerin yayılmasının asla engellenemeyeceğinin bundan daha açık bir kanıtı olamaz. Büyük Direnişi yaratan ÖZGÜR TUTSAKLAR, tarih önünde bunu bir kez daha kanıtlıyorlar.

hiç sönmeyen bir meşale KIZILDERE

Kızildere'ye giden yolun
fotoğraflarla tarihi

**ONLAR KI, DÜNYANIN SON UMUDU
SOYLARI TÜKENMEYEN BİRER ŞAHİNDİRLER...**

KİMDİ ONLAR PEKİ? NEDEN 'SON UMUDU'YDULAR DÜNYANIN?
VE ONLARIN SOYLARININ TÜKENMEMESİNİN KAYNAĞI
NEYDİ?.. ÜSTTE RESMİNİ GÖRDÜĞÜZ ÜÇ DEVRİMCİNİN
ADI, 32 YILDIR ÜLKEMİZİN MEYDANLARINDA YANKILANIP
DURUYOR: "**MAHİR, HÜSEYİN, ULAŞ... KURTU-
LUŞA KADAR SAVAŞ!**"... OYSA KIZILDERE'DE KATLEDİL-
DİKLERİNDE ARTIK BİTTİLER DENİLMİŞTİ ONLAR İÇİN...

BİTMEDİKLERİ, ONYILLAR SONRASI
PANKARTLARDAN BELLİYDİ... OLİ
'YENİLGİ' DİYE İLAN ETTİĞİ KIZIL
TÜRKİYE DEVRİMİNİN YOLUNU
1972'DEN 2004'DE KADAR SÖNM

1960'LARIN BAŞLARINDAKİ BU
MÜCADELEDE, YARININ ÖNDERLERİ
OLACAK DEVRİMCİLER DE MÜCADELE
ARENASINA İLK ADIMLARINI
ATİYORLARDI... 16 MART 1963...
LİSELİ ÖĞRENCİLER, HÜRRİYET
GAZETESİ'Nİ PROTESTO YÜRÜYÜŞÜ
YAPIYOR... YOLUNDA YÜZBİNLERİN
YÜRÜYECEĞİ MAHİR İSTE BU EYLEMDE
BAŞLIYOR BÜYÜK YÜRÜYÜŞÜNE...

60'LARIN ORTALARI... ARTIK
MÜCADELENİN ÖN CEPHESİNDE
GENÇLİK VAR. BOYKOTLAR,
İŞGALLER BİRBİRİNİ İZLEMEDİR.
GALATA KÖPRÜSÜ İŞGALİ GİBİ
RADİKAL EYLEMLER YAPILIR...

10 HAZİRAN
1968...
EĞİTİMDE
REFORM
BOYKOTU...
BOYKOT DİL
TARİH'TE
BAŞLAYIP HIZLA
TÜM OKULLARA
YAYILDI...

DEVİRİM
SINA ÇI
KÖŞESİN
YORDU...
GÖLLÜC
RAKLAR
BAŞLAD
DERBY
LARIND

ANTI-EMPERYALİST
MÜCADELE BAŞTAN
İTİBAREN GENÇLİĞİN
MÜCADELESİNİN EN
KARAKTERİSTİK YAN-
LARINDAN. SORUN-
LARIN KAYNAĞININ
EMPERYALİZME BA-
ĞIMLILIK OLDUĞUNU
GÖRMÜŞLERDİ O
GÜNDEN.

ODTÜ SOSYALİST FİKİR K...
YAKILMASIYLA İLGİLİ AF...
VAR GENÇLİĞE... DEVRİM...
ARTIK NET GENÇLİĞİN KA...

DENİZ GEZMİŞ, EKİM 1968'DEKİ BAĞIMSIZ TÜRKİYE YÜRÜYÜŞÜNDE...

KASIM 1967... GENÇLİK, ABD DIŞİŞLERİ BA-
KANI CYRUS VANCE'NİN GELİŞİNİ PROTESTO
EDİYOR...
1969 OCAK'INDA ODTÜ'YÜ 'ZİYARET' ETME-
YE KALKIŞAN ABD BÜYÜKELÇİSİ KOM-
MER'İN ARABASI YAKILIYOR... '**YANKİ GO
HOME**' SLOGANI YÜKSELİYOR HER YERDEN

MEYDANLARDA TAŞINAN BU
GARŞININ VE SOLDAN KİMİLERİNİN
DERE, BİR MANİFESTO OLMUŞTU.
GÖSTEREN BİR MANİFESTO...
MEYEN BİR MEŞALE!

**BİTTİĞİ YERDE
BAŞLAYAN
DESTANDI
KIZILDERE.
KISA ÖMÜRLÜ
BİR HAREKET
OLARAK TARİHE
GEÇECEĞİ
SANILIRKEN,
TÜRKİYE'NİN
EN UZUN
SOLUKLU,
KESİNTİSİZ
HAREKETİNİ
YARATTI.
1960'LARIN
ORTALARINDA
MAYALANDI BU
HAREKET**

1960'LI YILLARIN BAŞLARI, İŞÇİLERİN, İSSİZLE-
RİN ONYILLARIN SESSİZLİĞİNDEN SIYRILIP MÜ-
CADELE MEYDANLARINA ÇIKTIĞI YILLARDIR...

31 ARALIK 1962; SARAÇHANE'DE YÜZBİN İŞÇİ
GREV HAKKI İSTİYOR...

3 MAYIS 1962'DE AÇLAR YÜRÜYOR... MECLİSİN ÖNÜNE
KADAR ÇATISA ÇATISA, BARİKATLARI AŞARAK YÜRÜ-
YORLAR...BU ÖRNEKLERLE DEMEMİZ ODUR Kİ, **BU HA-
REKET BİR AVUÇ "MACERACI" GENCİN LATİN
AMERİKA GERİLLALARI'NDAN ETKİLENEREK
ORTAYA ÇIKIŞIYLA AÇIKLANAMAZ. BU HAREKET
HALKIN MÜCADELESİNİN İHTİYACI VE ÜRÜNÜDÜR...**

GENÇLİK OKULLARININ DI-
KARAK, ANADOLU'NUN HER
NDE MÜCADELEYİ ÖRGÜTLÜ-
... 1969'DA İZMİR'İN ATALAN-
E KÖYLÜLERİ, HAZİNE TOP-
RINI İŞGAL EDEREK İŞLEMENE
ILAR...
İŞÇİLERİNİN İŞGALİNDE, YAN-
A YİNE DEVRİMCİ GENÇLİK.

1964-65'TE GENÇLİK BAĞIMSIZ ÖRGÜTLENMELERİNİ YARATMAYA BAŞLAR; FİKİR KLÜPLERİ KU-
RULUR. FİKİR KLÜPLERİ ARALIK 1965'TE MERKEZİLEŞİR VE FİKİR KLÜPLERİ FEDERASYONU
(FKF) KURULUR... GENÇLİK TİP REFORMİZMİNDEN, CUNTACI HAYALLERDEN KOPMUŞ, DEVRİ-
MİN YOLUNUN ARAYISINDADIR... 1969 EKİMİ'NDE FKF'NİN ADI DEV-GENÇ OLUR... **ARTIK
TÜRKİYE HALKLARININ BİR DEV-GENÇ'İ VARDIR...**

UYANMIŞTIR
GENÇLİK ARTIK
"EV DEV-GENÇ'Lİ
EY DEV-GENÇ'Lİ
SAVAŞ VAKTİ
YAKLAŞTI.. AL Sİ-
LAHI VUR BELİNE
EMPERYALİZME
KARŞI" MARSİY-
LA DÖVÜŞECEK-
TİR...

KLÜBÜ'NÜN KOMMER'İN ARABASININ
İŞİ... BİR DAHA, BİR DAHA ÇAĞRISI
MİN ANTI-EMPERYALİST MUHTEVASI
AFASINDA.

"HAYAT,
DEVİRİMCİ
PRATİĞİN İÇİN-
DEKİ İŞÇİ, KÖYLÜ,
ÖĞRENCİ MİLİ-
TANLARI BİR
ARAYA GETİRDİ"
DİYORDU
MAHİR.
BİRARAYA GETİR-
MİŞTİ, ÇÜNKÜ
HAYATIN HER
ALANINDAYDI
ONLAR. UFUK-
LARI OKULLARIN,
PARLAMENTO-
LARIN ÖTESİNİ,
DEVİRİMİ
GÖRÜYORDU.

HALKTAN ÖĞRENDİLER, HALKA
ÖĞRETTİLER... HALKIN DEĞERLE-
RİYLE DONANIP ÖNCÜLÜĞE LAYIK
OLMAYA ÇALIŞTILAR... ODTÜ'LÜ
DEVİRİMCİ GENÇLİK, 1966 VARTO
DEPREMİNDE KÖYÜN
ÇOCUKLARIYLA...

27 TEMMUZ 1969, HİLVAN'DA
MİTING... 'BİZ SUSUZUZ, BİZ AÇIZ'
YAZILI PANKARTLAR VE KÜRTÇE'NİN
SERBEST BIRAKILMASI TALEBİ DİLE
GETİRİLİYOR... ONYILLARIN YASAK
KONUSUNU, DEVİRİMCİ GENÇLİK
GÜNDEME GETİRİYOR

**FAŞİZM DE BOŞ DURMU-
YOR; YÜKSE-
LEN MÜCA-
DELEYİ SİN-
DİRMEK İÇİN
TERÖR ESTİ-
RİYOR,
KONTRGERİL-
LA OPERAS-
YONLARINI
BAŞLATIYOR,
HAPİSHANE-
LERİ GENÇLİ-
ĞE AÇIYOR...
GENÇLİK İLK
ŞEHİTLERİNİ
VERİYOR...**

KONTRGERİLLA, MARMARA GEMİSİ VE EMİNÖNÜ VAPURU-
NU BATIRIP, KÜLTÜR SARAYINI
YAKTI...
16 ŞUBAT 1969'DA ABD 6.
FİLOSU'NU PROTESTO EDEN
VATANSEVER GENÇLİĞİN ÜZE-
RİNE DİNCİLER SALDIRIYOR...

VE POLİS, GERİCİLER VE FAŞİSTLERİN SALDI-
RILARI SONUCUNDA DEVRİMCİLER, VATAN-
SEVERLER CENAZELER KALDIRIYOR ARTIK...
ANTI-EMPERYALİST MÜCADELENİN İLK SE-
HİTLERİNDEN VEDAT DEMİRCİOĞLU'NUN
CENAZE TÖRENİ...

16 ŞUBAT 1969:
'KANLI PAZAR'
SALDIRISINDA
BİR GERİCİ,
POLİSİN GÖZÜ
ÖNÜNDE
DEVİRCİ BİR
GENÇİ
BIÇAKLIYOR

**'LİDERLER DEVRİM SAVAŞINDA MASA BAŞINDA
OTURMAZLAR, BU SAVAŞTA EN ÖN SAFTA
SAVAŞIRLAR...** DİYE YAZIYORDU MAHİR... YAZDIKLARI GİBİ
YAŞADILAR... TÜRKİYE DEVRİMCİ HAREKETİNE ÖNDERLİK
YAPACAK KADROLAR İDEOLOJİLERİYLE VE PRATİĞİN İÇİNDE
ADIM ADIM ÖNE ÇIKTILAR...

HÜSEYİN CEVAHİR, 30 EKİM 1968'DE SAMSUN'DAN
ANKARA'YA "TAM BAĞIMSIZ TÜRKİYE" YÜRÜYÜŞÜNDE...
ÇAYANLAR'IN, CEVAHİRLER'İN YÜRÜYÜŞÜ, GİDEREK
BAĞIMSIZLIK-DEMOKRASİ-SOSYALİZM ROTASINA
OTURACAK, PARTİ-CEPHELİ BİR YÜRÜYÜŞE DÖNÜŞECEK-
TİR.

FKF, DEV-GENÇ KONGRELERİNDE YAPTIĞI UZUN KONUŞMALARLA ÜNLENEN MA-
HİR, PRATİĞİN DE İÇİNDİR... MAHİR, 9 NİSAN 1969 DTGF DİRENİŞİNDE...

DENİZ 1966'DA İLK KEZ
GÖZALTINA ALINIYOR

16 MART SULTANAHMET... DEV-GENÇ'İN 1970
MART'INDA DÜZENLEDİĞİ BAĞIMSIZLIK HAFTASI,
YÜRÜYÜŞLERDEN BAŞLAYIP FORUMLARA, ABD
KURULUŞLARINI TAŞLAMAYA KADAR UZANDI,
SAVISİZ ÇATIŞMALAR YASANDI AMERİKANCI POLİS-
LE... DEV-GENÇ, TARTIŞMASIZ GENÇLİĞİN KİTLEVİ VE
MERKEZİ ÖRGÜTÜYDÜ... AMA BİR GENÇLİK ÖRGÜTÜ
OLARAK DEVRİMİN ÖNCÜLÜĞÜNÜ ÜSTLENEMEDİ...
PARTİLEŞMEK, ARTIK GÜNDEMDEKİ ADIMDI...

1970'İN ORTALARINDA
TÜRKİYE BÜYÜK BİR HALK
HAREKETİNE DAHA TANIK
OLDU; 15-16 HAZİRAN'DA
İŞÇİLER AP İKTİDARININ
FAŞİST YASALARINA
KARŞI, FABRİKALARDAN
ŞEHİRİN MERKEZİNE
DOĞRU AKMAYA
BAŞLADILAR...

İŞÇİLERİN KARŞISINA CAĞALOĞLU MEY-
DANI'NDA KURULAN POLİS BARİKATI

POLİS KADIKÖY İSKELESİ'NDE İŞÇİLERE
SALDIRIYOR... ÜÇ İŞÇİ KATLEDİLİYOR...

DEV-GENÇ'LİLER, İŞÇİLERLE OMUZ OMUZA
ÇATIŞTILAR O GÜN.. TÜRKİYE DEVRİMİNE
İLİŞKİN SONUÇLAR ÇIKARDILAR...

- sürecek -

Polis terörü bu kez Başbakanlık önünde BES'lilere yöneldi

Büro Emekçileri Sendikası (BES) tarafından 27 Ocak tarihinde başlatılan ve çeşitli eylemlerle süren kampanya sonucunda, hükümet Gelir İdaresinin Yeniden Yapılandırılmasına yönelik yasa tasarısını alt komisyona çekti.

Bu elbette ilk kazanımdır, hükümet IMF'nin istediği yasaları çıkarmak için yeniden gündeme getirecektir. Ancak, her şey rağmen BES'in tek başına sürdürdüğü kampanya bir kararlılık ve özgüven örneği oldu. Kampanya çerçevesinde 4 Mart günü birçok kentte iş bırakma eylemi gerçekleştirilirken, tasarının TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'na gelmesi ile birlikte 9-10 Mart günlerinde Ankara, İstanbul, İzmir, Mersin, Adana, Diyarbakır, Bursa, Antalya, Kocaeli, Gaziantep, Çanakkale, Kayseri başta olmak üzere tüm şube ve temsilcilikler, büyük bir katılımı ile iş bıraktılar ve alanlarda eylemler gerçekleştirdiler.

Yeniden Hayatı Durdururuz!

Kampanyanın bu ilk aşamasını değerlendiren bir açıklama yapan BES, açıklanan eylem programının başarıyla hayata geçirildiğini dile

BES Direndi, Yasa Geri Çekildi

getirerek, "Sendikamızın önderliğinde kamu emekçilerin yürüttüğü bu kararlı ve ısrarlı mücadeleler sonuç vermiş, Gelir İdaresi Yasa Tasarısı alt komisyona havale edilmiştir" dedi.

Açıklamada şöyle denildi: "*Tasarının alt komisyona havale edilmiş olması mücadelemizin olumlu bir sonucu olmakla birlikte, tümünden geri çekildiği anlamına gelmemektedir. Ancak, yasa-ya emekçilerin talepleri açısından müdahale etmenin kısmen olanaklarının yaratılabileceği anlamına gelmektedir. Biz, bizi yok sayan, emekçileri tasfiye eden bir düzenlemeyi kabul etmeyeceğiz. Tasarıya ilişkin kamu emekçilerinin kaygıları ve önerileri dikkate alınmaz, işimizin ve işyerimizin tasfiyesine devam edilirse tasarının komisyon gündemine geldiği andan itibaren eylem programımızı devam ettireceğiz, mücadelemizi büyüteceğiz ve hayatı durduracağız.*"

'Düyun-u Umumiye Yasası'na Direneceğiz

Polisin, Başbakanlık önündeki eylemde emekçileri coplmasına tepki gösteren BES Genel Başkanı Bülent Kaya, BES Genel Merkezi'nde düzenlediği basın toplantısında, yasa tasarısına karşı işbirakmalar, işyerini terk etmeme dahil direnme haklarını kullanacaklarını belirtti. Yasayı Düyun-u Umumiye Yasası olarak adlandıran Kaya, "maliye emekçilerinin iş ve iş güvencesinin tasfiyesinde ısrar edilirse, tasarının komisyon gündemine gelmesinden itibaren diğer emek örgütleri ile de birleşerek, direnme hakkımızı kullanacağız" diye konuştu.

Bu arada, Başbakanlık önündeki eylemle ilgili olarak Kaya ile birlikte, 7 sendikacı hakkın- da polisin suç duyurusunda bulundu.

Sendikalaşma için direniş

DiSK'e bağlı Nakliyat-İş Sendikası'na üye oldukları için Bandırma Gübre Fabrikaları'nda çalışan 10 işçinin işten atılması protesto edildi. Üç haftadır fabrika bahçesine kurdukları çadırda bekleyen işçilere 9 Mart günü çeşitli sendika ve dernekler destek verdiler. Üzerinde 'yasanın örgütlü mücadelemiz' yazılı bir çadırda direnen işçileri ziyaret eden; Genel-İş, Petrol-İş, Eğitim-Sen, Tüm Bel-Sen, Özgıda-İş, Balıkesir Gençlik Derneği ve EMEP, fabrika önüne kadar sloganlarla yürüdü. Yaklaşık 100 kişi burada bir basın açıklaması yaparak direnen işçilerin yanında olduklarını dile getirdiler. Açıklama sırasında sık sık "**İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız, Bağfaş İşçisi Köle Değildir, Sendika Hakkımız Engellenemez**" sloganları atıldı.

ABD Sömürüsüne Protesto

Eminönü seyyar satıcıları 10 Mart günü 50. eylemlerini gerçekleştirdiler. Tezgahlarını açmak için mücadele eden seyyar satıcılar, ABD bayrağı yaktıkları eylemde anti-emperyalist sloganlar attılar ve iş imkanı sağlanmazsa, açlık grevi yapacaklarını duyurdular. Eylemde konuşan İkbâl Işık, ABD sömürüsüne dikkat çekerek, yoksulluklarının kaynağının da bu sömürü olduğunu söyledi.

'Çağdaş Sendikacılık' Burjuvazinin Teorisidir

**DİSK Başkanı
Süleyman Çelebi**

AB Karma İstişare Komitesi Eşbaşkanlığı'nı bir patrondan devralan Süleyman Çelebi, 'Çağdaş Sendikacılığın', tekellerin işçi sınıfı içindeki ajan örgütlenmesi olduğunu bir kez daha gösteriyor. DİSK bu bataklıktan çıkıp sınıf sendikacılığına yüzünü dönmelidir

DİSK'in temsil ettiği "Çağdaş Sendikacılık"ın burjuvazinin uydurması olduğuna bir kez daha tanık olduk. Süleyman Çelebi, Karma İstişare Komitesi'nin Eşbaşkanlığı'nı İstanbul Sanayi Odası Meclis Başkanı Hüsamettin Kavi'den devraldı. Burjuva ekonomistleri veciz bir şekilde *"DİSK Başkanı işverenlerin başkanı oldu"* diye verdiler bu gelişmeyi. İşçi sınıfının yüzyıldır haykırdığı sloganın "Avrupa Birliği yolunda değişime uğrayıp 'İşçi işveren el ele' haline dönüştüğünü" müjdelediler. (Funda Özkan, 12 Mart Radikal)

Karma İstişare Komitesi Ne İşe Yarar?

Sömürgeciliğin derinleştirilmesi sürecinin "siyasi-kamu" boyutu, "Türkiye-AB Karma Parlamento Komitesi" tarafından yürütülüyor. Sözde "sivil" kesimin kurumsal ilişkisini ise, Çelebi'nin iki yıl başkanlığını yürüteceği "Karma İstişare Komitesi" yerine getiriyor. Bu komite içinde Türk-İş, Hak-İş, DİSK ve KESK "emek örgütleri" olarak yerlerini alırken, patronları ise TOBB ve TİSK temsil ediyor. Avrupa Birliği'ndeki karşılığı ise, AB Ekonomik Sosyal Komitesi adı verilen bir kurum. Aday ülkelerin Avrupa sermayesinin çıkarlarına göre şekillendirilmesinde raporlar hazırlayan bu kurumlar, içinde yer alan "emek örgütleri"ne karşın, temel olarak tekellerin çıkarlarını temsil etmektedir. Avrupa Birliği'nin kendisinin tekellerin örgütü olması, AB üyeliğini savunmanın, tekellerin çıkarını savunmakla eş anlamlı olması bir yana, yaptırım ve etki güçleriyle de belirleyen tekellerdir.

Tekellerle İşçi Sınıfının Çıkarlarının Bir Olduğu Nerede Görülmüştür?

10 Mart günü TÜSİAD Başkanı Ömer Sabancı'nın Danimarkalı patronlara verdiği yemeğe, bu komisyonun başkanı olarak katılan Çelebi, "işveren ve işçinin AB hedefinin bir olduğunu" belirtmiş. (Aktaran F. Özkan, 12 Mart Radikal)

Tarihsel, sınıfsal olarak mümkün olmayan bu saptırma, "çağdaş sendikacılığın" kendi durumunu meşrulaştırma amaçlıdır ve vahim bir du-

ruma işaret etmektedir. Aynı durum, patronlarla AB yolunda kolkola olan diğer konfederasyonlar için de geçerlidir.

AB'ye üyelik programı, tekellerin programıdır. Çağdaş sendikacılık, tekellerin programını uygulamayı "ortak çıkarlar" olarak lanse etmektedir. Çelebi'nin orada "emekten" söz etmesinin hiçbir anlamı yoktur, bulunduğu kurumla, temsiliyeti ile kime hizmet ettiği önemlidir. DİSK'in Brüksel'deki temsilcisi de, AB üyeliği için yürüttüğü faaliyetlerle, işçi sınıfına değil, oligarşiye hizmet etmekte ve takdir almaktadır.

Sendikacılar, AB konusunda ciddi bir yanılğı ve çelişki içindedirler. Çelişkilidirler, çünkü; bir yandan IMF ve Dünya Bankası politikalarına karşı çıktıklarını söylemekteler, öte yandan bu emperyalist kurumların ABD'den sonraki sahibi olan AB'ye en güçlü desteği vermektedirler. Yanılğı içindedirler, çünkü; tekellerin örgütünü işçilerin dostu ilan etmektedirler. Bu yanılğıdan kaynaklıdır ki, emekçileri de yanıltmakta ve *"Avrupa Birliği'ne uyumun emekçiler için büyük faydası olduğunun"* propagandasını yapmaktadırlar. Çelebi'nin patronlarla işçilerin çıkarlarını ve hedeflerini ortaklaştırması da bu yanılğıdan ve kendi gücüne güvensizlikten beslenmektedir.

Avrupa Birliği'nin Türkiye iktidarlarının önüne koyduğu "ev ödevlerini" yeniden okuyun; işçi haklarında, sendikalaşmanın önündeki bütün engellerin kaldırılmasında hiçbir ısrarlarının olmadığını görürsünüz. Göstermelik olarak konulan "tavsiyeler" de, yukarıda sözünü ettiğimiz yanılğıyı beslemek, emperyalist politikalarına emekçi desteği sağlamak içindir. Zira, bunların hiçbir bağlayıcılığı yoktur. Bugün Avrupa'da sendikalaşma konusunda varolan haklar, AB tarafından tanınan, AB mevzuatlarındaki haklar değil, her ülkenin kendi yasalarında olan ve işçi sınıfının direnerek kazandıkları haklardır. Kısaca, bugün Avrupa Birliği Müktesebatı içinde, bu konuda bir düzenleme yoktur. **Tekellerin birliği neden işçi haklarını savunsun?** Bu basit soru bile, gerçeğe ulaşmak için yeterlidir.

Avrupa Birliği, programını iktidar aracılığıyla uygularken, bunu işçileri, emekçileri, yoksul halkı aldatmadan, yanlış yönlendirmeden yapar-

mayacağını bilmektedir. Burjuva medyanın yoğun propagandaları buna hizmet ederken, öte yandan sendikacılar Avrupa tarafından eğitilmekte ve kullanılmaktadır. 1960'larda Amerikan emperyalizminin ABD'ye düzenlediği sendikacı gezileri, Amerikancı sendikacılık virüsünü ülkemize sokan Türk-İş'in yaratılması süreciydi.

Şimdi aynı geziler Avrupa'ya düzenleniyor. Kendine ilerici, devrimci diyen sendikacılar bu gezilerde yerlerini alırken, AB fonlarıyla "eğitim programları" uyguluyorlar. Avrupa emperyalizminin Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (ETUC) aracılığıyla DİSK, KESK ve Hak-İş'e aktardığı paralar bilinmektedir.

DİSK 1974'te ETUC'a üyelik için başvurduğunda, reddedilmişti. Çünkü, o günkü DİSK Avrupacı değildi, bütün eksiklik ve yanlışlıklarına karşın sınıf sendikacılığını savunuyordu. Çeşitli aşamalardan geçtikten sonra sınıf pusulasını büyük oranda kaybeden DİSK'in başvurusu 1985'te kabul edildi. Bugün DİSK'in savunduğu çağdaş sendikacılık da, esas itibariyle Avrupa'dan ithaldir. Bu nedenle, "çağdaş sendikacılık" ve ÖDP reformizminin dilindeki "Emeğin Avrupası" teorisinin sahibi olan Avrupa sendikacılığına, özelde ETUC'un misyonuna kısaca bakmakta fayda var.

Çağdaş Sendikacılığın Sınıfa İhanet Çizgisi Olduğu, Bu Teorinin Anavatanında Kanıtlanmıştır

Avrupa Komisyonu'na eşlik eden ETUC, klasik Avrupa sendikacılığının temsilcisidir. AB'nin politikalarının Avrupa işçi sınıfına kabul ettirmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Avrupa tekellerinin emeğe yönelik son on yılda yoğunlaşan saldırıları karşısında Avrupa sendikal hareketinin, hiçbir programlarının olmaması, bu ilişkiden bağımsız değildir. Sermaye, bütün Avrupa ülkelerinde saldırmakta, AB Anayasası'ndan başlayarak sermayenin çıkarlarını pekiştirmekte, ETUC merkezli Avrupa sendikal hareketi ise, eski "toplumsal sözleşme" siyasetini izlemeye devam etmektedir.

"Toplumsal sözleşme"; patronlarla "barış içinde yaşamak", işçi sınıfının temsilcisi olduklarını söyleyen sendikaların, kapitalizmi ve onun ekonomik, sosyal ilişkilerini kabul etmeleri anlamına geliyordu. On yıllara dayanan tarihsel gelişimi içinde; patronlar varlıklarını dahi kabul etmek istemedikleri sendikaları kabul etmek zorunda kalırken, bütünü kaybetmektense, işçi sı-

DİSK, çağdaş sendikacılık adıyla izlediği, burjuvaziye ait olan gerici sınıf uzlaşmacılığı çizgisini terk etmelidir. İlerici olan sınıf sendikacıdır, devrimci sendikacılıktır.

nıfına belli bir refah düzeyi sağlayarak (elbette sömür-gelerden elde edilen gelirlerle) sınıf mücadelesine önemli bir darbe vurdular. Bu süreç, ideolojik gerilemeyle paralel sürerken, görece sağlanan refah nedeniyle sınıf bilincinden yoksun işçilerin desteğini aldı.

Sınıf sendikacılığı marjinalleştirildi. Tekellerle uzlaşan sendikacılık, işçilerin bu yanılgısını istismar ederek uzun vadede sınıf hareketinin altının oyulacağı yolu hızla katetti. Sınıf çatışmalarının yerine, patronlarla, devletle masabaşı pazarlıkları ikame edildi. Uzlaşma en temel politika oldu. Tüm bu izlenen siyasete paralel olarak işçi sınıfının apotikleştirilmesi, sınıf bilincinden uzaklaştırılması, iktidar için mücadele perspektifinin, sosyalizm idealinin yokedilmesi için sendikalar bilinçli bir faaliyet içinde oldular.

1990'lara gelindiğinde, kapitalizmin karşısındaki sosyalist alternatifi fiili olarak ortadan kalkmasıyla birlikte, sermaye açısından "uzlaşma" zemini de bitmiş, emeğe karşı daha saldırgan bir öze dönüş o günden bugüne yaşanmaktadır. Uzlaşma siyaseti ile tükenen bu sendikacılığın sermayenin saldırısı karşısında verebildikleri tek cevap; AB yapılanması içinde daha aktif olarak yer almak, onun bir parçası haline gelerek tekellerin çıkarlarına hizmet oldu. Yani 'toplumsal sözleşme' siyaseti sürdürüldü, sürdürülüyor. ETUC'un bugünkü misyonu tam da budur. İzlediği bu politikayla, emeğin haklarına ilişkin ortaya atılan hiçbir program yaşama geçirilmezken, uluslararası tekellerin emekçilerin gözündeki imajını düzeltmeye hizmet etmiştir.

"Çağdaş sendikacılık" denilen sınıfa ihanet de, işte bu sürecin sendikacılığının adı olarak şekillenmiştir. Çağdaş sendikacılık, sınıf çıkarlarının "uzlaşma" siyasetine kurban edilmesidir. Sermayeye karşı sınıf mücadelesi yerine, sömürü düzeni içinde kısmi ekonomik, sosyal haklar için mücadelenin ötesine geçmemektir. İşte bu çizginin bugün geldiği nokta, Avrupa'da AB emperyalizminin yan kuruluşu olmak, ülkemizde ise, aynı AB'ye hizmet etmek olmuştur.

DİSK, tekellerin hizmetindeki bu ihanet çizgisini terk etmelidir. Çağdaş sendikacılık sınıf uzlaşmacılığıdır, burjuvazi tarafından işçi sınıfının saflarına nüfuz etmiş olan gerici bir teoridir.

Adında "çağdaş" olması, onun gerici özünü gizlemek içindir. İlerici olan, işçi sınıfının çıkarlarını temsil edebilecek olan sadece sınıf sendikacıdır, devrimci sendikacılıktır.

Tarihi Gerçekler, Demagojilerle Gizlenemez!

Tarihi Haksızlıkları Burjuvazi Telafi Edemez!

Berlin'de mülteci olarak yaşayan Osmanlı iktidarının bir dönem ki güçlü adamlarından ve Ermeni tehcirinin uygulayıcılarından Talat Paşa, 15 Mart 1921'de Berlin'de bir Ermeni tarafından öldürülmüştü. Salomon Teilirian adlı Ermeni, Talat Paşa'nın Anadolu'daki Ermeni katliamından sorumlu olduğunu, ailesinin intikamını almak için öldürdüğünü söylemişti mahkemede.

Aradan 84 yıl geçti, bizim bildiğimiz bugüne kadar kimse Talat Paşa için bir anma düzenlemeyi düşünmedi. Ta ki bu yılın 15 Mart'ına kadar. 16 Mart tarihli gazetelerden öğrendik ki, Berlin'de Talat Paşa'nın vurulduğu yerde, bir gerici kuruluşla, İP'çiler (Aydınlıkçılar) nereden akıllarına düşmüşse, Talat Paşa'yı anmışlar! Yine İP'çiler İstanbul'da da bir anma düzenlemişler.

Nereden akıllarına düştü peki?

Oligarşinin “hem suçlu, hem güçlü” halet-i ruhiyesi

Orhan Pamuk'un “bir milyon Ermeni'nin öldürüldüğü” yolundaki demeci, Ermeni ve Türk tarihçilerin katılacağı bir toplantının yine yapılamaması, ABD'de, Avrupa'da çeşitli yazı ve açıklamalarda oligarşiye yine “soykırım”ın hatırlatılması gibi gelişmeler, Ermeni meselesini yeniden gündeme taşıdı. Bu kez oligarşi “karşı saldırı” taktiğini benimseyerek Ermeniler'in ne kadar Türk'ü katlettiğini öne çıkaran bir propagandaya giriştiler.

Generaller, burjuva medya, iktidar ve düzen muhalefeti “**blok**” halinde savunmaya geçtiler. TV'ler her gün “Ermeni soykırımının olmadığını kanıtlayan(!)” uzmanları ekranlara çıkarırken, CHP Genel Başkanı Deniz Baykal, Tayyip Erdoğan'ı ziyaret edip “Ermeni iddialarına karşı birlikte hareket edecekleri”ni deklare ettiler. Böyle bir ortamda İP'çiler de Talat Paşa'yı hatırladılar. Yarın öbür gün “adet olduğu üzere” Erzurum civarlarında “Ermeni mezaliminde” öldürülen Türkler'e ait yeni mezarlar da bulunabilir (ilginçtir, bu mezarlar, oligarşi ne zaman Ermeni konusunda sıkışsa, o zaman keşfedilir hep, keşfedile keşfedile de bitmez.)

Bu konuda demagoji yapanlar, esas olarak “**tarihe konulan sansür**”e, sadece halkın değil, aydınların da bilgisizliğine güveniyorlar. Nasıl olsa, medyada “karşı seslere”, gerçekleri anlatanlara yer verilmeyeceği için “Türkiye kamuoyu-

nu” aldatmaya devam ederiz diye düşünüyorlar.

Bu nedenle de Ermeni soykırımı konusunda her şey yalan ve demagoji üzerine dönüyor;

Mesela biri, o zamanın belgelerinden “*bir grup Ermeni'nin tedavi edildiğine*” dair bir belge bulup, işte diyor, soykırım olsaydı, bu tedavi yapılır mıydı? Oysa egemen sınıfların en iyi bildikleri ve yaptıkları iştir; her zaman asıl suçlarını gizlemek için göstermelik işler de yapılır.

Veya bir başkası, üstelik bilim adamı sıfatıyla çıkıp “*soykırım olsaydı, İstanbul'daki Ermeniler de bundan payını almaz mıydı, oysa İstanbul'daki Ermeniler'e dokunulmamıştır,*” diyor.

Dediğimiz gibi, yalan, bilinmezlikler üzerine dönüyor oligarşinin propagandası. Tehcir döneminde İstanbul'daki Ermeniler'e dokunulmadığı da bir yalan: Bırakın sıradan Ermeniler'i, o zamanki Osmanlı meclisinde mebus olarak bulunan üç Ermeni mebusu bile öldürüldü tehcirde. Ermeni aydınlar, sanatçılar toplanıp sürüldü. Bunlar Osmanlı meclis zabıtlarında bile yazılı. Ama oligarşinin şovenizminin hizmetindeki bilim adamı müsveteleri, bilim adamlığını halkı yalanlarına ikna etmek için kullanıyor.

Cevap bekleyen tek bir soru var:

Ermeniler Anadolu'nun en eski yerleşik halklarından biridir. M. Ö. II. yüzyılda Anadolu toprakları üzerinde Ermeni Krallığı adını taşıyan bir devlet vardı. Osmanlı imparatorluğu döneminde de Ermeni halkı yüzyıllar boyu ulusal, kültürel özelliklerini sürdürerek yaşadı. Osmanlı döneminde Sivas, Erzurum, Elazığ, Diyarbakır, Bitlis ve Van illerinde ağırlıklı olarak Ermeniler yaşıyordu.

Şimdi sorumuz şudur: **Anadolu'daki bu Ermeniler şimdi nerede? Neden bu toprakları terk edip gitmek zorunda bırakıldılar?** Oligarşinin sözcüleri, her şeyi bir yana bırakıp bu soruya cevap vermemelidirler. Ermeniler, en eski sahiplerinden biri oldukları Anadolu topraklarından **yokedilmişlerdir**. Kimsenin üzerinde tartışamayacağı gerçek budur.

1915-18 arasında **karşılıklı çatışmaların** olduğu doğrudur; Ermeniler'in silahlandığı, ayaklandığı doğrudur. Ermeniler'i daha çok **Kürtler'den** oluşturulmuş Osmanlı Hamidiye Alayları'nın katlettiği de doğrudur. Ve tüm bunlara rağmen, soykırım da bir gerçektir. Çünkü;

doğrudur, Osmanlı egemenliği altındaki tüm ulusal topluluklarda olduğu gibi, Ermeniler’de de ulusal bilinç gelişmekte, bağımsız bir devlet kurma istekleri gelişmekteydi. Ama bir ulusal topluluğun ulusal talepler ileri sürmesi, soykırımın gerekçesi ve mazereti olamaz. Öte yandan, Ermeniler’e yönelik katliamların önemli bir bölümünün Hamidiye Alayları’na yaptırılmış olması da, katliamlardan Osmanlı Devleti’nin sorumlu olduğu gerçeğini değiştirmez.

Fransız Parlamentosu, “24 Nisan”ı “Ermeni Soykırım Günü” olarak ilan eden bir yasayı kabul ettiğinde, hatırlayın oligarşinin sözcüleri hep bir ağızdan Fransa’ya “*ama siz de Cezayir’de katliamlar yaptınız*” demagojisine başlamıştı. O kadar kaba bir demagoji ki, oligarşinin sözcüleri, BM’de yapılan oylamada Cezayir’in bağımsızlığına karşı oy kullanıp Fransa’nın Cezayir katliamının ortağı olduklarını da unutmuşlardı. (6 Mart’taki polis saldırısını AB’nin eleştirmesi karşısında, *ama siz de hapishanelerde teröristleri “intihar ettirdiniz”* diye yazan mantık, aynı mantıktır. Zulüm, kendisini “*başkaları da yapıyor*” diye savunuyor.)

Ama hiçbir gerekçe, sorunun cevabı olmuyor: Baştaki sorumluyu tekrarlayalım; Ermeniler Anadolu’dan NASIL YOKEDİLDİLER? NEREYE gitti bu Ermeniler ve NEDEN gittiler?

Ermeniler Anadolu’dan “aşama aşama” yokedildiler

19. yüzyılın sonları, Fransız Devrimi’nin de etkisiyle, ulusal bilincin geliştiği bir dönemdir. 1880-1890’larda Osmanlı sınırları içindeki ve dışındaki Ermeniler de aynı süreci yaşamaktadır. Ve bu dönemde de Osmanlı tahtında baskıncılığıyla ün salan Abdülhamit oturmaktadır. Ermeniler’in ulusal talepli ayaklanmaları kanla bastırılır. 1894-’96’da ve İttihat ve Terakki’nin etkin olduğu 1909’daki katliamlarda 400 bine yakın Ermeni katledilir.

Ermeni hareketi 1913-14’lerde yeniden toparlanarak 1. Paylaşım Savaşı’nda Osmanlı’nın güçsüzleştiği dönemde yeniden harekete geçerler. İşte esas soykırım dönemi bundan sonra başlayacaktır.

24 Nisan 1915, soykırımın fiilen başladığı tarih değildir; soykırım esas olarak aynı yılın mayıs ayında çıkarılan tehcir yasasıyla başlamıştır. Ancak 24 Nisan tarihi, Ermeniler’e yönelik “yoketme” saldırısının başlangıcı olarak simgeleşmiştir.

Osmanlı hükümeti Dahiliye Nazırlığı’nın 24 Nisan 1915 tarihli emriyle saldırı başlatılır: Emirde, *devlete asi olan ve milliyetçi duygular taşıdığından kuşkuyla bütünü Ermeni siyasi ve ce-*

maat li-derleri-nin tutuklanması talimatı vardır. Bu emirle yaklaşık 2500 Er-

meni önde geleni yakalanıp hapsedilir ve ardından da çoğu idam edilir. Öndersiz bırakılan Ermeniler’e karşı da 27 Mayıs 1915’te “Geçici Tehcir Yasası” adı verilen yasa yürürlüğe konulur. Ermeniler, bu yasa gereğince yaşadıkları topraklardan kopararak Suriye’ye zorunlu göçe tabi tutuldular.

Bir halkın yokedilmesini amaçlayan bir göçtür bu. Çoğu Teşkilat-ı Mahsusa tarafından organize edilen saldırılarla yollarda katledilir Ermeniler. Onlardan kalan mallar yağmalanır. 1918 Kasım’ında yapılan Osmanlı Meclis-i Mebusan ve Meclis-i Ayan toplantılarında, milletvekilleri katliamı bizzat kabul ederler. O dönemki “Tekvim-i Veyaki” adlı gazetede, 1915’ten 1918’e kadar 800 bin Ermeni’nin öldürüldüğü yazılır. Tarihi gerçeğin özeti budur.

Ermeni milliyetçiliği, bugün soruna büyük ölçüde dar milliyetçi pencereden, “tazminat” planlarından baktığı için, Ermeni meselesinin emperyalist devletlerin, burjuvazinin elinde bir istismar malzemesi olmasına prim vermiştir. Bu politikanın da ne tarihi hatanın telafisine, ne de halkların kardeşliğine hizmet etmeyeceği açıktır.

Ermeniler’in, soykırımın tanınması ve özür dilenmesini istemesi haklı ve meşru bir taleptir. Soykırımın sorumlusu egemen sınıflardır ve özür dilemesi gereken de egemen sınıflardır. Keza, soykırımdan zarar görenlere tazminat ödenmesi, Anadolu’da yaşama hakkı verilmesi de meşru taleplerdir. Öte yandan Anadolu toprakları üzerinde bir “Ermenistan” talebi, gerçekçi değildir. Tarihi geriye döndürmek mümkün olmayacağına, Ermeni halkının toprak talebinin karşılanmasının Anadolu’da yerleşik başka halkların mağdur edilmesi anlamına geleceği çok açık olduğuna göre, bu tarihen gündemden çıkmıştır.

Bunların ötesinde ise, soykırımın tarihi telafisinin en önemli boyutu, Türk ve Kürt halkıyla Ermeni halkının kardeşliğini yeniden tesis etmektir. Anadolu halkları kardeşliğini kaybetmiştir o yıllarda. Bunun telafisi de burjuvaziden, emperyalistlerden beklenemez. Soykırım suçu, egemenlerindir, Anadolu halklarının kardeşliğini yeniden sağlamak ise Anadolu’da halk iktidarının görevi olacaktır.

Dersim halkı, Munzur'a baraj yapılmasına karşı eylemlerini sürdürüyor. Bu kez sadece Dersim'de değil, İstanbul, Ankara başta olmak üzere birçok şehirde Dersimliler eylemler yaptılar.

'Munzur Özgür Akacak'

Dersim Temel Haklar'ın da içinde bulunduğu Nehirler ve Toprak Hareketi, Dersim'de yapılmak istenen barajlara ve siyanürle altın arayan kapitalist şirketlere karşı tepkisini kitlesel bir şekilde dile getirdi. 14 Mart günü Yeraltı Çarşısı üzerinde toplanan yaklaşık 1000 kişi slogan ve alkışlarla Munzur kıyısında olan Qole Çeto Ziyareti'ne doğru yürüyüşe geçti. Polisin yürüyüşü keyfi şekilde engelleme girişimleri boşa çıkarken Dersimliler, Munzur'a sahip çıkmakta kararlılıklarını yine gösterdiler. Yürüyüş boyunca "Munzur'a Kelepçe Vurulamaz, Dersim Onurdur Onuruna Sahip Çık, Katil RİO TİNTÖ Nale Şero To, Munzur Özgür Akacak" sloganları atıldı. Munzur kıyısında yapılan basın açıklamasında; Dersim topraklarına gözünü diken RİO TİNTÖ'nün Hitler, Mussolini ve Franko'ya, birçok darbeye de finansman sağladığı dile getirildi ve "Dersim'i yoketmelerine izin vermeyeceğiz" denildi.

İstanbul'da 500'ü aşkın kişi, İstiklal Caddesi'nde yürüdü. "Munzur Özgür Akacak" yazılı pankart ve Munzur Nehri'ni sembolize eden 300 metrelik mavi bir bezin taşındığı yürüyüşte, "Şirketler Dersim'den Defol", "Munzur Hayattır, Hayat Akacak", "Munzur Onurdur, Onuruna Sahip Çık" sloganları atıldı. Galatasaray Lisesi önünde grup adına açıklamayı okuyan Emel Polat, Munzur'a sahip çıkma çağrısı yaptı. Munzur Nehri'nin tarihsel ve kültürel yönüne vurgu yapmak için Seyri Mesel Tiyatrosu üyeleri tiyatro gösterisi sundu.

Ankara'da Yüksel Caddesi'nde toplanan Munzur Delileri ve Ankara Tuncelililer Derneği üyeleri, Munzur'a baraj yapımına ve siyanürlü altın aranmasına karşı çıkan dövizler açtılar. **Eskişehir** Tunceliler Derneği üyeleri de 100 kişinin katıldığı bir eylemle Munzur'a sahip çıktı. Adalar MİGROS önünde yapılan eylemde, "Munzur Özgür Akacak", "Munzur'una Sahip Çık" yazılı pankart taşındı. **Van'da** da Yüzüncü Yıl Öğrenci İnisyatifi üyesi yaklaşık 200 kişi, İş Bankası önünde toplanarak yürüyüş düzenledi. Kitle "Munzur Özgür Akacak" yazılı pankart açtı ve "Dersim Faşizme Mezar Olacak", "Ata Holding Şaşıрма, Sabrımızı Taşıрма" sloganları attı. **Diyarbakır'daki** eylemde ise, "ATA Defol Bu Topraklar Bizim, Munzur Barışa, Özgürlüğe ve Kardeşliğe Akacak" yazılı Türkçe ve Kürtçe dövizler açıldı. Açıklamada Munzur'un boğulacağı, 100'e yakın köy ile komda yaşayan insanların göçe zorlanacağı bilgisine yer verildi.

28 ESP'li Tahliye Edildi, Hukuksuzluk Sürüyor

7 Aralık 2004 tarihinde Ceza İnfaz Yasası'nı protesto etmek için düzenledikleri eylemde gözaltına alınarak tutuklanan 46 ESP'linin ilk duruşması 11 Mart günü Ankara 11. ACM'de görüldü.

ESP'lilere destek için yaklaşık 200 kişi mahkeme önünde basın açıklaması yaparken, "46 ESP'li Serbest Bırakılsın" yazılı pankart açıldı. HÖC Ankara Temsilciliği'nin de destek verdiği açıklamada, ESP adına açıklamayı okuyan Figen Yüksekdağ, ESP'lilere yönelik tutuklama terörüne vurgu yaptı ve "Başından itibaren, emniyetin yönlendirmeleri altında görülen dava bugün de içeriğinden hiçbir şey kaybettirilmeksizin sürdürülmeye çalışılarak, ESP ve SGD şahsına uygulanan saldırılarla, ezilenlerin söz, eylem ve örgütlenme özgürlüğü gasp edilmeye çalışılıyor." dedi.

Duruşmada, avukatların "görevsizlik kararı" verilmesi talebi reddedilirken, ESP'lileri "terörist" ilan etme çabası sürdürüldü. Mahkeme, hukuki durumları farksız olan 46 ESP'liden 28'ini tahliye ederken, 18 ESP'linin tutukluluğu sürdürüldü. Atılım Gazetesi tarafından yapılan açıklamada, bu duruma dikkat çekilerek "18 ESP'linin neden serbest bırakılmadığı sorusu yeni DGM'lerin keyfiyetini ortaya koyuyor" denildi ve serbest bırakılmaları istendi.

Zincirler, Başığmeyer Kadınlarımızın Yolunda Kırılır

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla yapılan eylem ve etkinlikden, geçen hafta elimize ulaşmayanlara yer veriyoruz...

Balıkesir Gençlik Derneği'nde düzenlenen etkinlikte, 8 Mart'ın tarihçesi anlatıldı ve devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu. Sinevizyon gösterimi ve şiirlerin ardından, Grup Renim bir dinleti sundu.

Hatay HÖC, Antakya Ulus Meydanı'nda bir kutlama gerçekleştirdi. Elleri kızıl bayraklar, ölüm orucu şehitlerinin fotoğraflarını ve "Başığmeyer Kadınlarımızın Yolundayız" pankartını taşıyan HÖC'lüler, "Yaşasın 8 Mart, Emekçi Kadınlar Onurumuzdur, Başığmeyer Kadınlarımızın Yolundayız" sloganlarını attılar. Açıklamayı okuyan Selda Özçellik, "*Sevgi Erdoğan, Sergül Albayrak ve Şengül Akkurt gibi daha nice başığmeyer direnen kadınlarla 8 Mart'ı kutluyoruz*" dedi.

Kars'ta, Kars Gençlik Derneği Girişimi, DEHAP, Eğitim-Sen, DİSK, KAÜ-ÖDER ve YGD tarafından düzenlenen kutlamada "*Yaşasın 8 Mart, Biji Jiyan Jinan, Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun, Kadınlar Haklıyız Kazanacağız*" sloganları atıldı. DEHAP binasından basın açıklamasının yapıldığı alana kadar sloganlar ve zılgıtlar eşliğinde gelen kitle, "*Devrim Meşale Bizim Kadınlarımız*" sloganını coşkuyla attı. Burada yapılan açıklamanın ardından halaylar çekildi.

*

Almanya'da; Köln Anadolu Kültür Evi'nde "Başığmeyer Kadınlarımızın Yolundayız" sloganıyla yapılan kutlama, 8 Mart'ın tarihçesinin anlatımıyla

başladı ve sinevizyon gösterimiyle sürdü. Burjuvazinin kadına bakışı ve devrimci kadınların anlatıldığı etkinlik, kadınlar korosu ile Grup Zeybek'in dinletisi ve tiyatro gösterimi ile bitti. 11 Mart günü **Berlin IKAD'da** yapılan kutlamada, 8 Mart'ı yaratanların, tekstil işçilerinden Clara Zetkin ve Rosalar'a, Hakikat Bacıları'ndan Gülsümanlar'a; direnen kadınlar olduğu dile getirildi. Bu düzenin kadının özgürlüğünden anladığının yozlaştırmak olduğu belirtilen konuşmanın ardından, Nezahat ve Ozan Cesi'nin söylediği türkülerle halaylar çekildi. **Dortmund'daki** etkinlik ise 13 Mart günü Anadolu Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi.

Fransa'nın Nancy Kenti'nde 13 Mart'ta düzenlenen etkinlikte, sahneye "Başığmeyer Kadınların Yolundayız" pankartı asıldı. Yüzden fazla kişinin izlediği etkinlikte, 8 Mart üzerine yapılan konuşmaların ve bu konudaki çarpık anlayışların eleştirisinin ardından, Halk Korosu'nun türküleri ve tiyatro grubu yer aldı.

Londra'da, 13 Mart günü AHKM'de yapılan kutlamada, 8 Mart'ın "Emekçi kadınlar günü" olduğunun altı çizildi. Kadının zincirlerini bu düzene karşı mücadelesinde kırabileceğine yer verilen konuşmaların ardından Sinevizyon gösterimi yapıldı.

Avusturya'da Neunkirchen Anadolu Kültür Merkezi'nde düzenlenen kutlama,

bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşen kadınlar için saygı duruşuyla başladı. Avusturya Anadolu Federasyonu ve Kültür Merkezi adına yapılan konuşmalardan sonra ise, şiirler okundu ve 'Yaşatmak için öldüler' filmi izlendi. Graz Kenti'nde bulunan Anadolu Kültür Merkezi'nde de 13 Mart günü gerçekleştirilen toplantıda ise, 12 Mart Gazi şehitleri de anıldı.

İstanbul'daki Polis Terörü Protesto Edildi

İstanbul Saraçhane ve Be-yazıt'ta yaşanan polis terörü, 10 Mart günü Adana'da protesto edildi. İnönü Parkı'nda yapılan açıklamaya HÖC, SDP, İHD, ESP, DHP, İşçi Mücadlesi, İnce Memet Kültür Evi ve Alinteri katıldı. "Gözaltılar, Tutuklamalar Bizi Yıldırılmaz" sloganı atılan açıklamada, Malatya'da yapılan polis müdahalesine de yer verilerek, "saldırıları bir kez daha nefretle kınıyoruz" denildi ve iktidarın "işken-ceye sıfır tolerans" sözü hatırlatıldı.

Onlarca yerde "başığmeyer kadınların yolunda olduğumuzu haykırdık. Adıyaman ve Hatay da HÖC'ün alanlarında olduğu yerler arasındaydı.

Gençlik 16 Mart'ı Asla Unutmayacak!

16 Mart 1978'de, İstanbul Üniversitesi Merkez Kampüs'ten çıkanların üzerine kontrgerilla tarafından bombalar atılması sonucu katledilen 7 devrimci öğrenci, Türkiye genelinde düzenlenen eylemlerle anıldı. Gençlik bir kez daha 16 Mart'ın katilinin devlet olduğunu, şehitlerini asla unutmayacaklarını haykırdı. Birçok yerde yapılan anmalarda, Halepçe katliamı da anıldı. Gençlik Federasyonu; birçok kentte yaptığı gösterilerde "16 Mart'tan Bugüne Katliamların Sorumlusu Devlettir" pankartı taşıdı ve şehitlerine sahip çıktı.

İSTANBUL 15 Mart günü Edebiyat Fakültesi Hergele Meydanı'nda şehitler için Grup Yorum'un da katıldığı bir anma düzenleyen Gençlik Federasyonu üyesi öğrenciler, ertesi günü de Beyazıt'taydılar. Öğle saatlerinde İ.Ü. Hukuk Fakültesi'nden merkez kapıya kadar, "16 Mart'tan Bugüne Katliamların Sorumlusu Devlettir" pankartı ve katliamda şehit düşen öğrencilerin resimleriyle yürüdüler. Yaklaşık 100 kişi, katliamın yaşandığı Eczacılık Fakültesi önüne gidip karanfil bıraktı. Yapılan törenin ardından, Beyazıt Meydanı'na yürüyen federasyon üyeleri, burada, Grup Yorum'un seslendirdiği 16 Mart isimli şarkının ardından basın açıklaması yaptı. Federasyon üyesi Abdullah Özgün, "16 Mart devlet terörüydü, öncesinde defalarca tekrarlanmış katliamlardan bir tanesiydi. Amacı diğer katliamlar gibi gençliğin demokratik üniversite, bağımsız Türkiye talebini kana boğmaktı. Bugün de soruşturmalar, disiplin cezalarıyla gençliğin mücadelesini yoketmeye çalışıyorlar" diye konuştu.

Eylem sloganlarla ve kampüs içine yürünerek pankartın buraya asılmasıyla sona erdi.

Bir başka eylem de, birçok gençlik örgütünün ortak yaptığı anma oldu. Beyazıt'a yürüyen öğrenciler Halepçe'yi ve 16 Mart'ı unutmadıklarını dile getirdiler. Sosyalist Gençlik Dernekli gençler ise Sultanahmet Adliyesi önünde anma yaptılar.

ANKARA Yüksel Caddesi'nde toplanan Gençlik Federasyonu üyeleri, katliamın faillerinin bilinmesine rağmen cezalandırılmadıklarını belirttiler. "16 Mart'tan Günümüze Katliamların So-

rumlusu Devlettir" yazılı pankart ve dövizler ile federasyon bayrakları taşıyan kitle, "16 Mart Şehitleri Ölümsüzdür", "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarıyla Gima önüne kadar yürüdü. Burada Nurcan Temel tarafından yapılan açıklamada, 16 Mart katliamı ve Halepçe anlatıldı. Eylem, Gençlik Derneği Müzik Topluluğu'nun marşlarıyla sona erdi.

Ankara'daki 16 Mart Beyazıt ve Halepçe için bir başka anma ise, Cebeci Kampüsü'nde gerçekleştirildi. Çeşitli öğrenci gruplarına müdahale eden polis yürüyüşe izin vermedi.

ADANA Çukurova Üniversitesi'nde Adana Gençlik Derneği üyesi öğrenciler, Eğitim Fakültesi önünde bir anma gerçekleştirdiler. "16 Marttan Bugüne Katliamların Sorumlusu Devlettir" pankartı açılan eylemde konuşan derneğin başkanı Özcan Hır, "Halkların kaderinin değişmesi ancak faşizmle mücadeleden geçer" dedi. Eyleme Ekim Gençliği, Koordinasyon, YDG, ÖEP de katılarak destek verdiler.

MERSİN Taş Bina önünde toplanan Gençlik Federasyonu üyeleri, açtıkları pankart ve taşıdıkları şehitlerin resimleriyle tarihlerine sahip çıkacaklarını gösterdiler. Sloganlarla katliamın la-

İstanbul

netlendiği eylemde konuşan Cihan Güler, "Bugün bizler Beyazıt'ta katledilen 7 öğrencinin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini mücadelemiz biliyor, Gençlik Federasyonu olarak bağımsızlık yolunda yürümeye devam ediyoruz" dedi. YDG ve Atılım'ın destek verdiği eylem sloganlarla son buldu.

DIYARBAKIR Dicle Gençlik Derneği ve YDG tarafından Fen Edebiyat Fakültesi bahçesinde yapılan basın açıklamasında "16 Mart Be-

yazıt ve Halepçe Katliamlarını Unutturmayacağız” pankartı ve dövizler taşındı. Katliamlara değinilen konuşmaların ardından eylem slogan ve marşlarla son buldu.

ESKİŞEHİR Yunus Emre Kampüsü önünde 16 Mart şehitlerini anan Gençlik Federasyonu üyeleri, "16 Mart'tan Bugüne Katliamların Sorumlusu Devlettir" pankartı açtı. Gündoğdu marşını söyleyerek eylemlerine başlayan öğrenciler, sloganlarla faşizme öfkelerini dile getirdiler. Sevilay Balmumcu tarafından yapılan açıklamada ise, "Baskılarınız, katliamlarınız boşuna! Onuru, namusu ve erdemi katlederek bitiremezsiniz!" denildi.

ERZİNCAN Gençlik Federasyonu üyesi Erzincan Gençlik Derneği, "16 Mart'tan Bugüne Katliamların Sorumlusu Devlettir" yazılı pankart açarak Eğitim Fakültesi önünde bir anma düzenledi. Toprağa düşen yedi can anılırken, katliamlara öfke dile getirildi. Halepçe katliamının da protesto edildiği eylem sırasında, polis tarafından örgütlenen faşistler "Polise Uzanan Eller Kırılsın" sloganı atarak devrimci demokrat öğrencileri tahrik etmeye çalıştılar.

İZMİR İzmir Gençlik Derneği, Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde "Katliamın Sorumlusu Devlettir" pankartını açarak, "Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz" sloganları haykırdı. Dernek adına konuşan İbrahim Özbaşı, 16 Mart'ın Susurluk Devleti'nin katliamı olduğunu söyledi. Eylemde Grup Günişiği bir dinleti verdi.

DERSİM Temel Haklar Gençlik Komisyonu tarafından dernek binasında yapılan anmada, saygı duruşunun ardından şiir dinletisi yeraldı. Bir konuşma yapan Hüseyin Öztürk, faşizme karşı mücadelenin altını çizerken, anmada film gösterimi ve müzik dinletisi de yeraldı.

SAMSUN Gençlik Federasyonu üyeleri Konak Sineması önünde "16 Mart Katliamını Unutmadık, Unutturmayacağız" yazılı pankart açtılar. Samsun Gençlik Derneği üyesi Merve Yavuz, konuşmasında katliam politikasının sonraki yıllarda da sürdüğünü belirterek 19 Aralık katliamını ör-

Bir başka Hiroşima'ydı o gün Halepçe. O gün 16 Mart 1988'di. Irak uçakları, kendi sınırları içinde yaşayan bir halkın üzerine o gün Hardal ve Sarin bombaları yağdırdı. Düştüğü yeri yakıp kavuran bombalar, Saddam iktidarının Kürt halkını sindirip yoketme politikasını uyguluyordu Halepçe'de. Üç gün boyunca Halepçe, Duceyde ve İnap Kasabaları üzerine yağdırılan bombalar, 5 bini aşkın Kürt'ü katletti, onbinlerce insan yaralandı. Bombaların düştüğü kasabalardaki bütün hayvanlar telef oldu, bitkiler yandı, kavruldu. Halepçe'den yayılan resimler ise, o gün bugündür dünya halklarının yüreğini kavurmaya devam ediyor.

nek verdi. EMEP ve SDP'nin de destek verdiği eylem "Katiller Halka Hesap Verecek, Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız!" sloganlarıyla son buldu.

TRABZON Meydan Parkı'nda bir basın açıklaması yapan Trabzon Gençlik Derneği üyeleri, devletin sindirme politikalarına dikkat çektiler. Eylemde "16 Mart Katliamını Unutmadık, Unutturmayacağız" pankartı açıldı ve sloganlar atıldı. Trabzon'da da polisin örgütlediği faşistlerin sloganlar atarak provokasyon yapmaya çalıştığı görüldü.

ADIYAMAN 16 Mart ve Halepçe katliamı,

Adıyaman Temel Haklar ve İHD'nin birlikte yaptığı eylemle protesto edildi. Havuzbaşı'nda yapılan eylemde "Katiller Bulunsun Hesap Sorulsun" sloganları atılırken, katliamları lanetleyen dövizler taşındı.

UŞAK Uşak Gençlik Derneği binasında yapılan basın toplantısında katliam protesto edildi. 16 Mart şehitlerinin anıldığı açıklamada konuşan Dernek Başkanı Eda Şişman, 16 Mart 1978'den günümüze katliamların sürdüğünü belirtti.

KONYA 16 Mart şehitlerinin anıldığı yerlerden biri de Konya oldu. Kayalı Park'ta toplanan Gençlik Federasyonlular, katliamı protesto eden bir basın açıklaması okudular.

Cezalar, Apolitikleştirme Dayatmasıdır

Soruşturmaların, cezaların ardı arkası kesilmiyor. Faşizm gençliğe şunu dayatıyor: Asla düşünmeyecek, politik olmayacak ve hak aramayacaksınız! Asla örgütlenmeyecek, ülke ve dünya sorunlarıyla ilgilenmeyeceksiniz! Asla faşist saldırılara karşı kendinizi savunmayacak ve faşist terör karşısında sineceksiniz!.. İstanbul ve Zonguldak'ta yaşanan okuldan atılmalar bunun son örnekleriydi. Sistem apolitikleştirme programının önünde engel olarak gördüğü devrimci gençliği yoketmek için her yola başvuruyor.

"Gizli Soruşturma"nın Sonucu: 16 Öğrenci Okuldan Atıldı

14 Mart günü okullarına girmek isteyen İstanbul Üniversitesi öğrencilerinden 16'sı, kapıdaki görevlilerce içeri alınmadılar. Rektörlükten gönderilen yazıda, 16 devrimci-demokrat öğrencinin atıldıkları yazıyor ve okula alınmamaları emrediliyordu. Neydi büyük suçları?!!!

Polis talimatıyla soruşturma açıp, polis gibi sorguladılar, polisin belirlediği 16 öğrenciyi okuldan attılar... İstanbul Gençlik Derneği üyesi Günay Dağ'ın da aralarında bulunduğu 16 öğrenciye açılan soruşturma, baştan sona polisin isteği ve yönlendirmesinde gerçekleşti. Soruşturma gerekçesi; Hukuk Fakültesi'nde yapılan, 19-22 Aralık katliamının yıldönümüne ilişkin bir etkinlikti. Bu etkinlikte sivil polislerle yaşanan tartışma, soruşturmaya da gerekçe yapıldı. Rektörlük buna dayanarak, öğrencilerin YÖK görevlilerine (polisler de kadrodan anlaşılan) hakaret ettikleri, onları tehdit ettikleri, tartakladıkları, saataşıkları gibi iddialarla soruşturma açmıştı. Hakında soruşturma açılan 16 öğrenciyi de yine polisin isteğiyle sadece İstanbul Üniversitesi'nden değil, YÖK'ten attı. Yani, öğrenciler sınavla başka bir okula da giremeyecekler. YÖK, "düşünen, örgütlenen politik öğrenciyi istemiyoruz" diyor.

Rektörlüğün soruşturmalara ilişkin ifade alma yöntemleri de tam polis gibiydi. İ.Ü. Rektörlüğü tıpkı polis gibi, Günay Dağ'ı okuldan atabilmek için, 2 öğrenciyi Dağ hakkında ifade vermeleri yönünde tehdit etmişti.

Demokratik faaliyetlerimiz cezalandırıldı. Karar soruşturma açıldığında verilmişti...

Okuldan atılmalara ilişkin bilgi veren Günay Dağ, yeni rektör Mesut Parlak'ın, önceki vekil rektörü olan Tankut Centel'in başlattığı saldırıyı sürdürdüğünü belirtti. Dağ, soruşturmalara ilk açıldığında, Centel'in, 'hepiniz okuldan atılacaksınız' söz-

lerini hatırlatarak, "Mesut Parlak rektör olduğu ilk gün, 'Demokratik özgürlükçü katılımcı bir üniversiteden' bahsetmişti. Bunun demagoji olduğunu gördük. Bu karar, üniversitede yürüttüğümüz mücadelemizden dolayı verildi. Bizler okulda herkesçe tanınan devrimci-demokrat öğrencileriz. Ve ülke sorunlarıyla ilgili sürekli faaliyetler yürütüyoruz. Afiş, bildiri, sınıf konuşmaları, anma gibi etkinlikler düzenliyoruz. Bunlar demokratik meşru haklarımızdır. Bu demokratik etkinliklerimiz okuldan atılma gerekçesi yapıldı" diye konuştu. Dağ, gençliğe yönelik baskıların ilk kez yaşanmadığını belirterek, kararlı bir duruşla bu saldırıları da püskürteceklerini söyledi.

Bu arada, atılmalara karşı ilk eylem aynı gün İstanbul Üniversitesi'nde Gençlik Federasyonu üyeleri ve çeşitli devrimci-demokrat öğrencilerin katıldığı bir basın açıklaması oldu. 100 kişinin katılımıyla eylemde, rektörlüğün kararı teşhir edildi.

Faşist Saldırısı Protesto Eden 12 Öğrenci Okuldan Atıldı

Okuldan atılmalar sadece İstanbul'la sınırlı kalmadı. Zonguldak'ta da, 6'sı Gençlik Derneği üyesi olmak üzere toplam 12 kişi okuldan atıldı.

Zonguldak Karaelmas Üniversitesi'nde (ZKÜ) öğrenim gören bir öğrencinin geçen yıl faşistlerce pusuya düşürülüp dövülmesini, 14 Aralık 2004 tarihinde protesto eden öğrenciler hakkında açılan soruşturma sonuçlandı. 12 öğrenci okuldan atılırken, bir kişiye bir yıl uzaklaştırma, bir kişiye bir ay uzaklaştırma, 2 kişiye bir hafta uzaklaştırma, 5 kişiye kınama, 4 kişiye de uyarı cezası verildi. Gençlik Derneği, yaptığı açıklamada, "Bizler bu faşist baskılara karşı direneceğiz, hiçbir baskı, ceza bizi yıldırılmaz" dedi.

Bir kez daha görülmüştür ki, polis denetimindeki faşist saldırılar ile YÖK'çü rektörlükler içiçedir, amaçları aynıdır; devrimci-demokrat öğrencileri sindirmek, susturmak.

Soruşturma Terörüne Protestolar

Gençlik, üzerindeki bütün baskılara karşı direnme, örgütlenmekten, hak aramaktan vazgeçmeme kararlılığını, soruşturmalara karşı yaptıkları eylemlerle de gösteriyorlar.

Zonguldak Madenci Anıtı önünde toplanan ZKÜ Öğrenci Platformu üyeleri, yaptıkları basın açıklamasıyla soruşturmalara geri çekilmesini istediler. "Soruşturmalar Geri Çekilsin" pankartının açıldığı açıklamada "Kameralar Kaldırılsın"

ve 'F Tipi Üniversite İstemiyoruz' sloganları atıldı.

Gençlik Federasyonu'nun soruşturmalara karşı başlattığı kampanya eylemleri de sürüyor.

Lise ve yurtlarda bildiri dağıtan **Dersim Temel Haklar Gençlik Komisyonu**, 15 Mart'ta bir protesto eylemi yaptı. Yeraltı Çarşısı üzerindeki açıklamada, Namık Kemal Endüstri Meslek Lisesi Yurdu'ndaki öğrencilere uygulanan baskılar anlatılarak, protesto edildi. Eylem sonunda polis kimlik istedi. Buna karşı çıkan öğrencilerden zorla kimliklerini alan polis, yasadışı bir şekilde kimlikleri kameraya kaydetti ve "nereye şikayet ederseniz edin" dedi. Polisin öğrencileri gözaltına almaya çalışması karşısında oturma eylemi yapan gençlik, megafonla polisin hukuksuzluğunu teşhir etti. Gündoğdu ve Haklıyız Kazanacağız marşları söyleyen öğrencilerin karşısında, polis gözaltına alamadı. Temel Haklar 15 Mart günü polisler hakkında suç duyurusunda bulundu.

Sakarya Gençlik Derneği de, 'Polis-İdare İşbirliğine ve Soruşturmalara Son' pankartıyla, Meslek Yüksek Okulu önünde eylem yaptılar.

"Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganı atılan eylemde konuşan Engin Göçmen, hükümetin "af" yasa-sı çıkarırken, soruşturma terörünü de sürdürdüğünü dile getirdi.

Bu arada yeni soruşturmalar da sürüyor.

Adana Çukurova Üniversitesi'nde Gençlik Dernekli Cenk Artan'a, Ankara'daki AB karşıtı eylem nedeniyle soruşturma açıldığı, Emine-Nabi Menemencioğlu Lisesi öğrencisi Sema Biçer'in de, "Gençlik Derneği'ne gidiyor, okul içinde siyaset yapıyor" diye okuldan atıldığı öğrenildi.

Dersim

Rektör Provokasyon Hazırladı, Faşistler Polis Korumasında Saldırdı

Adana Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi, 10 Mart'ta çoğu okul dışından gelen 400 kişilik faşist bir grup tarafından basıldı.

Daha önce polis ve rektörün bastığı, devrimci demokrat öğrencilerin yoğun olduğu R-1 kantininin önüne gelen faşistler, öğrencileri tahrik etmeye başladılar. Bu sırada polis her zaman olduğu gibi, faşistleri yönlendirmiş, olayı sadece izliyordu. Rektörün, demokratik etkinliklerin yapıldığı alanının tam ortasına provokasyon amaçlı diktirdiği bayrak direğinin kaldırılmasını bahane eden faşistler, iktidardayken ülkeyi satanlar kendileri değilmiş gibi, sahte milliyetçilik pozlarında "Bayrağa saldırı vardır, bunlar vatan hainidir" şeklinde bir basın açıklaması yapıp İstiklal Marşı okudular. Demokrat öğrenciler bunun üzerine hep bir ağızdan "Gün Doğdu" marşını söyleyerek faşistlere cevap verdi.

Bu arada, sivil polislerin, tahrikçi faşistleri değil, demokrat öğ-

rencileri kameraya kaydetmesi, öğrencilerin tepkisine neden oldu. Faşistlerin ilerici öğrencilere yönelik slogan atmaları üzerine, öğrenciler faşistlere müdahale ettiler ve neye uğradığını şaşırان 400 faşist, kaçmaya başladı. O ana kadar faşistlerin provokasyonuna seyirci kalan polis, öğrencilere saldırdı. Polisten daha açık destek alan faşistler, yeniden toplanarak taşlarla, sopalarla polis eşliğinde öğrencilere saldırdılar.

Çatışmanın ardından faşistler polis korumasında fakülteyi terkederken, Adana Gençlik Derneği yaptığı açıklamada; rektör Alper Akınoğlu'nun, etkinlik alanına bayrak dikmesinin bilinçli olduğu, böylece faşistleri devreye sokarak öğrencilerin kazandıkları hakları ellerinden almaya çalıştığı belirtildi. Açıklamada, bu saldırıların devrimci demokrat öğrencileri mücadeleden vazgeçiremeyeceği belirtildi.

Cevapsız bırakmayacağız

Öğrenciler, 15 Mart günü

yaptıkları eylemle faşist saldırıları protesto ettiler. "Faşizme Karşı Omuz Omuz" pankartının arkasında yürüyen öğrenciler, "Çukurova Faşizme Mezar Olacak, Faşizme Geçit Vermeyeceğiz" yazılı dövizler taşıdılar. Rektörlüğe yürüyen 200 öğrenci adına burada konuşan, Gençlik Dernekli Özcan Hır, gençliğe saldıranların; Osmaniye, Hatay, Ceyhan, Kozan Ülkü Ocakları ile İşçi Partisi mensubu kişiler olduğunu dile getirdi ve "bu saldırıları cevapsız bırakmayacağız" dedi.

Rektör Alper Akınoğlu ile görüşmek isteyen öğrenciler, Akınoğlu'nun ertesi güne randevu vermesi üzerine eylemlerine son verdi.

Adana Çukurova Üniversitesi

Liseli Gençlik: 'Eğitim Hakkımız Engellenemez'

İstanbul Gençlik Derneği Lise Komisyonu, İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü önünde yaptığı eylemde, "Disiplin Cezaları, Eğitim Hakkımızı Engellemez" kampanyası başlattıklarını duyurdular. 11 Mart günü yapılan basın açıklamasında konuşan Onur Urbay, yaşanan anti-demokratik uygulamalar karşısında sessiz kalma-

yacaklarını belirtti. Öğrenciler, özellikle okullara kamera yerleştirme uygulamasını ve disiplin yönetmeliklerini protesto ettiler.

Onur Urbay, öğrencilerin her geçen gün daha yoğun baskılarla karşılaştığını ve her türlü demokratik faaliyetlerinin yasadışı gösterildiğini dile getirerek, okullardaki disiplin yönetmelikleri ile öğrencilerin apolitikleştirilmeye çalışıldığını ve düşünmeyen, üretmeyen, ülke ve dünya sorunlarına duyarsız bir gençlik yaratılmak istendiğini vurguladı.

Urbay şunları söyledi: "Bu tür

uygulamalar ve disiplin cezaları ile öğrenciler okullarından uzaklaştırılarak, atılarak, eğitim hakkı engellenmektedir. Bizler tüm anti demokratik uygulamalar karşısında sessiz kalmayacağız. Bu ülkede yaşayan herkes gibi sorunlar hakkında düşünmek, üretmek ve sorunlara çözüm aramak bizim en meşru hakkımızdır."

Açıklama sırasında "Disiplin Cezaları Eğitim Hakkımızı Engellemez" yazılı bir pankart açan öğrenciler, "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız, F Tipi Lise İstemiyoruz, Eğitim Hakkımız Engellenmez" sloganlarını attı.

Hukuksuzluk Teşhirine De Ceza!

16 Haziran 2004 tarihinde "Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın" kuşlamasını yaparken gözaltına alınan Zafer Yıldırım ve Halil Aydın'a açılan dava sonuçlandı. Sakarya Gençlik Derneği üyesi iki öğrenciye 3'er ay hapis cezası verilerek, paraya çevrildi. Öğrenciler kararı, "hukuksuzluğu duyurmak da suç" diye değerlendirdi.

Kocaeli Gençlik Derneği Gece Düzenledi UMUDU BÜYÜTÜYORUZ

Kocaeli Gençlik Derneği'nin, 15 Mart günü İzmir Leyla Atakan Kültür Merkezi'nde düzenlediği geceye katılan 600 kişi, Grup Yorum coşkusu yaşadı.

Şair Mehmet Özer'in konuşmasıyla başlayan gece, saygı duruşunun ardından, Gençlik Derneği adına İlknur Özdemir'in konuşmasıyla sürdü.

Kocaeli Gençlik Derneği'nin yaptığı faaliyetlerini anlatan Özdemir, öğrenci gençliğin üzerindeki soruşturma terörünün arttığına dikkat çekerek, "buna karşı örgütlü mücadeleyi yükseltelim" dedi. Daha sonra Koma Hember'in şarkıları ve Bandırma'dan gençlerin Çerkez Halk Dansları gösterisi ile süren gecede, Mehmet Özer'in şiirleri ve derneğin müzik grubu Grup Kıvılcım yer aldı. "Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşu Kadar, Halkız Haklıyız Kazanacağız, Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganlarının atıldığı gecede son olarak Grup Yorum sahne aldı. Yorum'un türkü ve marşlarına eşlik eden kitle, coşkulu halaylara durdu.

Amasya Polisinin Hukuksuzluğu

Amasya polisi hukuksuzluktan vazgeçmiyor. Amasya Gençlik Derneği'nin faaliyetlerini engellemek için her yola başvuran polis, bu kez de Dernek Başkanı Senem Koca hakkında sahte belge hazırlayarak dava açtı. Bir davayla ilgili mahkemeye ifade vermeye giden Koca, kendisine açılan başka bir davayla karşılaştı. Dava konusu ise; bugüne kadar Amasya'da yapılmamış ve yaşanmamış olan, pankart asma, afişleme, bildiri dağıtma, kuşlama, pullama gibi şeyler. Senem Koca'nın hakimine "hangi kanıtla dava açıldığına" ilişkin sorusuna verdiği "sadece tutanak var" sözü, hukukun polis denetiminde olduğunu gösteren bir örnektir.

Gençlik Derneği, polisin hukuksuzluğunu teşhir ederek, daha önce de Senem Koca adına 'Dernek başkanlığından istifa etti' diye sahte imza attığını hatırlattı. Gençliğin mücadelesini, onun yasal bir kurumunun faaliyetlerini engellemek için yasadışı, sahte belge, tutanak hazırlama, her yolu deniyor Amasya polisi. Kaldı ki, sıralanan "eylemler", bir demokratik kuruluşun en doğal faaliyetleridir.

Baskın Duruşmasında Tahliye

10 Kasım 2004'te, Gençlik Gelecektir Dergi'sinin teknik işlerinin yapıldığı Yeniden Özlem Yayıncılık ve Gençlik Federasyonu'nun gaz bombalarıyla, balyozlarla, silahlarla kuşanmış yüzlerce polisle basılması sonrası tutuklanan Meryem Özçelik ile Derya Güler, 10 Mart'ta görülen duruşma sonucu tahliye edildiler. Özçelik ve Güler hakkında; 1 Mayıs'a katılmak ve tek tip elbise giymek, Muharrem Karademir'in cenazesine katılmaktan dava açılmıştı.

Devrimi Örgütlemeliyiz

SEKA direnişinden ne bekliyoruz? Sınıflar mücadelesi açısından SEKA direnişinin anlamı nedir? Bu soruya iki farklı cepheden, iki farklı cevap verilecektir. Farklılığı belirleyen olaylara, olgulara devrim açısından bakıp bakmamaktır. SEKA'nın kapatılıp kapatılmaması, direnişin sadece bir boyutudur. Esas olansa, SEKA direnişine devrimi örgütlenme perspektifiyle bakmaktır. Özelleştirme emperyalizm için nihayetinde vazgeçilmez bir programdır. Bu programın uygulanmasını bütün olarak engelleyemeyebiliriz. Bir noktada durdururuz, sonra bir süreçte yeniden başlayabilir. Bu anlamda devrimciler için esas olan özelleştirmeye karşı direnişin içinde devrimi örgütlemektir. Sonucunu bu mücadelenin devrimi ne kadar geliştirip geliştirmediğiyle ölçeriz. Siyasi anlamda zafer veya siyasi bir kazanım olup olmaması, belli bir ekonomik talebe ulaşıp ulaşılmamasıyla ölçülmez.

Ancak ülkemiz soluna, sadece reformizme değil, daha geniş bir kesime bu noktada ekonomist bir mantık gelip yerleşmiştir. Bu mantık, fabrikada, gecekondu semtinde, hapishanede, nerede olursa olsun, her direnişi bu sınırların içine hapsetmektedir. Bu yanıyla, bizim mesela 1984 Ölüm Orucu'nun değerlendirilmesi tartışmalarından bu yana solta tartışmamızın ve ayrışmamızın temel noktalarından birini bu oluşturur.

Devrim açısından bakmayanlar, ya sıradan ekonomik kazanımları abartır “zafer” der ya da tam tersi uca savrulup sadece ekonomik kazanımlar olmadığı için “yenilgi” tespiti yapar. Bu anlayışın ne yenilgisinde, ne zaferinde devrim yoktur. Elbette bu farklılık, sadece işçi direnişlerinde değil, hayatın her alanında kendini gösterir. Devrimi amaçlamayanlar, mesela 19 Aralık'ta sadece karşı-devrimin operasyonunu ve bir yenilgi görürler; devrim cephesinden bakıldığında ise, devrimci iradeyi, kararlılığı büyüten bir direniştir. Ekonomist kafa, kısa vadedeki sonucu ne olursa olsun, böyle bir direnişin uzun vadede, devrimi geliştiren bir rol oynayacağını görmez.

Devrimci olunmazsa, devrimi örgütlemek amaçlanmazsa, Gazi'de olduğu gibi gecekondu-lardan kaçılır, “sağduyu” adına ayaklanmalardan uzak durulur, SEKA'da olduğu gibi düzen sendikacılığının kuyruğuna takılır, 8 Mart'ta olduğu gibi burjuvazinin ideolojisi hakim olur... Verdiğimiz örneklerden de anlaşılacağı gibi, her-

hangi bir kesimin adının devrimci, komünist olması, onun bu ekonomist mantığın dışında olduğu anlamına gelmiyor. 19 Aralık'ı, F tiplerine karşı büyük direnişi reformizmin gözünden değerlendiren komünistler olduğu gibi, bu sıfatı taşıyıp 8 Mart'ta burjuva “kadınlar günü” anlayışının egemenliği altına girmekte sakınca görme-yenler çıkabiliyor.

Bir eylem, direniş, herhangi bir yerde yürütülen kitle çalışması, yasal alanda oluşturulan bir örgütlenme, sürdürdüğümüz faaliyetin niteliği ve biçimi ne olursa olsun, amacımız devrimi geliştirmektir. Bu asla unutulmamalıdır. İktidar perspektifi, devrim iddiası dediğimiz şey esas olarak budur. Devrim hedefinin olmadığı, devrimci bir çalışma ve örgütlenme faaliyetinin, devrimci propagandanın olmadığı büyük kitle hareketleri, örgütlenmeler, geriye fazla bir şey bırakmadan sönüp gider. Tarihte fazla iz bırakmayan böyle çok sayıda kitle hareketi ve çok sayıda örgütlülük vardır. Kitle hareketleri her zaman iradi olarak ortaya çıkmaz; kendiliğinden her hareket, ona devrimci bir muhteva kazandırıldığı ölçüde, o konjoktürdeki sonucu ne olursa olsun, yenilse bile, devrime hizmet eder. Fakat bu yapılamamışsa, yukarıda belirttiğimiz gibi, tarihin seyri açısından dalgaların üzerindeki bir köpük olarak kalır; dalganın kendisi haline dönüşmez.

Bizim amacımız devrim dalgasını büyütmektir. Her küçük su damlası o dalgayı büyötmeye hizmet etmelidir.

Her eylemde, örgütlenmede amacımız devrimi geliştirmek olmalıdır deyişi, her eylemde “tek yol devrim” sloganı atacağız, her propaganda faaliyetinde devrimden sözedeceğiz demek değildir elbette. Bunu söylemek, devrim perspektifine, iktidar iddiasına sahip olmayı biçimsel bir söyleme indirgemektir. Hayır, bu iddia ve amaç, bizim faaliyetlerimizde içselleştirilmiş olarak yeralacaktır. O faaliyeti sürdürenler, bu amacı bir an olsun akıldan çıkarmayacaklar, pratiğin günlük yoğunluğu içinde onu gözden kaçırmayacaklardır. Zamanı, zemini uygun olduğu ölçüde de bu iddia ve amaç öne çıkarılacaktır.

“Kitleler hazır değil, kitleler ürüyor” gerekçesi, ekonomizme saplanmanın gerekçesi yapılamaz. Propaganda, ajitasyon, eylem biçimleri, kitlelerin bilinç ve duyarlılık seviyesine göre de-

gişebilir, ama bu eylemlerde devrimi geliştirme amacı hiçbir durumda değişmez.

Legal parti teorilerinin ilk yapıldığı, legal partilerin ilk kurulduğu dönemlerde bu kesimlerle yapılan tartışmalarda hakim söylem şuydu: Onlar aslında devrimciydi, ama devrimden söz edilmemeliydi, kitleler kaçıyorlardı... Onlar aslında sosyalistti, ama sosyalizmden de fazla söz edilmemeliydi, sosyalizmin yıkılışı nedeniyle hiçbir cazibesi kalmamıştı... “Örgüt” sözü de fazla edilmemeliydi, çünkü kitlelerde “örgüt fobisi” vardı... illegaliteye, şiddete elbette ilke olarak karşı değillerdi, ama bunlara başvurmanın hiç zamanı değildi, kitleler ürküyordu...

Basbayağı “takiyye” yapıyorlardı aslında halka karşı. Fakat gerçek olan hangisiydi? Devrimden, illegaliteden, şiddetten sadece “kitleler ürküyor” diye mi vazgeçmiş görünüyorlardı, yoksa, gerçekten vazgeçmişlerdi de bunu örtbas etmek için “kitlelerin durumunu” bahane mi yapıyorlardı? Bu sorunun cevabı çok geçmeden açığa çıktı.

Devrimden, sosyalizmden, şiddetten, illegaliteden, militanlıktan asıl ürken kendileriydi. Zaten iddialarının öteki yanını kanıtlayacak hiçbir gelişme de olmadı onyıllar boyunca. Dillerinden devrimi, şiddeti, örgütü silip “Kitleleri ürkütmeyerek” kitleleşeceklerini iddia edenler, bu iddialarının yakınına bile ulaşamamışlardır. Encamları ortadadır. Gecekondu-larda yoktur. Çünkü, gecekondu yoksullarının öfkesinde düzene karşı mutlak bir memnuniyetsizlik ve düzen dışı bir alternatife yönelim vardır. Devrim diye bir derdi olmayanın o öfkenin içinde yer alması da, o öfkeyi örgütlemeye çalışması da sözkonusu değildir. Reformizmin gecekondu-lara ve gecekondu yoksullarının da reformizme uzaklığının objektif temeli budur. Küçük-burjuvaziye seslenerek, burjuvazinin icazetine güvenerek varolmaya çalışanlar, hiç bir alanda devrimi örgütleyemez. Gazi halkı ayaklandığında veya adalet için yürüdüğünde yanında olmayanlar, 8 Mart’ta “kadınlarımızın diri diri yakıldığını” haykıramayanlar, devrimi nasıl örgütleyebilir? Gözü düzende, yaşamı, evi-işi-eşi, statükoları düzen içinde olan sol, devrim eksenini kaybetmiştir. Bu yüzden halkın mücadelesini ve devrimi geliştirmenin temel sorunlarını tartışmıyor. “Muhalefet” adına yaptıkları tartışmalara bakın; düzen içinde dönüp dolaşıyor.

Bizim asıl görevimiz devrimi örgütlemektir; fabrikalardaki direnişlerde de, anmalarda da, kutlamalarda da biz devrimi örgütleriz. Özelleştirmeye, YÖK’e, gecekondu yıkımlarına, F tiplerine karşı mücadele, kitlelere düzenin niteliğini ve devrim hedefini pratik olarak, hayatın içinde gösterdiği ölçüde devrimcidir. Bunu sağlayamadığımız hiçbir direniş, eylem, anma, kutlama geleceğe bir şey bırakmıyor demektir.

18 Mart: Siyasi tutsakların özgürlüğü için enternasyonal eylem günü

Almanya’da bulunan Rote-Hilfe (Kızıl-Yardım) adlı örgüt, 18 Mart “Siyasi tutsakların özgürlüğü için enternasyonal eylem günü” çerçevesinde hafta içinde bir dizi etkinlik gerçekleştiriyor.

Kızıl-Yardım isimli kuruluşun ve siyasi tutsaklara özgürlük gününün tarihi oldukça geriye uzanıyor. Kızıl-Yardım, 1922’de Komünist Enternasyonal tarafından kuruldu. Bu örgütlenme de 1923’te bir karar alarak 18 Mart’ı siyasi tutsaklara özgürlük günü ilan etti. 18 Mart olması nedensiz değildi; bu tarih, Berlin proletaryasının 1848’deki barikat savaşlarının, Paris Komünü’nün doğum tarihiydi.

Siyasi tutsaklarla dayanışmayı yükseltmek için ilan edilen bu gün, Alman faşizminin Avrupa’yı boydan boya işgal etmesiyle yasaklandı. Rote-Hilfe, 1996’da 18 Mart’ı yeniden canlandırma kararı alarak o günden bu yana her yıl 18 Mart’ta çeşitli etkinlikler yapıyor.

Bu yılki 18 Mart programı çerçevesinde,

Hamburg’da Viyana’da, Bask Ülkesi, Kolombiya, Peru ve Türkiye’deki tutsaklarla ilgili paneller düzenlendi. Bu panellere TAYAD-Komite temsilcileri de katıldı. Ayrıca çeşitli film gösterimleri, “Sınır dışı hapsiliği ve direniş” üzerine çalışmalar ve yürüyüşler gerçekleştirildi. 18 Mart’ta Hamburg’da Fuhlsbüttel Hapishanesi’nin önünde bir miting, 19 Mart’ta da Berlin’de “Baskılar Sınır Tanımıyor. Dayanışmamız Da Sınırsız” sloganıyla bir yürüyüş düzenlenecek.

Hartz 4’e ve Neo Naziler’e Karşı Yürüyüş

Dortmund’da her pazartesi yapılan “Pazartesi yürüyüşleri”ne bu hafta da devam edildi. Anadolu Kültür Merkezi’nin de katıldığı yürüyüşte, Anadolu Federasyonu’nun Hartz 4 ve Göçmenler Yasası’na karşı bildirileri dağıtıldı.

Aynı saatlerde Neo Naziler’in de yürüyüşü vardı. Bu yürüyüşün duyulması üzerine faşistlerin toplandıkları Borsigplatz’a doğru yürüyüşe geçildi. Bir süre sonra korteje Naziler’i protesto etmek için toplanan Otonom Gruplar da katıldı. Ancak polisin çok yoğun barikatının aşılabilmesi nedeniyle Naziler’in bulunduğu yere ulaşamadı. Kitle protestosunu uzun süre sürdürdükten sonra eylem sona erdirildi.

“Sandra’ya Özgürlük” Talepleri Giderek Artıyor

1 Nisan hukuksuzluğuna karşı, tutsaklara destek vermek için Türkiye’ye gelişinde İstanbul Havalimanı’nda gözaltına alınarak tutuklanan Avusturyalı gazeteci Sandra Bakutz için eylemler ve serbest bırakılması talebi sürüyor.

IPI: Bakutz Serbest Bırakılsın

Uluslararası Basın Enstitüsü (IPI), 10 Şubat’ta gözaltına alınarak “DHKP-C üyesi olduğu” iddiasıyla tutuklanan Avusturyalı gazeteci Sandra Bakutz’un serbest bırakılması için Avrupa Komisyonu’na başvurdu. Komisyon Başkanı Jose Manuel Barroso’ya yazılan mektupta Türkiye’ye baskı yapılması istendi.

Kopenhag’da Eylem

Danimarka’nın başkenti Kopenhag’taki Türkiye Konsolosluğu önünde 9 Mart günü, Sandra Bakutz’u desteklemek ve hukuksuz tutuklamayı pretesto etmek için International Forum tarafından bir eylem düzenledi.

“Sandra’ya Özgürlük-Tecrite ve İşkenceye Hayır” yazılı pankart açılan eylemde, Sandra’nın tutukluluğu ve 6 Mart’ta Beyazıt Meydanı’nda yaşanan saldırı protesto edildi.

Sandra’ya özgürlük isteyen International Forum temsilcileri, Sandra’nın yıllardır Türkiye’deki tutsakların demokratik haklarını savunduğunu belirterek şöyle dediler:

“Sandra, F tipi hapishanelere karşı faaliyet yürütüyordu. F tipi hapishaneler Türkiye’ye AB’nin baskısı ile getirildi. Sandra çok iyi biliyordu ki, dört duvar içinde kalanların; bizlerin, dışardakile-

rin dayanışması-na ve baskı unsuru oluşturmaları-na ihtiyacı var. Şu anda Sandra kendisi siyasi bir tutsak. Ve şimdi onu çıkarmak bize düşüyor.”

Konuşmaların ardından konsolosluga bir deklarasyon verilerek, “Türk devletinin Sandra Bakutz’u derhal serbest bırakması” talep edildi.

Bu eylemin ardından, hemen yakındaki Avusturya Konsolosluğu’na gidildi ve Sandra’nın tahliyesini talep eden bir mektup teslim edildi. Bu arada, 30 Mart’ta Ankara’da yapılacak duruşmasına katılması için resmi bir komite kurulması istendi.

İmza Atanlar Çoğalıyor

Öte yandan, Gewerkschaft der Privatangestellten isimli Avusturyalı memur sendikasının gençlik kolu olan GPA Jugend da, bir kampanya yürütüyor.

Kampanyada pek çok imza toplayan kuruluş, sitelerinde de bu imzalara ve Sandra ile ilgili haberlere yervererek dayanışmalarını belirtiyorlar. Verilen bilgiye göre, çok sayıda kişi ve kuruluş kampanyaya imza attılar.

Sandra Bakutz’a dayanışmamızı iletmek, yanında olduğumuzu belirtmek için adresine yerveriyoruz:

Ankara Merkez Kapalı Hapishanesi Kadınlar Koğuşu. Ankara / TÜRKİYE

Sayı 150

43

20 Mart
2005

Hukuksuzluk Sürüyor

1 Nisan komplosu çerçevesinde, 6 Şubat’ta İzmir’de tutuklanan, İzmir Gençlik Derneği Başkanı Ozan Anar ve İzmir TAYAD Bülteni çalışanı Sabahattin Filazoğlu’nun duruşmaları 15 Mart’ta görüldü. İzmir 8. ACM’de görülen davalarında tahliye verilmezken, duruşma 17 Mayıs’a ertelendi. Mahkeme sonrası ‘Komplolarla Tutuklananlar Serbest Bırakılsın’ pankartıyla bir açıklama yapan Ege Temel Haklar üyeleri, 1 Nisan hukuksuzluğunun sürdüğünü belirtti. Akli dengesi yerinde olmayan Yusuf Poyraz isimli şahsın polis zoruyla verdiği yalan ifadesinden başka hiçbir kanıt olmadan, iki kişinin hala tecritte tutulduğu belirtildi.

İşgalcilerle Ticari İlişkiler Kesilsin

Irak’ta işgale Hayır Koordinasyonu, 14 Mart’ta, Galatasaray Lisesi önünde yaptığı eylemle, Irak’taki işgal güçleriyle ticari ilişkilere son verilmesi istendi.

“İşgalcilerle Tüm Ticari İlişkiler Kesilsin, İşgalcilerden Alınan İhaleler İptal Edilsin, İşgale Değil Direniş Destek” yazılı dövizlerin taşındığı eylemde, oligarşinin işgali meşrulaştırmaya çalıştığı belirtildi. Açıklamayı okuyan Suzan Zengin, bu şirketlerin kan üzerinden para kazandıklarını ve işgalcilerin ihtiyaçlarını karşıladıklarını dile getirdi.

Marks Devrim Kavgasında Yaşıyor!

“Sosyalizm öldü” demek, bir yerde “Marks öldü” demektir. 1990’ların başında duyduğumuz karşı-devrimci çılgınlıklar da Marks’ın öldüğünü söylüyordu tüm dünyaya. Marks’ı öldürmeye çalışmaları boşuna değildi. Marksizm’in ölümü, ezilenlerin **dünyanın değiştirilebileceği umudu** nun ölmesi demektir...

Sosyalizme ve sosyalistlere yönelik yoğun ideolojik, politik, askeri saldırılar altında, birçok kesim devrimden vazgeçti, sosyalizmden vazgeçti. Bu ağır saldırılara ideolojik ve politik olarak direnemeyip sağa savrulan bazı kesimler ise, Lenin’i, Stalin’i, proletarya diktatörlüğünü reddedip Marksist olduklarını söyleyen bir ucube geliştirdiler. Günümüzde böyle yani Marksist olduğunu söyleyen ama Lenin’i reddeden, devrimi reddeden çok sayıda aydın, reformist parti var.

Peki böyle bir şey mümkün mü?

Veya soruyu şöyle de sorabiliriz: Leninist olunmadan Marksist olunabilir mi?

Ölümünün 122. yıldönümünde Marks’ı anarken, Marksistlik adına sergilenen bu çarpık tutumu mahkum etmek, onu anmanın en iyi yoludur diye düşünüyoruz.

Baştan söyleyelim ki, kendilerini anti-Stalinist, anti-Leninist olarak tanımlayanları iyice inceleyin; aynı zamanda bir **anti-Marksist** oldukları ortaya çıkacaktır.

Lenin’i, devrimi, proletarya diktatörlüğünü reddederek Marksist olunamayacağını ortaya koymak için

Marksizm’in esasını teşkil eden düşünceye bakmak gerekir. Klasik olarak söylenir; felsefe ‘diyalektik ve tarihi materyalizm, ekonomi politik ve bilimsel sosyalizm Marksizm’in üç bileşenidir.’ Peki ama bu bileşenlerin odak noktasında duran nedir?

Birinci olarak; Marks, artı-değer’i çözümlemiş, kapitalizmin ekonomi politliğini yazmıştır. Ama Marks’ın bütün bunları yaparken temel bir amacı vardır; Marks’ı farklı yapan da buydu. Marks ve Engels, o güne kadar filozofların dünyayı sadece **yorumlamakla** yetindiğini, ama asıl işlerinin **dünyayı değiştirmek** olduğunu söylüyorlardı. O halde, Marks’ı Kapital’in ekonomik çözümlemelerinden ibaret olarak görmek, bizzat Marks’ın kendisine, yaptığı işe hakarettir. Dünyayı değiştirmek için örgütlü bir biçimde faaliyet içinde olmayan, devrim yoluyla değiştirme eylemini savunmayan hiç kimse, Marksist olduğunu iddia edemez. Ederse o Marksizm’i zaten kavramamış demektir.

İkincisi; Leninist devrim teorisi, öz olarak Marks’ta varolan bir teoridir. Keza, proletarya diktatörlüğü de ne Lenin’in, ne Stalin’in değil, bizzat Marks’ın görüşüdür. Lenin, Marksizm’in ne olup olmadığını anlatırken şöyle diyor:

*“Marx’ın öğretisinde özsel olan sınıf mücadelesiydi. Bu sık sık yazılmakta ve söylenmektedir. Ama bu **doğru değildir**. Ve bu yanlışlıktan, Marksizm’e adım başı oportünist halt etme, onu burjuvazi için kabul edilebilir kılma doğrultusunda tahrif etme sonucu çıkmaktadır. ... **Yalnızca** sınıf mücadelesini kabul eden biri, henüz Marksist değildir, henüz burjuvazi düşünmenin ve burjuva siyasetinin içinde biri olabilir. Mark-*

Karl Marks, 1818 Mayıs’ında Almanya’da doğdu. Hukuk öğrenimi gördü. Sisteme radikal eleştiriler yöneltti. Kapitalizmin temellerini çözdükçe, eleştirisi kapitalizmin alternatifini yaratmaya yöneldi.

Bulunduğu ülkelerden sürgün edildi.

Sürgünler ve yoksulluklar ve pratik mücadeleler içinde sayısız teorik eser verdi. 1847’de Komünist Birliği’nin, 1864’te 1. Enternasyonal’in kurulmasına önderlik etti. 1848’de Komünist Manifesto’yu yayınladı. Proletaryanın öğretmeni, aynı zamanda pratik önderiydi.

14 Mart 1883’te Londra’da fiziken proletaryadan ayrıldığında, geride proletaryaya savaşında yol gösterecek bir kılavuz bırakmıştı.

sizm'i sınıf mücadelesi öğretisiyle sınırlamak, onu budamak, bozmak, burjuvazi için kabul edilebilir bir şeye indirgemek demektir. Ancak sınıf mücadelesinin kabulünü, **proletarya diktatörlüğünün** kabulüne dek genişleten kişi bir Marksist'tir. Marksist'i sıradan küçük (ve de büyük) burjuvadan en derin şekilde ayırt eden şey, işte budur. Marksizm'in **gerçekten** anlaşılıp kabul edilmesinin denektaşı bu olmalıdır." (Devlet ve İhtilal'den çeviri, Leninizm Nedir, 1. Defter, s. 26)

Tekrar vurgularsak; *ancak sınıf mücadelesi-nin kabulünü, **proletarya diktatörlüğünün** kabulüne dek genişleten kişi bir Marksist'tir.*

Denilebilir ki, bu Lenin'in yorumu(!)

Hayır, Marks'ın kendisi de böyle söylüyor.

Marks, Komünist Manifesto'yu yazdığı dönemde henüz burjuva devletin yerine geçirilecek proleter devletin nasıl şekilleneceğini ortaya koymamıştı. Marks 1848 Devrimi'nin, Avrupa'daki diğer mücadelelerin tarihsel deneyiminin ışığında 1852'de bu sorunu da netleştirdi.

1852'de yazdığı bir mektupta bu netleşmenin ana hatlarını şöyle açıkladı: "*Ne modern toplumdaki sınıfların varlığını, ne de aralarındaki savaşımı bulmuş olma şerefi benimdir. Benden çok önce, burjuva tarihçiler bu sınıflar savaşımının tarihsel gelişimini betimlemiş ve burjuva iktisatçılar bunun ekonomik anatomisini dile getirmiş bulunuyorlardı. Benim yeni olarak yaptığım şey: 1) Sınıfların varlığının, üretimin tarihsel gelişme evrelerinden başka bir şeye bağlı olmadığını; 2) **Sınıflar savaşımının zorunlu olarak proletarya diktatorasına götürdüğünü**; 3) Bu diktatoranın kendisinin de bütün sınıfların ortadan kalkmasına ve sınıfsız bir toplumun kurulmasına geçişten başka bir şey oluşturmadığını tanıtlamak oldu...*" (Devlet ve İhtilal, s. 44)

Marks'ın bu sözlerinden sonra şu hükme varmamız tamamıyla Marksist bir bakış açısidir: Bugün "özgürlükçü sosyalizm" diyerek proletarya diktatörlüğünü reddedenler, Marksizm'i de reddetmektedirler. Marksist değillerdir. Proletarya diktatörlüğünü Lenin'le, Stalin'le özdeşleştirip o noktadan sosyalizme saldırmak, tam bir demagojidir.

Evet, proletarya diktatörlüğü BİR BASKI AYGITIDIR. Ve Marksistler bu baskı aygıtını kullanacaklarını, kullanmak zorunda olduklarını daha başından itibaren açık açık söylemişlerdir.

Burjuvazi için kabul edilebilir sınırlarda siyaset yapmak isteyen tüm reformist, revizyonist, küçük-burjuva gruplar, ilk iş olarak proletarya diktatörlüğünü reddetmekte ve onun yerine bir

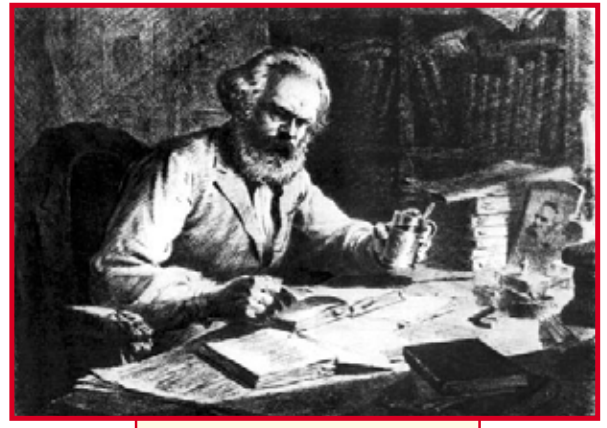
zamanlar "gülyüzlü sosyalizm", şimdilerde ise "özgürlükçü sosyalizm" de-

yimini kullanmaktadırlar. Hayır, reddettikleri sadece proletarya diktatörlüğü değil, bizzat sosyalizmin ve dolayısıyla bizzat Marksizm'in kendisidir. Onların gülyüzlü, özgürlükçü sosyalizm dedikleri "sosyalleştirilmiş" kapitalizmden, burjuva demokrasisinden başka bir şey değildir. Marksistler, ne dün, ne bugün, kurmayı düşündükleri toplum üzerine hiçbir yalana, demagojiye ihtiyaç duymamışlardır. Eğer ortada bir devlet varsa, bu esas olarak BASKI içindir: "*Proletarya devlete hâlâ gereksinim duyduğu sürece, bunu hiç de özgürlük için değil, ama düşmanlarına karşı bastırmayı örgütlemek için duyar.*" (Engels, Devlet ve İhtilal, Bilim ve Sosyalizm Yayınları, sf. 100))

Açık ki bu baskı, BURJUVAZİYE KARŞIDIR. Çünkü ancak burjuvazi yenilirse, emekçiler özgürleşebilir. Böyle olduğu içindir ki, burjuvazi, hiç bir yerde proletarya diktatörlüğünü, Marksizm-Leninizm'i savunanlara "icazet" tanımaz. Bu icazeti almak için Marks'ı, Lenin'i çarpıtanlar, proletaryanın ve ezilen halkların kurtuluşu davasına en az burjuvazi kadar zarar vermektedirler.

Marks, tüm ezilenlere, esaretten çıkış yolunu göstermiştir. Marksistler'in görevi, ezilenleri bu yolda mücadeleye çağırarak ve bu yolda devrim ve proletarya iktidarı yürüyüşüne katmaktır. Bunu yapmayanların Marksistliğinden söz edilemez. Leninist olmayıp, "sadece Marksist" olmak, işte bu nedenle bir safsatadan başka bir şey değildir. Marksizm, devrim yürüyüşünü sürdürenlerin bayrağıdır. Devrim yürüyüşünde olmayanların Marksistliği bir aldatmacadır.

**Hayır,
Marks'ın kitapları
mürekkep ve kağıt
değildir yalnız,
kasvetli rakamlarla
dolu
tozlu yazılar değil.
Onun kitapları
düzene koydu
dağılmış ordusunu
emeğin.
Ve ileriye gösterdi ona
güçle dolu, inançla.
(Mayakovsky)**

İsrail teslimiyet istiyor

BM Genel Sekreteri Kofi Annan, Filistin'deydi. Şaron ve Mahmut Abbas ile görüşen Annan, Filistin halkının protesto eylemlerine karşın, İsrail'in tecrit duvarını ziyaret etmedi. Çünkü, böyle bir ziyaret İsrail-ABD barışının nasıl bir yalan üzerine kurulu olduğunu, tecrit duvarı nezdinde gösterecekti. Bunun yerine, BM kararlarını kaale almama konusunda, dünyada birinci olan İsrail'in katil başbakanının elini sıkmayı tercih etti.

Şaron ise, bir yandan "barıştan" söz ederken, öte yandan Filistin topraklarını gasb eden, yaşamını büyük ölçüde etkileyecek olan duvarın yapımını sürdürüyor. Şaron, tam da bu süreçte, duvarın, Batı Şeria'nın İsrail tarafında kalan kısmındaki Yahudi yerleşim birimini içerecek şekilde yapımını öngören bölümünü de onayladı. Böylece bir kez daha, "barışın" İsrail için planlarını yaşama geçirmede bir manevra olduğu görüldü.

***

Şaron, Filistinli direniş gruplarının ateşkes önerilerini reddettiğini açıkladı. İsrail'in istediği tam teslimiyet ve bunu da "terörizmle pazarlık olmaz" demagojisi arkasına saklıyor. Filistin halkının direnişi terörizm olarak adlandırılırken, direnişçilere

ABD-İsrail "barışını" kabul ettirmek için "arabulucuk" rolü üstlenen Mısırlı yetkililer, Kahire'de; Hamas, İslami Cihad, El Ak-sa ve FHKC ile görüştü. FHKC adına toplantıya katılan Hüsam Arafat, Mısırlı yetkililerin İsrail'e karşı koşulsuz bir yıl ateşkes önerdiklerini ifade etti. Direniş grupları, karşılıksız ve koşulsuz ateşkesi reddettiklerini daha önce açıklamıştı.

***

İsrail'de 250 öğrenci, İsrail, işgale son verene kadar askerlik yapmayacaklarını bildirdikleri dilekçelerinin birer fotokopisini Şaron ile Savunma Bakanı Mofaz'a gönderdi.

Liseliler, bu ahlaki tavırlarını, "Batı Şeria ve Gazze Şeridi'nde 40 yıldır devam eden işgale katılmak istemedikleri" sözleriyle anlattılar.

***

2500 işsiz Filistinli, 12 Mart'ta Abbas yönetimindeki meclisi basarak camları kırdı, polisle çatıştı. Abbas'ın kendilerine verdiği iş sözünü yerine getirmesini isteyen Filistinliler, tecritin yarattığı yoksulluğun öfkeye dönüşmesinin ifadesi oldu.

Bolivya Halkı Gerçeği Görecek; Devrim Yoksa, Halk İçin Sömürü Vardır

Bolivya Devlet Başkanı Carlos Mesa, halkın kurtuluşunun devrimle mümkün olabileceğini gösteriyor. 2003 sonunda yaşanan halk ayaklanmasının ardından ülkeden kaçan, emperyalizmin uşağı De Lozada'nın yerine devlet başkanı olan Mesa, emperyalist programı uygulamaya devam etti. Son olarak, emperyalist enerji şirketlerinden daha fazla vergi almamak için istifa oyununa başvurup, parlamentoda istifasını reddettiren Mesa, başta köylüler olmak üzere, enerji tekellerinden daha fazla vergi alınmasını isteyen emekçiler tarafından protesto ediliyor.

Mesa ise, çareyi halkı birbirine düşürmekte arıyor. Artan eylemler ve köylülerin yolları kapatmaları karşısında, hükümet yanlılarını gösteri yapmaya, eylemlere müdahale etmeye yönlendiriyor. Sosyalizme Doğru Hareket (MAS) lideri Evo Morales, yaşanabilecek vahşetten Mesa'yı sorumlu tutacaklarını açıklarken, köylüler eylemlerini sürdüreceklerini dile getiriyorlar.

Mesa'nın devlet başkanı olmasını destekleyen ve ona halkın taleplerini yerine getirmesi için "süre tanıdıklarını" açıklayan reformist MAS'dan başkası değildi. Halkın ayaklanmasını, oligarşi içi iktidar değişimiyle sonuçlandırılmasında da, reformizmin etkisi büyük oldu ve yoksulların düzenden had safhaya ulaşan memnuniyetsizliği devrime yönlendirilmedi.

Bolivya, bir kez daha, halk kitlelerinin sömürüden, emperyalist politikalarından tek kurtuluş yolunun devrim olduğunu gösteriyor.

Bolivya halkı 2003 sonunda ayaklanarak hükümeti devirmişti

ABD'nin Ticaret Anlaşması Halkı Sokağa Döktü

Guatemala - Guatemala işbirlikçi iktidarının, ABD'nin Latin Amerika ülkelerine dayattığı, 'Orta Amerika Serbest Ticaret Anlaşması' CAFTA'yı kabul etmesi, halkın öfkesiyle karşılaştı. Birçok kentte düzenlenen gösterilerde polisle çatışmalar yaşanırken, başkentte yollara barikatlar kuruldu, köylüler şehirler arası yolları bloke ettiler.

Ülke çapında birgünlük genel grev büyük bir katılımı hayata geçirilirken, ABD Elçiliği önünde de Amerikan emperyalizmi karşıtı sloganların atıldığı bir gösteri düzenlendi. Köylülerin, işçilerin, öğrencilerin katıldığı eylemlerden panikleyen Devlet Başkanı Oscar Berger, işçi ve köylü liderlerinin tutuklamakla tehdit etti.

Hapishanede Vahşi Katliam

Filipinler - Başkent Manila'daki Bagong Diva Hapishanesi'nde gerçekleştirilen devlet katliamında, çoğu islamcı Ebu Seyyaf üyesi, 22 tutsak vahşice katledildiler. Tüm katliamlarda olduğu gibi, resmi açıklamada; tutsakların isyan başlattığı, gardiyanların silahlarını alıp öldürdükleri belirtildi.

14 Mart günü gerçekleşen olayda; tutsakların hapishaneye ilişkin taleplerine katliamla cevap verildi. Yüzlerce ağır silahlı özel tim mensubu, 129'u Ebu Seyyaf mensubu 425 tutuklunun bulunduğu hapishaneye girerek 22 kişiyi katletti. Katledilenlerden üçünün, Ebu Seyyaf'ın yöneticilerinden Galib Andang, Alhamser Limbong ile Nacmi Sabdulla olduğu açıklandı. Öldürülen Ebu Seyyaf üyelerinin hapishane'nin zemin katında bulunan ve kan denizine dönen bir hücrede ölü bulunmaları, vahşetin boyunu göstermeye yetiyordu. Bir hücreye doldurulan tutsaklar vahşice katledildiler ve "terör, isyan" denilerek meşrulaştırılmak isteniyor. Tıpkı Ulucanlar'daki "hamam" gibi!

Devlet Başkanı Gloria Arroyo da, 19 Aralık katliamında olduğu gibi, katliamı gerçekleştiren polisleri kutladı ve Sami Türk'ün sözlerini anımsatan şu açıklamayı yaptı: "Görüşmelerin başarısızlıkla sonuçlanmasıyla can kaybı kaçınılmazdı, bundan üzüntü duydum."

Demagojiler, yapılan açıklamalar her yerde aynı.

Bulmaharez'de Süresiz Açlık Grevi

Fas - Fas Ulusal Öğrenci Federasyonu, Marakeş'teki Bulmaharez Hapishanesi'ndeki Marksist-Leninist tutsakların süresiz açlık grevinde olduklarını duyurdu. Federasyon, tarafından kamuoyuna duyurulan ve hapishaneden yapılan açıklamada, Ulusal Öğrenci Federasyonu'nun, 'Öğrenim ve Oluşum Ulusal Sözleşmesi' adı verilen yasadaki anti-demokratik muhtevaya ve eğitimin paralı hale getirilmesine karşı, "Ya Parasız Eğitim Ya Şehitlik" sloganıyla ve Demokratik Çizgi-İlke'nin önderliğinde örgütlediği mücadele sonucunda tutuklanan 6 öğrencinin süresiz açlık grevinde bulundukları belirtiliyor.

Öğrencilerin, sınavların üç kez boykot edilmesiyle zirvesine ulaşan mücadeleleri sonucunda, 19 öğrenciden altısı, işkenceli sorguların ardından tutuklanmıştı. 6 öğrenciye, basıkcı rejimin mahkeme tiyatrosuyla toplam 15.5 yıllık cezalar verildi. Hapishanedeki direnişçi öğrenciler eylemlerini şöyle anlattılar:

"Maruz kaldığımız bu göstermelik mahkemeyi, hapishanedeki kötü yaşam koşullarını, gardiyanların keyfi baskılarını protesto ediyor ve savcılığın taleplerimizi reddetmesinden sonra 7 Şubat'tan itibaren süresiz açlık grevine başlıyoruz. Kavgamızı kazanıncaya kadar sürdürmeye kararlıyız. Ne hapishaneler ne de ölüm korkutur bizi."

Sayı 150

47

20 Mart
2005

700 BASK Tutsağı Süresiz Açlık Grevinde

İspanya - BASK'lı Siyasi Tutsaklar Grubu EPPK, 14 Mart'ta yaptığı açıklamayla 700 BASK'lı tutsağın süresiz açlık grevine başladığını duyurdu. Açıklamada, tutsakların birgün önce başlattıkları eylemin, temel hakları, siyasi sta-

tüleri kabul edilene ve tutsaklar BASK ülkesine sevk edilene kadar süreceği belirtildi.

BASK tutsaklarının üzerinde tecrit uygulanarak, disiplin cezası, görüşme ve ziyaret yasağı verildiği; tutsakların kendi aralarındaki

iletişimin engellendiği belirtilen açıklamada; İspanya ve Fransa'ya çağrı yapılarak, BASK'lı tutsaklara sürgün politikasına son vermeleri istendi.

İspanya, yurtsever BASK'lıları tecrit etmek ve teslim almak için 1980'li yıllarda sürgün politikasına başvurmaya başlamıştı.

PRC'de Değişen Bir Şey Yok

İtalya - Komünist Yeniden İnşaa Partisi (PRC)'nin 6. kongresi gerçekleşti. Venedik yakınlarındaki Lido Adası'nda 4-7 Mart tarihleri arasında yapılan kongreye, Türkiye'den HÖC ve DEHAP davet edildiler. "Yeni bir Dünya'ya Doğru" adıyla yapılan kongre sonucunda, Fausto Bertinotti, oyların % 59.17'sini alarak yeniden genel sekreterliğe seçildi ve böylece uzlaşmacı politikalarını da onaylattı. Bertinotti konuşmasında sık sık "şiddet karşıtlığı, uzlaşma" gibi vurgulara yer vererek, sisteme mesaj vermeyi ihmal etmedi.

Kongrede 5 ayrı kanat tarafından sunulan önerge-lerde, grupların PRC'nin siyasal duruşuna ilişkin gö-

rüş ve eleştirileri yer aldı. Merkez Sol hükümete katıldığına birçok anti-demokratik, anti-sosyal yasaya imza atmasından dolayı parti içinde yönetime yönelik eleştiriler giderek yoğunlaşmıştı. Bu tartışmalar kongreye de yansdı. Muhafız gruplardan "Ernesto" isimli en büyük kanadın "Komünist olmak" isimli önergesini sunan Claudio Grassi, oylarının % 26,20'sini aldı. "Stalinist" olarak bilinen 'Ernesto' çevresi, burjuvaziye karşı daha tavizsiz tavır alınması gerektiğini savunuyor ve Irak direnişi başta olmak üzere, halk direnişlerini koşulsuz olarak desteklemek gerektiğini belirtiyor. Bu arada, Troçkist olan diğer grupların oyları % 14'te kaldı.

Gayri-meşru İşgal İttifakı Çöküyor

Amerikan emperyalizmi türlü vaatlerle, şantaj-

Direnış, işgalcilerin bataklığını derinleştirirken, Irak'tan askerlerini çekecek ülkelere yenileri eklenmeye devam ediyor. Bu kez sırada, ABD'nin sadık "dostları" Ukrayna, Hollanda ve İtalya var.

17 askerini kaybeden Ukrayna işgal güçleri içindeki 150 askerini çekmeye başladı. Onu, 1000'den fazla askeri bulunan Hollanda izleyecek. Hollanda, ABD'nin aksi yöndeki bütün ısrarlarına karşın, askerlerini çekeceğini duyurdu. ABD'ye asıl büyük darbe ise, işgali Avrupa'da en hararetle savunan İtalya'dan geldi. Berlusconi hükümeti, ülkede artan tepkiler karşısında koltuğunu tehlikede görmeye başladı ve önümüzdeki aylar içinde Irak'taki askerlerini çekeceğini açıkladı. Avustralya, İtalya'nın yerini dolduramayacaklarını açıklarken, İngiltere'nin takviye edebileceği belirtiliyor.

ABD basını tarafından "gönüllü koalisyonun çöküşü" olarak değerlendirilen bu gelişmelerle birlikte, işgalin başından bu yana askerlerini çeken ülke sayısı 14'e yükseldi. İşgalin başında,

38 ülkenin desteğini almış ve böylece işgale "uluslararası" hava vermek istemişti. Bu amacına ulaşamadı ve dünya halkları işgali gayri-meşru ilan etti.

Direnışin giderek yükselmesi ve işgalcilerin kayıplarının artmasıyla birlikte, birer birer "koalisyon" içindeki ülkeler kaçmaya başladılar. Böylece 38 olan ülke sayısı 24'e düştü. Tümünün birden kuyruklarını kısıtıp kaçacakları günler de gelecek!

Kukla Parlamentoya İkili "Açılış"

Şii ve Kürt işbirlikçi partileri arasında hükümet pazarlıkları sürerken, henüz hangi bakanlıkları kimin alacağı başta olmak üzere, bir anlaşma sağlanmış değil. Bu koşullar altında 16 Mart günü kukla parlamento açılışını yaptı. Ancak tek açılış, işbirlikçilere ait değildi. Direnişçiler, ABD'nin en sıkı koruması altında bulunan "Yeşil Bölge" dahil olmak üzere, Bağdat'ta bir çok yere havan toplarıyla saldırarak kukla parlamentoyu karşıladılar.

1 Milyon Emekçi Hayatı Durdurdu

Fransa - İşçilerin; son yıllarda alım gücünün düşmesine karşın maaşlarında artış olmaması, 35 saatlik haftalık çalışma saati sınırının kaldırılması gibi gaspları protesto eylemleri, Raffarin hükümetine geri adım attırdı ve sendikalarla pazarlık yapılacağı belirtildi. Son olarak 10 Mart'ta bir milyon emekçi bir günlük grev ve gösterilerle hükümeti uyarıyordu. Yedi büyük işçi sendikasının kararı ve sol partilerin desteğiyle yapılan grev ve yürüyüşlere, işçiler, memurlar, öğrenciler geniş katılım gösterdi. Grev ve gösteriler nedeniyle hayat durdu. Paris'teki yürüyüşte Anadolu Kültür ve Dayanışma Derneği üyeleri de katılarak Fransa'da yaşayan Türkiyeli emekçilerin taleplerini dile getirdiler. Anadolu Federasyonu kampanyasının bildirilerini dağıtan devrimciler, "İşsizliğin ve Krizin Sorumlusu Avrupa Birliğidir" pankartı açtılar.

Fiat İşçisi Eylem yaptı

İtalya - 11 Mart günü İtalya'nın birçok bölgesinden Roma'ya akın eden Fiat işçileri büyük bir gösteri düzenlediler. İş güvenceleri için sokağa çıkan işçiler 'Fiat Mücadele Ediyor' pankartı açtılar. Gösterilerin yapıldığı gün, İtalya'daki tüm Fiat fabrikalarında da 8 saat iş bırakma eylemi yapıldı.

Gerilla Karakol Bastı

Hindistan - Nepal'de gerilla savaşı Asya'yı etkiliyor. Andra Pradeş Eyaleti'nde bir karakola saldırı düzenleyen devrimci gerillalar, 5 polisi öldürdüler. Resmi açıklamaya göre; 12 Mart'ta gerçekleşen baskında gerillalar Chilkaluri-peta Köyü'ndeki karakola baskın düzenleyerek 5 polisi öldürdü, bir eve bomba atılması sonucu da 2 kişi öldü.

Cephe Taraftarı Hüseyin (Doğan) Gülmez'i Kaybettik

Hollanda'nın Bergen op Zoom şehrinde yaşayan Cephe taraftarı Hüseyin Gülmez, 13 Mart günü işinden evine dönerken geçirdiği trafik kazasında hayatını kaybetti.

1972 Sivas Zara doğumlu Hüseyin, ailesiyle birlikte yaklaşık 20 yıl önce göçmen olarak Hollanda'ya gitmişti. 10 yıldır Cephe ailesi içerisinde yeralan Hüseyin, Avrupa'da örgütlenen pek çok eylemde devrimcilerin yanında.

Hüseyin Gülmez, 15 Mart'ta, ailesi, iş arkadaşları ve Cepheliler'in katıldığı cenaze töreni ile toprağa verildi. Dini törenin arkasından saygı duruşu yapıldı. Cenaze töreninde Hüseyin'in resminin bulunduğu "**Unutmayacağız**" yazılı bir pankart ve Cephe bayrakları taşındı. Yapılan konuşmanın ardından "**Bize Ölüm Yok**" marşı söylenerek son yolculuğuna uğurlandı.

Burjuva Demokrasisinin Çivisi Çıktı

800 yıllık yargı sistemine darbe vuran İngiliz Anti-terör Yasası, yasadışılığı bilinerek, 1 yıl sonra düzeltme sözüyle onaylandı; burjuva demokrasisine bir yıl ara verildi!

‘Terörle savaş’ adına çıkarılan yasalar, Avrupa burjuva demokrasisinin göstermelik hak ve özgürlüklerini de yoketmeye devam ediyor. Burjuva demokrasisinin “beşiği” denilen İngiltere’de 11 Mart’ta onaylanan ‘Terörü Engelleme Yasası’, bunun son örneği. Yasa baskıyı kurumlaştırıyor ve burjuva hukukunun en temel kurallarını askıya alıyor.

1 Yıl Yasadışı Baskı Yetkisi

Terörü Engelleme Yasası, 11 Eylül’ün ardından çıkarılan Anti-terör Yasası’nın süresinin dolması üzerine gündeme geldi. “En temel hakları yok ediyor” diye eleştirilen, hatta Lordlar Kamarası tarafından pekçok kez geri çevrilen yasanın ilk halinin sadece yabancıları hedef alıyor olması, ırkçılığın burjuvazinin çocuğu olduğunu bir kez daha gösteriyordu. Lordlar Kamarası ile Blair’in pazarlıkları sonucunda, yasa İngiltere’de yaşayan herkesi kapsadı, ancak baskıcı, anti-demokratik özü değiştirilmedi.

İngiliz Barosu’nun, **hükümetin gücünü zanlılara karşı yasadışı şekilde kullanması** şeklinde eleştirdiği, karşı kampanyalar başlatılan ve Güney Afrika Cumhuriyeti eski ırkçı rejiminin uyguladığı kontrol yasalarına benzetilen yasa, tüm bu eleştiriler karşısında Blair’in sözü üzerine onaylandı. Blair, yasayı “bir yıl sonra değiştirme” sözü verdi. Yani, bir yıl boyunca burjuva demokrasisini de askıya alıyoruz denilerek, yasadışılık onaylandı. Kopenhag Kriterleri, demokrasinin kuralları dedikleri, işlerine geldiğinde istedikleri gibi askıya alınıbiliyor ve bu da açıkça itiraf ediliyor. Bir yıl sonra değiştireceğiz demek, çıkardığımız yasa, yasadışıdır, hukuksuzdur demektir. Nite-

kim, yürütmeye geniş yetkiler veren yasa, Magna Carta’dan beri 800 yıldır yürürlükte olan İngiliz yargı sisteminin temeli özelliği sayılan “Yargıda ilk ve son sözü yargıç söyler” ilkesini yok ediyor. İstihbarat örgütleri ve polis tarafından “terör şüphelisi” olarak gösterilen biri, İçişleri Bakanlığı kararı ile ev hapsine alınabilecek, nerede, nasıl yaşayacağı belirlenebilecek.

Yani yasa; İngiltere’de yaşayan herkesin “terör” şüphesiyle hareket serbestisinin engellenebilmesini beraberinde getiriyor. Ev hapsi, sokağa çıkma yasağı veya elektronik izleme cihazı takılması gibi yöntemler geliştirilirken, “şüphelinin” nerede yaşayacağına, nasıl hareket edeceğine, telefon ya da internet kullanımının denetlenebilmesine karar verilebiliyor.

“Terör” Demagojisi

Dikkat edin, suçu kanıtlama gibi, burjuva hukukunun dahi temel ilkeleri yok sayılıyor. “Terör şüphelisinin” kim olduğuna; polis, istihbarat birimleri ve İçişleri Bakanlığı karar veriyor ve cezayı da kendisi uyguluyor. Ve bu hukuksuzluk, Blair’in ağzından, “İngiltere gerçek bir terör tehdidiyle karşı karşıya” diye meşrulaştırılıyor. “Terör” demagojisi, tüm dünyada gerici rejimlerin, burjuva demokrasilerinin baskıyı yoğunlaştırmalarının başlıca gerekçesi durumunda. Yasadışılığını, kendi hukuk ve demokrasi kurallarına dahi aykırılığını kendilerinin itiraf ettikleri bir yasa, bu bahaneyle çıkarılabiliyor.

Emperyalistler ülkeleri işgal ediyor, sonra direnenlere terörist deyip, “bize saldıracaklar” diye muhalifleri, ilericileri, devrimcileri, Müslümanlar’ı baskı altına almak için yasa çıkarıp içte de baskı devletini kurumlaştırıyor.

Alman Devletin İtirafçılık Baskısı

Almanya hukukunun her gün bir hukuksuzluğu ortaya çıkıyor, burjuva demokrasisi terör demagojisiyle suç işliyor.

Almanya’nın Ettlingen kentinde yaşayan Şenol Köse ve ailesine, itirafçı olması karşılığında Alman vatandaşlığı teklif edildi. 16 Temmuz 2003 yılında, evi Kblenz Savcılığı’nın emriyle basılan ve sadece yasal bir dergi bulunan Köse ailesi, 2001 yılında Alman vatandaşlığı için başvuruda bulunmuşlardı. “Yasadışı örgüt ilişkisi” ispat edilmediği halde, vatandaşlık alması, itirafçılık koşuluna bağlandı ve polis tarafından “itirafçı ol Alman kimliği al” dayatmasında bulunuldu. Evinde yasal bir dergi bulunduğu için parmak izi alınan, resimleri çekilen Şenol Köse, kendisine para teklif edildiğini ve “itirafçı olursan vatandaşlığı vereceğiz” denildiğini söyledi.

Hollanda’da Köleler

Hollanda’ya kaçak getirilen binlerce Afrikalı’nın çok düşük ücretlerle, kölelik koşullarında çalıştırıldığı ortaya çıktı. “Suç şebekeleri”nce getirilen Afrikalıların saati 2 Euro’ya, aşırı sıcak ve havasız ortamda ve olağanüstü hızlandırılmış bant başında çalıştırıldıklarını doğrulayan Sosyal İşler Çalışma Bakanlığı yetkilisi N. Laagland, durumu “modern kölelik” olarak nitelendirdi.

Hollanda Devleti “suç şebekeleri” diyerek, üzerinden atmaya çalışıyor. Binlerce insan, bant sisteminin dahi olduğu modern tesislerde devletten habersiz mi çalıştırılıyor? Komik! Ucuz işçilik, sermayenin işine geldiği için göz yumuluyor. Resmi olarak bizim gibi sömürgelerden ucuz işçi ithali, gayri-resmi olarak da “suç şebekeleri” aracılığıyla köle ithali; kapitalizm böyle işliyor.

kahramanlar Ölmez

19 Mart - 25 Mart Şehitlerimiz

Devrimci Sol gerillasıdır. Dersim Çemişgezek İlçesi Arasor Deresi mevkiinde oligarşinin askeri güçleriyle çıkan çatışmada şehit düştüler.

Mürsel GÖLELİ
Nazım KARACA
Feride KARACA
19 Mart 1994

Mürsel GÖLELİ, 1980 öncesi İstanbul Mahalli birimlerde görev aldı. 12 Eylül sonrasında yıllarca tutsak kaldı. '90'da Ortadoğu'daki kamp faaliyetlerinde kamp komutanlığı ve eğitmenlik yaptı. Sonraki süreçte zaafa düştüğü dönemler olsa da, Dersim Gerilla Birliği'nde bir savaşçı olarak şehit düştü. Nazım, 12 Eylül öncesi gençlik örgütlenmesi içinde yer alarak devrimci mücadeleye katılan, 1990'larda Dersim Dağları'na ilk ayak basan gerilla birliğindendi. Feride, gerillada henüz yenidir, ama çatışmada ilk yaralananlardan olmasına rağmen, son nefesine kadar direnmeye devam ederek şehit düştü.

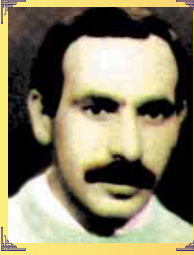
Yaşar Devrim ASLAN
21 Mart 1996

Hatay'ın Yayladağ İlçesi Yeşiltepe Köyü yakınlarında 21 Mart'ta sınırdan geçiş yaparken katledildi. Antakya Bölgesi'nde devrimci mücadele içinde yer almış, çeşitli alanlarda görevler üstlenmişti.

İlhan YILHAN
19 Mart 1988

DEV-GENÇ örgütlenmesi içindeydi. Bir trafik kazası sonucunda aramızdan ayrıldı.

Cahit ÇİFTEÇİ
25 Mart 1997

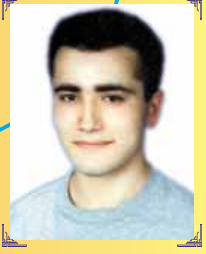
Devrimci hareketin bir taraftarıydı. Yurtdışında devrimci mücadelelenin içinde yer alırdı. Şehitleri anma hazırlıkları içindeyken beynindeki habis bir ur nedeniyle aramızdan ayrıldı.

Gökçe ŞAHİN
Şengül GÜLSOY
Turan ŞAHİN
20 Mart 2002

Gökçe ŞAHİN, birliğin komutanıydı. Hacettepe Üniversitesi'nde öğrenciyken DEV-GENÇ içinde yer alırdı. 95'te tutsak düştü. Tahliye olduğunda tereddütsüz dağlara koştu. Şengül GÜLSOY, konfeksiyon atölyelerinde çalışan yoksul bir genç kızdı. Atölyelerde öğrendi sınıf mücadelesini. Düşmanı işkencehanelerde tanıdı. 98'de gerillaya katıldı. Turan ŞAHİN, gerillaları küçük yaşta tanıdı, sevdi ve 1997 Ekim'inde onlardan biri oldu.

Şengül GÜLSOY, konfeksiyon atölyelerinde çalışan yoksul bir genç kızdı. Atölyelerde öğrendi sınıf mücadelesini. Düşmanı işkencehanelerde tanıdı. 98'de gerillaya katıldı. Turan ŞAHİN, gerillaları küçük yaşta tanıdı, sevdi ve 1997 Ekim'inde onlardan biri oldu.

Recai DİNÇEL
İbrahim Yalçın ARKAN
Avni TURAN
24 Mart 1993

İstanbul'da Bahçelievler'de kaldıkları ev ölüm mangaları tarafından kuşatıldı; teslim ol çağrılarına "Devrimci Solcular teslim olmaz!" cevabını vererek, 4.5 saat boyunca çatışarak şehit düştüler.

Recai Karadeniz Bölgesi sorumlusu, Yalçın Arkan Ege Bölgesi'nde gerilla birliğini örgütlemekle görevli, Avni, Sivas Tokat Dağları'nda komutan yardımcısı idi. 12 Eylül öncesine uzanan yılların birikimiyle bu sorumlulukları üstlenmişlerdi. O güne kadar birçok alanda sorumluluklar üstlenmiş, FTKSME'lerde, SDB'lerde savaşmışlar, yıllarca süren tutsaklıklar yaşamışlardı. Farklı alanlarda görevli olmalarına rağmen, devrimci hareketin darbe ihanetiyle karşı karşıya kalması onları bu evde biraraya getirmişti. Kuşatıldıklarında, uzun devrimci geçmişlerine yakışır tarzda, direniş geleneğimize altın bir sayfa ekleyerek ölümsüzleştiler.

Büyük direnişte ölümsüzleştiler

Cengiz SOYDAŞ
21 Mart 2001

1995 Temmuz'unda tutuklandı. DHKP-C davasından yargılandı. '96 Ölüm Orucu Direnişi sırasında Ulucanlar Hapishanesi'ndeydi ve ikinci ölüm orucu ekibinde yer aldı. 19 Aralık saldırısında ise Bartın'daydı. Alın kızıllı bantlı bir ölüm orucu direnişçisi olarak karşıladı saldırıyı. İşkenceler altında Sincan F Tipi'ne sevk edildiğinde de direnişini sürdürerek, oligarşinin ölüm orucu bitti demagogilerinin ortasına şehitliğiyle bir bomba gibi düştü.

Tuncay YILDIRIM
21 Mart 2002

Büyük direnişin 89. şehidi olan Yıldırım, 1989'da Uludağ Üniversitesi'nde devrimci düşüncelerle tanıştı. Son sınıfta okuldan ayrılarak profesyonel devrimcilik yapmaya başladı. 1997'de Adana'da tutsak düştü. MLKP davasından yargılandı.

19 Aralık katliamında Buca Hapishanesi'ndeydi. Katliamdan sonra sevk edildiği Kırıklar F Tipi'nde 6. ekiple ölüm orucuna başladı. Direnişinin 201. gününde tahliye edildi ve eylemini dışarıda da sürdürerek şehit düştü.

